Onsdag den 23. marts 2022 (D)

78. møde

Onsdag den 23. marts 2022 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om udvandring. Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Fremsættelse 14.12.2021. Omtrykt).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af flygtninge ved skrøbelige og uforudsigelige forhold i hjemlandet. Af Kathrine Olldag (RV), Carl Valentin (SF), Rosa Lund (EL), Si-

kandar Siddique (FG) og Torsten Gejl (ALT) m.fl. (Fremsættelse 23.02.2022).

1) Til social- og ældreministeren af:

Morten Messerschmidt (DF)

Hvad er ministerens holdning til den britiske model med en minister til bekæmpelse af ensomhed, og kan ministeren forestille sig samme løsning i Danmark med det formål at oprette et netværk over hele landet af folk, som i samarbejde med det lokale civilsamfund kan hjælpe især ældre ud af ensomhed?

(Spm. nr. S 604, skr. begr.).

2) Til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Hvorfor har ministeren i tidligere svar på § 20-spørgsmål ikke fundet det relevant at oplyse, at regeringen også har bedt Dansk Veterinær Konsortium om forskellige scenarier ved genoptagelse af minkavl, når dette umiddelbart ville have givet et mere fyldestgørende billede?

(Spm. nr. S 610, skr. begr.).

3) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Eva Kjer Hansen (V)

Mener ministeren, at det er acceptabelt, at der fortsat ikke er mulighed for asylbehandling ved den dansk-tyske grænse, hvor de fleste asylansøgere ankommer?

(Spm. nr. S 608. Medspørger: Ellen Trane Nørby (V)).

4) Til miljøministeren af:

Hans Andersen (V)

Hvordan vil ministeren sikre, at kystprojektet Nordkystens Fremtid bliver realiseret på baggrund af de nye ekstra miljøkrav? (Spm. nr. S 606).

5) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Rosa Lund (EL)

Vil ministeren frede udviklingsbistanden, således at udgifter til humanitære formål i Ukraine og eventuelle asyludgifter fremadrettet bevilliges uden om det konventionelle budget for udviklingsbistand, således at bistanden til verdens fattige ikke udhules yderligere, samtidig med at vi hjælper Ukraine? (Spm. nr. S 609).

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Katrine Robsøe (RV)

I lyset af ansøgningstallene for kvote 2 i 2022 og den flerårige udvikling i ansøgninger, vil ministeren da være med til at lave en rekrutteringsplan for læreruddannelsen, sygeplejeuddannelsen, socialrådgiveruddannelsen og pædagoguddannelsen? (Spm. nr. S 607).

7) Til skatteministeren af:

Morten Messerschmidt (DF)

Har ministeren gjort sig nogen overvejelser om konsekvenserne for landets bankoklubber i relation til den aftale, der er indgået, om, at der nu enten skal betales skat eller udloddes til godgørende formål, når der afholdes bankospil, og hvad tror ministeren det vil betyde for ældres trivsel i Danmark, hvis aftalen fører til nedlukning af bankoklubber landet over?

(Spm. nr. S 602, skr. begr.).

Kl. 13:00

Velkomstord

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er åbnet.

Jeg vil gerne starte mødet med at byde velkommen til vores islandske gæster her i dag.

I dag flager vi med de nordiske flag uden for Christiansborg. Det gør vi, fordi det i dag, den 23. marts, er Nordens dag, hvor vi fejrer det nordiske samarbejde.

Netop i dag fejrer vi sammen med de andre nordiske parlamenter 60-året for Helsingforstraktaten, det, man kunne kalde den nordiske grundlov, samarbejdsoverenskomsten mellem de nordiske lande. Aftalen fastlægger rammerne for det nordiske samarbejde i Nordisk Råd og senere også i Nordisk Ministerråd.

Verden er i forandring. Den helt akutte situation i Ukraine minder os på ny om, hvor vigtigt det er, at vi sætter pris på den samhørighed og det værdifællesskab, som jeg mener at vi har i de nordiske lande, og som vi alle sammen er glade for.

Det nordiske forsvarssamarbejde er fortsat under udbygning, og i en situation som denne, hvor de nordiske naboer har brug for hinanden, er det vigtigt. Norges statsminister, Jonas Gahr Støre, sagde i sidste uge om Norden, da han besøgte Christiansborg: Nogle er i NATO, andre er i EU, alle er i Norden. Det synes jeg er værd at huske på!

Vore nordiske landes slægtskab har dybe rødder. Vi deler en fælles historie. Vore grundfæstede værdier og fælles menneskesyn binder os tæt sammen. Det nordiske samarbejde har et stort uudnyttet potentiale. De nordiske lande har, især hvis vi arbejder sammen, alle forudsætninger for at være blandt verdens førende med hensyn til forskning, innovation og ikke mindst den grønne omstilling. Sammen er vi faktisk verdens ellevtestørste økonomi.

Fælles nordiske satsninger og den nordiske tradition for fredsforebyggende arbejde og konfliktløsning vil kunne bidrage til sikkerhed og forebygge nye kriser.

Bl.a. derfor markerer vi i dag det nordiske samarbejde.

Kl. 13:02

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Nick Hækkerup) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. (Den årlige retssikkerhedsredegørelse).

(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Skatteudvalget har den 16. marts 2022 afgivet

Beretning om initiativer fra Skatteudvalgets parlamentariske arbejdsgruppe om iværksætteri.

(Beretning nr. 13).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Så skal jeg meddele, at medspørger på spørgsmål nr. 3 (S 608) til udlændinge- og integrationsministeren, Ellen Trane Nørby (V), udgår efter ønske fra medspørgeren selv.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så går vi over til besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene, og det første er til social- og ældreministeren, og spørgeren er hr. Morten Messerschmidt fra Dansk Folkeparti. Værsgo for oplæsning, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:03

1) Til social- og ældreministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvad er ministerens holdning til den britiske model med en minister til bekæmpelse af ensomhed, og kan ministeren forestille sig samme løsning i Danmark med det formål at oprette et netværk over hele landet af folk, som i samarbejde med det lokale civilsamfund kan hjælpe især ældre ud af ensomhed?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen af 25. april 2018 på www.time.com: »How the World's First Loneliness Minister Will Tackle the Sad Reality of Modern Life« (»Hvordan verdens første ensomhedsminister vil håndtere det moderne livs triste virkelighed« - spørgerens oversættelse).

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Hvad er ministerens holdning til den britiske model med en minister til bekæmpelse af ensomhed, og kan ministeren forestille sig samme løsning i Danmark med det formål at oprette et netværk over hele landet af folk, som i samarbejde med det lokale civilsamfund kan hjælpe især ældre ud af ensomhed?

Kl. 13:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:03

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det, og tusind tak for spørgsmålene, som jeg er rigtig glad for at få. Ensomhed er jo et stort problem, ikke kun i England, som spørgeren refererer til, men jo også her i Danmark, og det er et voksende problem, som jeg mener vi som samfund bliver nødt til at forholde os til. Det er ikke den enkeltes problem eller noget, man skal skamme sig over, det er noget, vi bliver nødt til at forholde os til som samfund. Jeg tror, tiden under covid-19 på mange måder har været et forstørrelsesglas for den sociale isolation og ensomhed, som alt for mange danskere og jo også mange ældre mennesker lever med i hverdagen. Der var mange danskere, der var ensomme før corona, og under coronanedlukningen er den isolation og ensomhed for nogle jo kun blevet dybere, mens andre er faldet ind i ensomheden, og gruppen af mennesker, der oplever ensomhed, er også blevet bredere.

Jeg vil gerne sige meget klart, at jeg mener, at vi i fællesskab som samfund og som land bør have en ambition om, at langt færre danskere skal være ensomme. Derfor er jeg også rigtig glad for, at partierne jo, bl.a. spørgerens parti, med efterårets aftale om reserven på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet har afsat 73,1 mio. kr. – for nu at være helt præcis – til indsatser, der skal vende den ærgerlige udvikling med stigende ensomhed, herunder lidt over 16 mio. kr., som skal gå til præcise indsatser, der modvirker ensomhed og funktionstab hos ældre borgere, og med et særligt fokus på de ældre herrer, for her har vi altså en særlig udfordring.

Jeg mener ligesom spørgeren, at der er meget interessant ved at kigge til England, når det handler om at bekæmpe ensomhed, og derfor var jeg også for nylig på studietur sammen med Røde Kors og Ældre Sagen – det var i sidste måned – for at hente inspiration med hjem. Vi mødtes bl.a. med netop den tidligere minister for ensomhed, verdens første af sin slags, Tracey Crouch, som den artikel, spørgeren refererer til, også handler om. Jeg synes, der er mange gode erfaringer derovre at bygge videre på, og det arbejde har vi jo netop i fællesskab med aftalen fra efteråret sat gang i nu, så vi får et nationalt ensomhedspartnerskab, som skal lave en egentlig strategi. Noget af det væsentligste, jeg tog med mig hjem fra England, var

to pointer. Den ene er, at det her ikke kan reduceres til en enkelt minister eller et enkelt ministerium, for så lykkes vi ikke. Det andet er fokus på det meget, meget lokale, som spørgeren også henviser til, som helt afgørende.

Kl. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt, værsgo.

Kl. 13:05

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Det er klart, at vi ikke på den måde som briterne har tradition for at have ministre med et så afgrænset ressort, men til gengæld har briterne en tradition for, at det netop ikke er afgrænset, altså at man så også kan gå ind på det, der i en dansk sammenhæng ville blive betragtet som andres domæne. Det er lidt ligesom, at vi også har en ligestillingsminister i Danmark, men det betyder jo ikke, at ligestilling ikke er noget, der både angår socialministeren og beskæftigelsesministeren og alle mulige andre ministre, og derfor synes jeg egentlig, at man også i en dansk sammenhæng bør overveje den model, som briterne har her, med en egentlig minister for bekæmpelse af ensomhed.

Jeg havde det privilegium her tidligere på ugen at besøge brobyggerne oppe i Aalborg, hvor Dansk Folkepartis rådmand Kristoffer Hjort Storm havde inviteret mig ud, og det var enormt spændende, fordi det i hvert fald i min optik minder meget om det, som briterne gør. Det handler om at få aktiveret civilsamfundet, mere end jeg tror det i virkeligheden handler om at finde mange, mange millioner. Selvfølgelig gør det ikke noget med penge, men det, der virkelig betyder noget, der virkelig batter noget, er jo, at man har et netværk, hvor man, hvis man selv er ensom, ved, hvor man henvender sig. Det kan være, der sidder en frivillig på det lokale bibliotek, i den lokale kirke eller måske bare på en bænk i parken, hvor man kan gå hen og sige: Jeg kunne godt bruge en at snakke med, jeg har ikke talt med nogen i måske uger eller måneder, er der noget, jeg kan? Og så kan den person så sige: Ja, nu skal du høre, vil du spille bowling, eller vil du spille whist, eller vil du være seniormedhjælper i spejderbevægelsen, eller hvad har du lyst til? Så der altså er nogen, der binder det sammen. Men, og det tror jeg er lige så vigtigt, for der kan være noget tabu i det, og man tager måske ikke selv initiativet, der skulle også være nogle steder, man kan gå hen. Hvis ens nabo, eller hvis man bare kender en på vejen, som man kan se hele tiden bare sidder og glor ind i tv'et og aldrig nogen sinde har besøg, hvor det hele måske begynder at blive lidt nusset osv., så skulle man kunne sige: Kan I ikke tage fat i hr. Jensen nede i nr. 7, for han har brug for det?

Alt det mangler vi i Danmark, og der ville jeg gerne, om ministeren kunne være lidt mere konkret.

Kl. 13:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:07

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tusind tak for det indlæg, som det i virkeligheden langt hen ad vejen var. Jeg synes, der bliver sagt utrolig mange meget, meget rigtige og også kloge ting, hvis jeg må tillade mig at sige det, herunder det, at der er tabu omkring det. Det er også derfor, det er så vigtigt, at vi herindefra slår fast, at det er et samfundsproblem, og at vi har en rolle at spille som politikere, bl.a. i at understøtte de lokale fællesskaber, som jeg synes spørgeren så fint beskriver på mange forskellige måder, altså at have adgang til at være noget for hinanden. Ud over det nationale partnerskab afsatte vi faktisk også midler til lokale partnerskaber for præcis at få dyrket nogle af de idéer, som

spørgeren her henviser til. Det er lige før, vi skal sakse spørgerens indlæg og give til de aktører, der skal arbejde med det her, for jeg synes faktisk, at det ramte hovedet rigtig meget på sømmet, i forhold til hvad vi skal kunne som samfund.

Kl. 13:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt, værsgo.

Kl. 13:08

Morten Messerschmidt (DF):

Det er ministeren selvfølgelig meget velkommen til. Men jeg spørger, fordi det – i gåseøjne – jo er nemt nok at bevilge penge. Altså, så er der alt det med, at de skal komme et sted fra osv. Det tager vi til den tid; der er nogle finansordførere, der er meget optaget af det. Men det handler jo om at få tingene til at virke. Og hvis man nu er engageret i sit lokalsamfund, i en af de her foreninger, jamen så tror jeg egentlig ikke, man behøver at have penge for at hjælpe, fordi det sådan set er det, man gerne vil. Man kan sige, det bærer lønnen i sig selv. Og samfundet har jo åbenlyst en interesse i det her, både for at få folk ud af ensomhed, men også for at undgå alle de afledte skader, den medfører. Så jeg vil spørge ministeren: Hvornår kan vi regne med, at det her nationale netværk er der?

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:09

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Jamen jeg synes igen, spørgeren siger de helt rigtige ting. Ikke med alle kroner i verden vil man jo kunne gøre op med den sådan eksistentielle følelse, der er, hvis man er ufrivilligt alene. Det kan vi kun gøre for hinanden som mennesker. Men vi kan med civilsamfundet og måske også nogle steder med det offentlige understøtte at bringe folk sammen. Og jeg tror rigtig meget på partnerskabsmodellen, og det er også derfor, vi nedsætter et nationalt partnerskab, så det ikke er spørgeren og mig og vores kolleger herinde, der skal komme med alle svarene på, præcis hvordan vi så får det her til at virke, og hvordan vi får folk bragt tættere på hinanden, men aktørerne selv, som er derude, som er i idrætsforeningerne, og som er i spejderforeningerne og bridgeklubberne. Og det arbejde bliver påbegyndt lige straks.

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt for sidste spørgsmål.

Kl. 13:09

Morten Messerschmidt (DF):

Tak. Men hvornår kommer der så en koordinator? Altså, kommer der en håndbog, sådan at man kan melde sig et sted og være sådan en slags ensomhedsbekæmpelsesambassadør, så man er den, der har ansvaret og netop kan gå rundt og tale med folk, holde øje med folk og sørge for, at der sker noget? Og igen – det er nemt nok at bevilge penge, og der er jo ikke nogen herinde, der synes ensomhed er fedt. Men hvornår kommer de her netværk derude, sådan at folk har et sted at henvende sig? Altså, bliver det på den her side af sommerferien? Bliver det i år? Hvornår bliver det?

Kl. 13:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:10

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Som spørgeren også er inde på, var det jo et digert værk, da den britiske regering kom med sine anbefalinger. Jeg tror, der er 60 forskellige konkrete policyforslag her. Jeg ved, der er et væld af gode indsatser og initiativer allerede i ganske mange af de civilsamfundsorganisationer, som vi allerede har drøftet her. Man kunne tilføje menighedsrådene og andre aktører, som betyder noget og allerede i dag gør en forskel. Og derfor bliver det her jo nødt til at komme – hvis du spørger mig – fra partnerskabet, så vi to, altså spørgeren og jeg, ikke står her i dag og bliver enige om, hvordan vi lige synes at kagen skal skæres, for at det fungerer godt. De løsninger skal jo komme igennem partnerskabet.

Kl. 13:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Spørgsmålet er slut. Tak til ministeren, og tak til hr. Morten Messerschmidt.

Det næste spørgsmål er til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, og spørgeren er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 13:11

Spm. nr. S 610

2) Til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvorfor har ministeren i tidligere svar på § 20-spørgsmål ikke fundet det relevant at oplyse, at regeringen også har bedt Dansk Veterinær Konsortium om forskellige scenarier ved genoptagelse af minkavl, når dette umiddelbart ville have givet et mere fyldestgørende billede?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens besvarelse af § 20-spørgsmålene nr. 537, 570, 571 og 572.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvorfor har ministeren i tidligere svar på § 20-spørgsmål ikke fundet det relevant at oplyse, at regeringen også har bedt Dansk Veterinær Konsortium om forskellige scenarier ved genoptagelse af minkavl, når dette umiddelbart ville have givet et mere fyldestgørende billede?

Kl. 13:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:11

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn): Jamen først og fremmest rigtig mange tak til hr. Torsten Schack Pedersen for at stille spørgsmålet her. Det er rigtigt, at jeg for nylig har besvaret flere § 20-spørgsmål om mink. Spørgsmålene her har gået på, om regeringen i overvejelserne om genoptagelse af minkproduktion vil inddrage hensyn til dyrevelfærd. Jeg har svaret, at hensynet til folkesundheden er afgørende for regeringen i forhold til genoptagelse af minkproduktionen. Det har det hele tiden været, og det vil det også være for regeringen, når beslutningen om genoptagelse af minkproduktion skal træffes. Der vil det også være det, der er i fokus. Derfor har jeg også svaret, at vi afventer Statens Serum Institut. De skal lave en ny vurdering af risikoen for folkesundhe-

den ved genoptagelse af minkproduktionen. Risikovurderingen fra Statens Serum Institut er nu bestilt af Sundhedsministeriet, og det fremgår af bestillingen, at Dansk Veterinær Konsortium inddrages i relevant omfang. I forlængelse af Sundhedsministeriets bestilling til Statens Serum Institut har Fødevarestyrelsen sendt en bestilling til Dansk Veterinær Konsortium om at vurdere eventuelt relevante smitteforebyggende foranstaltninger ved genoptagelse af hold af mink.

Som spørgeren formentlig kan huske, var der flere samråd sidste år om netop det her emne. Jeg tror endda, at spørgeren var blandt dem, der havde indkaldt til de her samråd. Her sagde jeg flere gange, at andre faglige kapaciteter end Statens Serum Institut kan inddrages. Det har jeg også sagt flere gange helt tydeligt i flere samråd. Men det er jo ikke et emne for de seneste besvarelser, jeg har givet, hvor fokus har været dyrevelfærd. Derfor har jeg haft fokus på det. Lige nu afventer vi altså eksperternes vurdering, og når vi får en ny risikovurdering fra Statens Serum Institut, vil vi tage en politisk drøftelse, og det ser jeg rigtig meget frem til.

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 13:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak til ministeren for svaret. Og ministeren husker det helt korrekt, nemlig at jeg var en af flere folketingsmedlemmer, der indkaldte til samråd om spørgsmålet om, hvem der skal inddrages i at lave en faglig risikovurdering. Og det, at jeg hæfter mig ved, at ministeren i sit svar fremhæver SSI og ikke Dansk Veterinær Konsortium, udspringer jo netop af den debat, vi havde sidste år, hvor det for Venstre og en række andre partier er væsentligt, at den stærkeste faglige vurdering selvfølgelig også bygger på, at man inddrager Dansk Veterinær Konsortium. Det var sådan set det, jeg hæftede mig ved, da jeg læste svarene på de § 20-spørgsmål, der er refereret til i mit spørgsmål, altså at ministeren alene henviser til SSI, men ikke også henviser til, at der ligger en bestilling hos Dansk Veterinær Konsortium.

Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren i dag bekræfter, at det foreligger. Det vil være med til at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for de partier, der skal træffe beslutningen om genoptagelse af minkerhvervet i Danmark. Når ministeren jo så selv fremhæver det omkring dyrevelfærd, så vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe det, der står i de spørgsmål, som jeg refererer til, nemlig om ministeren mener, at dyrevelfærd skal inddrages i beslutningen om at genoptage minkavl eller ej.

Kl. 13:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:14

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn): Som jeg også sagde i min første besvarelse, er det, der har været fokus på fra regeringens side, folkesundhed. Og da der kom en kritisk risikovurdering fra Statens Serum Institut, valgte vi at tage de restriktioner i brug, som vi gjorde, i november 2020, og det er helt det samme, der kommer til at være relevant i forhold til eventuel genoptagelse af minkproduktion.

Så er der politiske partier på Christiansborg, der har italesat hele spørgsmålet om dyrevelfærd, og det er de jo i deres gode ret til. Der har jeg så sagt, at det, der er vigtigt for regeringen, er folkesundheden. Ønsker man den anden diskussion, må man tage det op.

Kl. 13:15 Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 13:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at ministeren er lidt mere klar i svaret i dag end i de skriftlige svar. Det hænger måske også sammen med, at statsministeren i går sagde, at inddragelse af dyrevelfærd, som vi jo alle sammen går meget op i, ikke er relevant i forhold til diskussionen om genoptagelse af minkavl i Danmark. Det er jeg glad for at ministeren nu slår fast, nemlig at det, der var regeringens begrundelse for at lægge et lovligt erhverv i graven, var regeringens vurdering af en SSI-vurdering, og at det ikke havde noget med dyrevelfærd at gøre, og at det derfor alene er den sundhedsfaglige vurdering, der er afgørende for genoptagelse af minkerhvervet.

Kl. 13:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:16

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn): Nu er det måske lidt tidligt at tale om at lægge et erhverv i graven, når vi netop taler om nu, at der er en ny risikovurdering under opsejling, der meget vel kan vise, at man kan åbne op igen. Det er folkesundheden, der er i fokus.

Det, der har været regeringens ønske, er at passe på danskerne i forhold til ikke at få en uhyggelig spredning af covid-19-smitten.

Kl. 13:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Men jeg er glad for, at ministeren er enig med sin statsminister, som i går sagde, at det alene er en sundhedsfaglig vurdering, der ligger til grund, og at det ikke er en i øvrigt omdiskuteret rapport fra Det Dyreetiske Råd, som regeringen vil spille ind med. Det glæder mig, at regeringen vælger at stå ved den aftale, der blev indgået i januar 2021, om erstatning til minkerhvervet, og hvor der klart står, at vi i fællesskab skal drøfte vilkårene for genoptagelse af minkerhvervet i Danmark, og at det alene er folkesundheden, der er afgørende.

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:17

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn):

Der er fuldstændig entydighed i, hvad regeringen har sagt på det her område. Det har der ikke været tvivl om. Statsministeren nævnte jo også i går i besvarelsen – jeg sad her og lyttede med – at dyrevelfærd er noget, der fylder rigtig meget for den her regering. Men da vi tog beslutningen i forhold til mink, handlede det ene og alene om folkesundhed. Og det var sådan, at vurderingen – inden den her beslutning i forhold til dyrevelfærd og mink – var, at man godt kunne have minkavl i Danmark af dyrevelfærdsmæssige årsager. Så det er ikke, fordi der er noget, der er ændret der. Folkesundheden er i fokus i forhold til den beslutning.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Tak til ministeren, tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Vi går videre med spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren, og det er fru Eva Kjer Hansen, Venstre.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 608

3) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Eva Kjer Hansen (V) (medspørger: **Ellen Trane Nørby** (V)): Mener ministeren, at det er acceptabelt, at der fortsat ikke er mulighed for asylbehandling ved den dansk-tyske grænse, hvor de fleste asylansøgere ankommer?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:17

Eva Kjer Hansen (V):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er acceptabelt, at der fortsat ikke er mulighed for asylbehandling ved den dansk-tyske grænse, hvor der jo er flest asylansøgere, der kommer?

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for spørgsmålet. Jeg tænker, at når det bliver stillet i dag, hænger det sammen med, at vi i den her tid ser en markant tilstrømning af fordrevne fra Ukraine, hvoraf mange ønsker at søge en opholdstilladelse i Danmark, også efter den nye særlov. Ordningen er skruet sådan sammen, at de fordrevne fra Ukraine kan indgive en ansøgning ved grænsen og dermed opnå ret til at indrejse og opholde sig i Danmark, mens sagen behandles. I praksis sker der så det, at de har 4 uger til at få afgivet et fingeraftryk og få taget et fotografi, som er grundlaget for, at Udlændingestyrelsen kan behandle deres ansøgning om opholdstilladelse. Og så derefter er det vores ambition, at opholdstilladelsen kan udstedes meget hurtigt, og at folk kan blive bolighenvist til en kommune i Danmark og komme i gang med et liv her.

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Eva Kjer Hansen, værsgo.

Kl. 13:19

Eva Kjer Hansen (V):

Tak til ministeren for ikke at svare på mit spørgsmål. Altså, ministeren har jo selv været ude med, at der meget hurtigt skulle etableres et center i Sønderjylland, at der skulle være mulighed for en asylbehandling tæt på. Og jeg tror, det er så sent som den 10. februar, at ministeren i et svar til folketingsmedlem fru Anni Matthiesen siger: »Vi arbejder på hurtigst muligt at finde en konkret placering af de nye centre«. Og der er det jo så bare, at jeg spørger, om ministeren synes, det er acceptabelt, at der endnu ikke er sket noget. Der blev lavet en aftale i januar, og vi står med en voldsom udfordring, hvor ukrainske flygtninge skal rejse langt for at få fulgt op på sagsbehandlingen, og ministeren har selv tilkendegivet, at der skulle ske noget regionalt, og hvorfor gør der så ikke det?

Kl. 13:19 Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:22

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Man kan godt indgive ansøgning om opholdstilladelse i Danmark på grænsen, og så kan man rejse ind. Så får man at vide, at man har 4 uger til at få afgivet sit fingeraftryk, og det kan man afgive i København, Næstved, Odense, to steder i Aarhus, ét sted i Aalborg. Og så er det også min ambition, at vi inden for meget kort tid også kommer til at åbne tider på Bornholm, i Vestjylland og i Sønderjylland. Derudover er det rigtigt, at vi også har aftalt at åbne nogle af de her international citizen service-centre, og der vil også blive placeret et i Sønderjylland.

Kl. 13:20

Kl. 13:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Eva Kjer Hansen, værsgo.

Kl. 13:20

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Jeg tror, at de fleste har fulgt med, og at det er velkendt, hvordan og hvorledes reglerne er. Det, jeg jo spørger til, er ministerens handling på området. Og når ministeren siger, at der inden for kort tid bliver etableret et sted i f.eks. Sønderjylland, så flygtningene ikke skal rejse så langt, som de skal i dag, altså til Odense og Aarhus, så er mit simple spørgsmål til ministeren: Hvad er inden for kort tid?

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:20

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg kommer ikke til at kunne sætte en dato på. Jeg vil gerne sætte noget geografi på: Sønderjylland. Og det er jo syd for Kongeåen; det ved spørgeren alt om. Og så skal det også være et center, som ikke kun handler om flygtninge, men som faktisk primært har til opgave at sikre, at arbejdskraft fra resten af Europa og fra resten af verden får et sted, hvor de kan gå hen og komme i kontakt med ikke bare udlændingemyndighederne, men også skattemyndighederne og de andre danske myndigheder, som man som udenlandsk arbejdskraft i Danmark har behov for at komme i kontakt med. Jeg ved, det er meget væsentligt for bl.a. eksportindustrien i Sønderjylland, og det er også årsagen til, at vi har besluttet os for at åbne et i Sønderjylland. Der er ikke sat dato på endnu.

Kl. 13:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Værsgo til sidste spørgsmål, fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 13:21

Eva Kjer Hansen (V):

Så der er altså ingen svar fra ministeren på, hvornår man kan få behandlet sin sag i eksempelvis det sønderjyske. Man svarer bare sådan lidt henholdende med, at vi arbejder på, at det er inden for kort tid. Hvorfor er det, at ministeren er så længe om at få truffet en beslutning? Altså, i virkeligheden går det her jo længere tid tilbage, og allerede den 10. februar tilkendegav ministeren som sagt, at nu skulle der snart ske noget. Hvornår er snart, og hvad er kort tid? Hvorfor er det, at ministeren synes, at det er rimeligt, at de her ukrainske flygtninge skal rejse så langt for at få fulgt op på deres sagsbehandling?

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Altså, for det første må jeg sige, at jeg kun har en interesse i, at ukrainerne meget let kan komme til at afgive deres fingeraftryk. Når det er sagt, vil jeg også sige, at Danmark er et ret lille land, og det, at vi allerede nu har syv steder i vores land, hvor man kan afgive fingeraftryk og få taget et fotografi, synes jeg faktisk er o.k. flot. Så er jeg godt klar over, at hvis tilstrømningen bliver meget voldsom, får vi også en interesse i at åbne flere steder, og derfor har vi også allerede nu besluttet os for, at vi vil åbne midlertidigt i Sønderjylland, i Vestjylland og på Bornholm.

Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Spørgsmålet er færdigt. Tak til ministeren, og tak til fru Eva Kier Hansen.

Så går vi videre til næste spørgsmål. Det er til miljøministeren, og det er fra hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 13:22

Spm. nr. S 606

4) Til miljøministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvordan vil ministeren sikre, at kystprojektet Nordkystens Fremtid bliver realiseret på baggrund af de nye ekstra miljøkrav?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:23

Hans Andersen (V):

Tak for det. Hvordan vil ministeren sikre, at kystprojektet Nordkystens Fremtid bliver realiseret på baggrund af de nye ekstra miljøkrav?

Kl. 13:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:23

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Tak for spørgsmålet. Nordkystens Fremtid er et godt eksempel på, hvordan kommuner i fællesskab løfter opgaven med at beskytte en udsat kyststrækning med et sammenhængende kystbeskyttelsesprojekt. Det kræver en stor indsats at gennemføre et så stort og komplekst projekt, særlig i et område, hvor der skal tages hensyn til den beskyttelse, der er i et Natura 2000-område. Kommunerne har den fulde myndighedskompetence i forhold til kystbeskyttelse, og det gælder selvfølgelig også for Nordkystens Fremtid. De skal både give tilladelse til projektet efter kystbeskyttelsesloven og også træffe afgørelse om fravigelse efter kysthabitatbekendtgørelsen, da projektet ligger i et Natura 2000-område.

Der spørges så i spørgsmålet til nye ekstra miljøkrav, men der er altså ikke tale om noget nyt, for reglerne om Natura 2000 har været gældende, siden habitatdirektivet blev vedtaget i 1992. Hvis der skal ske en fravigelse fra Natura 2000-reglerne, hvilket der formentlig skal i det her kystbeskyttelsesprojekt, skal Miljøministeriet give en udtalelse, før kommunen træffer beslutninger om fravigelse. Miljøministeriet står også for kontakten til Europa-Kommissionen, som enten skal underrettes eller afgive en udtalelse. Miljøministeriet har så ydet vejledning til kommunerne om projektet, og der er fortsat

en tæt dialog mellem Miljøstyrelsen, Kystdirektoratet og projektet, både i forhold til at finde den mest hensigtsmæssige løsning til kystbeskyttelse og i forhold til håndtering af beskyttet natur.

Jeg havde selv for nylig et møde med de tre borgmestre, hvor vi aftalte, at de konkretiserer deres forventninger og ønsker til vores vejledning, og Miljøministeriet indgår nu i et tæt samarbejde med Nordkystens Fremtid og vil også på bedst mulig vis støtte op om, at projektet gennemføres. Tak.

Kl. 13:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 13:25

Hans Andersen (V):

Tak for det. Men virkeligheden er jo, at kommunerne oplever det her som, at der er kommet krav, der nu indebærer, at projektet er fordoblet i pris. 150 mio. kr. ekstra koster det her, hvis man skal imødekomme de krav, der nu stilles i forhold til Natura 2000-områderne og gennemførelse af kystprojektet. Og der er det bare sådan, at de tre kommuner jo samstemmende siger, at hvis det er kravet – altså ekstra 150 mio. kr. i omkostninger – bliver projektet ikke til noget.

Så må jeg bare spørge ministeren: Er ministeren fortsat indstillet på at sige, at det her alene er et ansvar for kommunerne at løfte økonomisk, eller vil ministeren bidrage til, at vi får gennemført det her fantastiske projekt, der sikrer kysten ved Nordsjælland?

Kl. 13:26

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:26

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Som jeg også sagde lige for lidt siden, har jeg selv for nylig haft et møde med de tre borgmestre, og der oplevede jeg sådan set et rigtig godt samarbejde – et ønske om, at vi har nogle kommuner i Danmark, som netop står for kystbeskyttelsesopgaven. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen af de tre kommuner sige det modsatte. Men selvfølgelig skal vi også fra statslig side og fra myndighedernes side – i det her tilfælde jo både Miljøstyrelsen og Kystdirektoratet – hjælpe og vejlede, så godt vi kan. Og derudover er der jo også givet økonomisk støtte, på nuværende tidspunkt 41 mio. kr., til projektet.

Kl. 13:26

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Hans Andersen, værsgo.

Kl. 13:27

Hans Andersen (V):

Ja, jeg er klar over, at der er givet 41 mio. kr., og det er også rigtig godt. Det var til det projekt, der var i størrelsesorden 150 mio. kr. Nu er det samlede projekt med de miljøkrav, der stilles i forhold til Natura 2000, på 300 mio. kr. Og der er spørgsmålet: Vil miljøministeren bidrage økonomisk, således at det her projekt kan realiseres? Det tror jeg sådan set at rigtig mange, både borgere, boligejere og kommunerne i området, er optaget af. Og derfor er spørgsmålet: Vil ministeren bidrage økonomisk?

Kl. 13:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:27

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Noget af det, der er allervigtigst for kommunerne og borgerne, sådan som jeg lytter mig til det, er jo, at projektet kan blive til noget. Og der har der i hvert fald ikke været nogen henstilling fra kommunerne om, at de ikke ønsker at arbejde videre med projektet eller vil afgive den myndighedskompetence, de har i forhold til deres borgere, om at sikre det her kystbeskyttelsesprojekt. Så vi har jo en fælles interesse her. Og der er der allerede blevet støttet fra den pulje med statslige midler til det her projekt, som jeg også håber bliver gennemført, og hvor vi jo hjælper, så godt vi kan.

K1. 13:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Hans Andersen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:28

Hans Andersen (V):

Jeg må bare konstatere, at miljøministeren står her i dag og siger, at miljøministeren ikke ønsker at bidrage økonomisk til, at projektet kan realiseres med de krav, der nu stilles om at bruge 150 mio. kr. ekstra for at leve op til de miljøkrav. Og det finder jeg meget, meget beklageligt, for så bliver projektet bare ikke til noget – så falder husene i vandet. Og det håber jeg virkelig ikke kommer til at ske. Så jeg håber på, at ministeren endnu en gang besinder sig og bidrager økonomisk til, at vi kan realisere projektet i samarbejde med kommunerne og lodsejerne på nordkysten.

Kl. 13:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:28

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jamen i og med at Venstres folketingsmedlem her er lokalt valgt, kunne man jo lige gå hjem og tale med de kommuner, som jeg for nylig har haft møde med, hvor vi blev enige om en samlet plan for, hvordan vi kan sikre, at det her projekt er på skinner, og at vi kan hjælpe, så godt vi kan, fra statslig side, og hvor der også er givet en økonomisk håndsrækning. Så det der med at lave sine egne konklusioner – i øvrigt helt løsrevet fra det, jeg som minister står og siger – står altså for spørgerens egen regning.

Kl. 13:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Tak til ministeren, og tak til hr. Hans Andersen. Vi går videre med et spørgsmål til ministeren for udviklingssamarbejde af fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:29

Spm. nr. S 609

5) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Rosa Lund (EL):

Vil ministeren frede udviklingsbistanden, således at udgifter til humanitære formål i Ukraine og eventuelle asyludgifter fremadrettet bevilliges uden om det konventionelle budget for udviklingsbistand, således at bistanden til verdens fattige ikke udhules yderligere, samtidig med at vi hjælper Ukraine?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:29

Rosa Lund (EL):

Tak. Vil ministeren frede udviklingsbistanden, således at udgifter til humanitære formål i Ukraine og eventuelle asyludgifter fremadrettet bevilliges uden om det konventionelle budget for udviklingsbistand, således at bistanden til verdens fattige ikke udhules yderligere, samtidig med at vi hjælper Ukraine?

Kl. 13:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Tak for det. Situationen i Ukraine er virkelig ekstraordinær. Det er den hurtigst voksende flygtningekrise i Europa siden anden verdenskrig. Mere end 10 millioner mennesker er drevet på flugt enten internt i Ukraine eller ud af landet. Det er regeringens politik, at flygtninge skal hjælpes i deres nærområder, og det er også hovedprioritet i den udviklingspolitiske strategi, som otte partier, herunder Enhedslisten, står bag.

Nu er Danmark selv blevet et nærområde til et land i krig. Derfor har vi et særligt ansvar for at hjælpe. Den menneskelige tragedie er enorm, og derfor leverer vi for det første humanitær og civil støtte til Ukraine og nabolande, og for det andet tager vi imod ukrainske flygtninge her i Danmark. Begge dele gør vi med midler fra udviklingsbistanden.

Det er der ikke noget nyt i. Humanitære indsatser har altid været en hjørnesten i bistanden. Det har i praksis været sådan under skiftende regeringer de sidste 30 år, altså siden 1992, at man har kunnet opgøre relevante udgifter til flygtningemodtagelse som bistand – fuldt i overensstemmelse med internationale retningslinjer.

Når det er sagt, håber jeg selvsagt, at fredsforhandlingerne i Ukraine bærer frugt, så vi kan bruge bistanden på mange af de andre konfliktområder i verden, som jeg fortsat er meget optaget af og opmærksom på. Men den nuværende situation er alvorlig og uforudsigelig, og både de humanitære behov og flygtningestrømmene ændrer sig dag for dag.

Derfor kan jeg på nuværende tidspunkt ikke sige, hvor mange midler der bliver brugt, eller hvor de skal komme fra. Jeg kan derimod sige, at jeg vil holde ordførerne tæt informeret om udviklingen, og jeg kommer også gerne her tilbage i Folketingssalen, i takt med at krisen udvikler sig. Tak.

Kl. 13:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Rosa Lund, værsgo.

Kl. 13:31

Rosa Lund (EL):

Jeg må sige, at det jo desværre ikke er tilfredsstillende at blive tæt informeret om udviklingen. Det, vi sådan set spørger om – synes jeg – helt stille og roligt i Enhedslisten, er jo, om regeringen, om ministeren vil være med til at sikre, at vi kan hjælpe til både humanitært i Ukraine, men også at tage imod flere flygtninge fra Ukraine, for jeg tror, at vi kun har set toppen af isbjerget, *uden* at det udhuler udviklingsbistanden. Altså, vil regeringen finde en ekstra pulje penge til Ukraine?

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:32

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Som jeg siger, følger vi udviklingen hele tiden. Der er ingen, der ved, hvor mange flygtninge der kommer ud af Ukraine. Vi ved bare, at det allerede gælder flere millioner. Vi ved også, at de i høj grad slår sig ned i nabolandene, i nærområderne. Vi ved, at 65 pct. af dem, der kommer til Polen, bliver i Polen, fordi de ønsker at forblive

meget tæt på Ukraine, og det er der jo så virkelig mange, der har gjort allerede.

Så det er jo det, vi gør. Vi følger udviklingen. Det er alt for tidligt at begynde at tænke i scenarier, som spørgeren lægger op til her.

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Rosa Lund, værsgo.

Kl. 13:32

Rosa Lund (EL):

Jamen netop fordi vi ikke ved, hvordan det her kommer til at udvikle sig, netop fordi vi ikke ved, hvor mange yderligere flygtninge der vil komme, ville det så ikke være et udtryk for rettidig omhu allerede nu at frede udviklingsbistanden og sikre, at vores asyl- og flygtningesystem er rustet til at tage imod flere flygtninge fra Ukraine?

Kl. 13:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:33

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Jo, og det er præcis det, vi gør. Og det er også det, særloven lægger op til, nemlig at vi bærer et særlig stort ansvar – og det løfter vi. Det, der jo er givet nu, er, at vi har et scenarie, hvor vi tager udgangspunkt i, at der kommer 20.000 ukrainske flygtninge til Danmark, og det er derfor, at vi i ministeriet er i fuld gang med at finde ud af, hvordan vi kan lave en så skånsom omprioritering af midlerne til udviklingsbistand som muligt. Det er 2 mia. kr., vi skal finde. Det er det scenarie, vi arbejder på højtryk for at finde en ramme for.

Kl. 13:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Rosa Lund for sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:33

Rosa Lund (EL):

Jamen der må jeg bare sige, at særloven jo lige præcis *ikke* freder udviklingsbistanden. Udviklingsbistanden finansierer særloven, og derfor er det, vi i Enhedslisten spørger om, synes jeg, egentlig meget rimeligt og meget kort og klart, om ikke det var en god idé at sige, at nu freder vi udviklingsbistanden og sætter en pulje penge af til at hjælpe i Ukraine og til at hjælpe flygtninge fra Ukraine, som ikke er finansieret af verdens fattigste.

Kl. 13:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Det, som den udviklingspolitiske strategi siger og slår fast, og som jeg nævner, at otte partier inklusive Enhedslisten står bag, er, at vi vil fokusere vores udviklingspolitiske strategi på nærområder. Vi er selv blevet nærområde, og derfor er det også helt naturligt, at vi – som praksis har været de sidste 30 år – kigger ind i det, der er udviklingsbistanden, når vi skal finde finansiering til den her del, og det gælder jo 12 måneders opgørelse af nogle af udgifterne til flygtninge, der kommer her til Danmark.

Kl. 13:34 Kl. 13:37

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren, og tak til fru Rosa Lund.

Vi går videre med spørgsmål til uddannelses- og forskningsministeren, og det er stillet af fru Katrine Robsøe, Radikale Venstre.

Kl. 13:34

Spm. nr. S 607

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Katrine Robsøe (RV):

I lyset af ansøgningstallene for kvote 2 i 2022 og den flerårige udvikling i ansøgninger, vil ministeren da være med til at lave en rekrutteringsplan for læreruddannelsen, sygeplejeuddannelsen, socialrådgiveruddannelsen og pædagoguddannelsen?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:34

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. I lyset af ansøgningstallene for kvote 2 i 2022 og den flerårige udvikling i ansøgninger vil ministeren da være med til at lave en rekrutteringsplan for læreruddannelsen, sygeplejeuddannelsen, socialrådgiveruddannelsen og pædagoguddannelsen?

Kl. 13:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:35

Uddannelses- og forskningsministeren (Jesper Petersen):

Tak til fru Katrine Robsøe for spørgsmålet, og tak for anledningen til at tale om emnet og jo altså også den, fornemmer jeg, når spørgsmålet stilles, fælles bekymring om de tal, vi så den anden dag, for kvote 2-ansøgninger på de her meget vigtige fag.

Det er helt afgørende, at vi har dygtige og nok med dygtige, motiverede sygeplejersker, socialrådgivere, pædagoger og lærere til vores sundhedsvæsen, skoler, dagtilbud og bosteder. Kvaliteten her er forudsætningen for, at helt grundlæggende dele af vores velfærdssamfund, som jeg tror at alle danskere på en eller anden måde jo sætter pris på og har behov for, fungerer, og at tingene er, som de skal være. De mennesker, der udøver de her fag, gør hver eneste dag en kæmpe forskel for så mange andre mennesker. Og jeg tager det meget alvorligt, at årets ansøgningstal for kvote 2 viser faldende søgning til netop de her uddannelser. Jeg synes ikke, det er så overraskende, at tallet er lavere, altså, det er det i det hele taget for kvote 2-ansøgninger, og det er der forskellige grunde til, men det er særlig faldet på de her fagområder, og det er problematisk; det må man sige. Det er også en kompleks udfordring at gøre noget ved det.

En central del handler om at skabe attraktive uddannelser, som har høj kvalitet og ruster de kommende fagprofessionelle til det fag, de skal udøve i praksis, og det er jo noget af det, vi kan gøre noget ved politisk på det ressort, hvor jeg er minister, og som fru Katrine Robsøe er ordfører for. Derfor er jeg også glad for, at vore partier sammen er lykkedes med at finde finansiering på finansloven for 2022 til en ny, styrket læreruddannelse, og jeg vil også godt sige her for tændte mikrofoner, at det ved jeg at ikke mindst Radikale Venstre også har æren for at have arbejdet for.

Derudover har vi også en vigtig opgave med at komme væk fra den tendens i vores samfund, der tilsiger, at jo mere akademisk en uddannelse er, jo bedre er den, jo finere er den, jo mere værdifuld er den. Det skal vi have gjort op med. Ellers får vi ikke vendt tendensen for de unges uddannelsessøgning. Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Fru Katrine Robsøe, værsgo.

Kl. 13:37

Katrine Robsøe (RV):

Jamen jeg er meget enig i, at de mennesker, der påtager sig de her jobs, er virkelig, virkelig afgørende for vores samfund. Men som ministeren siger her, er det komplekse udfordringer, der er med til at gøre, at vi i årevis har set, at der er færre unge, der har søgt mod de her uddannelser. Jeg ved simpelt hen ikke, om ministeren sidder med et helt idékatalog til, hvordan man skal løse det. Da ministeren ikke har sagt det i sit lange svar, antager jeg sådan set, at det har ministeren nok ikke. Og jeg indrømmer også blankt, at jeg heller ikke har et helt katalog af gode idéer til, hvordan vi bare lige fikser den her udfordring – for det er en stor udfordring.

Jeg hørte simpelt hen ikke svaret på det egentlig ret simple spørgsmål, der blev stillet, nemlig om ministeren vil være med til at lave en rekrutteringsplan for de her uddannelser. Det synes jeg at ministeren lige skal svare på. Det kan være, fordi ministeren kom til at bruge lidt for meget af sin taletid. Så jeg håber, at ministeren vil svare i næste omgang.

Nu nævner ministeren selv, at de her penge til læreruddannelsen, som vi i Radikale Venstre forholdsvis ydmygt sagt nok er en pæn del af slagkraften bag, skal ud. Hvornår bliver der så indkaldt til det møde, for at vi rent faktisk får sikret, at de her penge kommer ud? Det er jo ikke sådan, at man bare kan sende pengene ud og aftale det politisk, når vi engang rammer august? Hvis vi rent faktisk ønsker, at de her midler skal være med til at sørge for, at der kommer flere undervisningstimer – noget af det, der måske kunne være et af løsningsforslagene – hvornår skal vi så mødes og snakke om det? For det tror jeg virkelig at der er brug for derude. Det er i hvert fald det, jeg hører.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:39

Uddannelses- og forskningsministeren (Jesper Petersen):

Tak for det. Fru Katrine Robsøe har ret i, at jeg kom til at improvisere lidt undervejs i forhold til mit talepapir. Jeg vil sige, at selve det at overveje sådan en form for plan kan vi godt; jeg synes, vi skal overveje alle værktøjer. Men jeg synes jo, det væsentlige er, hvad der så er i det, og hvad det rent faktisk er, vi gør. Og jeg venter ikke på, at man laver en plan. Vi er i gang med, vores partier sammen, at se på, hvordan vi forbedrer læreruddannelsen som et af initiativerne til at skabe en mere attraktiv og god læreruddannelse. Og ja, vi skal også have de penge ud at arbejde i år, og det vil være i den nærmeste fremtid, at vi kan aftale hvordan.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Katrine Robsøe.

Kl. 13:39

Katrine Robsøe (RV):

Jamen så går jeg ud fra, at der er mødeindkaldelser på vej i forhold til udmøntning af midlerne, men sådan set også, i forhold til at der igen begynder at komme mødeindkaldelser til at forhandle læreruddannelsen. For vi kan jo ikke lave initiativer, hvis ikke vi mødes i kredsen og snakker om det og rent faktisk forhandler om, hvordan en ny læreruddannelse skal se ud. Det vil jeg da glæde mig til. Hvorfor skal ministeren stille det op, som om vi kun kan gøre den ene af

delene? Vi kan jo sagtens udvikle på noget og samtidig have en rekrutteringsplan i gang med at blive lavet.

K1. 13:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 13:40

Uddannelses- og forskningsministeren (Jesper Petersen):

Klart. For mig er det ikke afgørende, om man kalder det det. Jeg kan godt se, det er noget, der går igen i debatten, men jeg synes bare, at det også er for nemt at finde på et eller andet nyt, hvis ikke vi også prøver på at se, hvad det så er, det skal handle om, og hvad det er, vi skal gøre. Og det synes jeg faktisk i al beskedenhed at vi jo så bare er i gang med, når det handler om læreruddannelsen. Som sagt er det i den nærmeste fremtid, at vi kan tage fat på den drøftelse. Og så har vi jo i det hele taget brug for i samfundet at få et andet syn på værdien af de her uddannelser og få flere til at søge ind på dem.

Kl. 13:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Katrine Robsøe, sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:40

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Og det er jo lige præcis derfor, vi har behov for, at der bliver kigget bredere på det, også end hvad vi lige kan tænke os til, når vi står herinde på Christiansborg. Vi har jo brug for at få de inputs ude fra resten af samfundet med; vi har brug for at få deres viden ind og ikke bare tro, at vi løser det hele, hvis vi får lavet en ny læreruddannelse. Det er da mega gode skridt på vejen. Og så hjælper det at indkalde til de møder, hvis man rent faktisk gerne vil have ændret på det fra ministerens side også.

Kl. 13:41

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:41

Uddannelses- og forskningsministeren (Jesper Petersen):

Jamen på den måde synes jeg da egentlig, at vi nærmer os en enighed om, at nej, vi kan nemlig ikke løse det alene med uddannelse. Det var også det, jeg prøvede at sige i min improviserede del af svaret i starten. Det er også en bredere diskussion. Det, vi kan gøre som ordfører og minister, er p.t. isoleret til det her ressortområde, og der vil vi fortsætte arbejdet med læreruddannelsen. Der ligger en evaluering af pædagoguddannelsen, der også giver os nogle gode idéer til, hvordan vi kan gøre den bedre. Og det ser jeg frem til at kunne gøre, også sammen med Radikale Venstre.

Kl. 13:41

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Tak til ministeren, og tak til Katrine Robsøe, Radikale Venstre.

Så går vi til næste spørgsmål, som er til skatteministeren. Og det er fra hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:42

Spm. nr. S 602

7) Til skatteministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Har ministeren gjort sig nogen overvejelser om konsekvenserne for landets bankoklubber i relation til den aftale, der er indgået, om, at der nu enten skal betales skat eller udloddes til godgørende formål, når der afholdes bankospil, og hvad tror ministeren det vil betyde

for ældres trivsel i Danmark, hvis aftalen fører til nedlukning af bankoklubber landet over?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Bankoforeninger: Ny politisk aftale vil lukke bankoforeninger i hele landet« på www.horesta.dk/presseklip den 11. marts 2022.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:42

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Har ministeren gjort sig nogen overvejelser om konsekvenserne for landets bankoklubber i relation til den aftale, der er indgået, om, at der nu enten skal betales skat eller udloddes til godgørende formål, når der afholdes bankospil, og hvad tror ministeren det vil betyde for ældres trivsel i Danmark, hvis aftalen fører til nedlukning af bankoklubber landet over?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:42

Skatteministeren (Jeppe Bruus):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne fremhæve, at det er min forståelse, at der er rigtig mange almennyttige foreninger, både store og små, som faktisk er glade og tilfredse med den aftale, som vi jo har indgået – og med »vi« mener jeg regeringen og Dansk Folkeparti og resten af Folketingets partier, altså alle partierne i Folketinget. Vi har jo lavet en aftale, som giver foreningerne klare og enklere regler, og som endda lægger op til afgiftsfritagelse, når overskuddet går til almennyttige formål – en afgiftsfritagelse, der betyder mindre administrativt bøvl og flere penge til de almennyttige foreninger, ikke færre penge.

Når det er sagt, har jeg også fulgt med, og jeg har faktisk stor forståelse for, at det kan være frustrerende for nogle bankoforeninger, at de ikke kan fortsætte med at udbyde spil på den måde, som de gør i dag. Sagen er, at mange bankoforeninger aldrig har kunnet udbyde banko på den måde, de gør, lovligt, fordi de ikke har doneret noget eller meget lidt til almennyttige formål og heller ikke har betalt afgifter af gevinsterne, som man jo skal i henhold til de regler, som gælder allerede i dag, altså før vi har indgået den her aftale. Derfor er der jo behov for at rydde lidt op i tingene, og det er det, vi så har gjort med den her aftale, samtidig med at vi har skabt nogle rammer for, at bankoforeningerne lovligt kan udbyde bankospil.

Der har vi så lavet den her fælles aftale den 15. februar 2022, som alle Folketingets partier har tilsluttet sig, og som jo netop har haft til hensigt at imødekomme nogle af de ønsker, der har været fra foreningslivet. Efter at HORESTA og Bankoforeningerne i Danmark har kritiseret den politiske aftale om almennyttige lotterier, har jeg og sikkert også spørgeren og mange andre i Folketinget jo fået en del henvendelser. Og det er klart, at det er vi nødt til at lytte til, og derfor har jeg inviteret alle partierne bag aftalen til et møde, som vi faktisk kommer til at afholde i morgen, hvor jeg håber at alle vil tage de henvendelser med. Og hvis der er nogle hjørner af det her, som strider mod den aftale, eller som kan gøres bedre, er jeg selvfølgelig åben over for at lytte til det.

Kl. 13:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen): Tak! Hr. Morten Messerschmidt, værsgo.

Kl. 13:44

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for besvarelsen. Det er lidt sjovt, for det er ikke en halv time siden, at jeg havde socialministeren til at besvare et spørgsmål, hvor vi stod og talte om problemet med ensomhed især blandt ældre. Der fik jeg da i hvert fald det indtryk, at det også var regeringens ønske at holde hånden under alle de aktiviteter ude i civilsamfundet, der gør, at vi bekæmper ensomheden. Det er jo bl.a. sådan noget som bankoforeninger. Derfor undrer det mig, at man i det forløb, vi har været igennem – godt nok under en tidligere minister, men dog alligevel med den samme regering – har givet forligspartierne, herunder mit parti, Dansk Folkeparti, det indtryk, at den aftale, der var indgået, var fuldt ud i overensstemmelse med de ønsker, som både Bankoforeningerne i Danmark og HORESTA har fremsat. For i dag, hvor tingene så er sendt i høring, kan vi jo se, at det i hvert fald ikke er tilfældet, og det rykker, kan jeg sige for mit partis vedkommende, fundamentalt ved vores ønske om at være med i denne aftale.

Jeg hører så, at ministeren er fleksibel og imødekommende og har indkaldt til et møde. Jeg efterlyser så også forslag til, hvad man kan gøre for at løse problemet. En af vejene kunne jo være, at man lavede en slags tredje model i loven, hvor en del af den afgift, der skulle være gået til statskassen, kan bortloddes til godgørende formål, eller man kan sænke afgiften markant. Det er vi sådan set åbne over for.

Men det, jeg gerne vil høre ministeren om – og jeg minder om, at jeg lige har stået med socialministeren og talt om, hvad vi kan gøre for at bekæmpe ensomhed i landet – er, om vi er enige om, at den her aftale, uanset hvordan den så ender med at se ud, skal holde hånden under bankoforeningerne rundtomkring i landet og ikke lukke dem ned.

Kl. 13:46

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:46

Skatteministeren (Jeppe Bruus):

Jeg er helt enig i, at den aftale, der er lavet, havde til formål at holde hånden under og faktisk skabe bedre vilkår for dem, der jo også holder et bankospil for at give penge til den lokale håndboldklub eller spejdere, eller hvad det kan være. Og til mange af dem, har jeg bemærket mig i pressen, tror jeg også, vi har behov for at sige mere tydeligt, at de faktisk ikke alene kan holde fast i de bankospil, men faktisk også få bedre vilkår for at afholde de bankospil.

Så har der været nogle forretninger, som har drevet ret store bankospil og meldt folk ind, uden at de har doneret ret meget – eller stort set ingenting – til et almennyttigt formål. Det er jo dem, der i virkeligheden allerede i dag har drevet en forretning, som ikke har været lovlig. De har ikke betalt afgift af gevinsterne, de har ikke doneret noget til almennyttige formål. Det er mit indtryk, at der sidder rigtig mange mennesker i de bankoklubber eller -forretninger, som jo nu i virkeligheden stadig væk skal drive deres forretning, men betale en afgift. Og jeg er helt åben for gode forslag fra spørgeren og andre i den sag.

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt. Værsgo.

Kl. 13:47

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg tror, at omkostningen for samfundet bliver noget større, hvis man lukker ned for de her bankoforeninger, end gevinsten ved at gennemføre de her regler vil være. Så vi går ind i det her med et ønske om at finde en model, hvor bankoforeningerne kan fortsætte deres gode virke. Den aftale, man har lavet, opererer jo kun med to modeller. Der er den, der gælder for indsamlingslotterierne, Røde Kors osv., og så er der den, der gælder for de sådan landbaserede spilleautomater. Hvorfor laver man ikke bare en selvstændig model for bankoforeningerne? Det kunne jo være, at det løste problemet.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:48

Skatteministeren (Jeppe Bruus):

Som spørgeren også selv bemærkede, er det jo en aftale, som Dansk Folkeparti har været med til at indgå, og det var før min tid. Så det er jo svært for mig at svare konkret på, hvad dialogen har været i de forhandlinger. Jeg er åben over for at kigge på forskellige løsninger. Jeg glæder mig til, at vi skal have et fælles møde i morgen. Og hvis der er et ønske i aftalekredsen – som er alle partierne – om, at vi kigger på det en gang til, så er jeg selvfølgelig klar til det.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt med sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:48

Morten Messerschmidt (DF):

Når man indgår en aftale, gør man det jo i tillid til, at det, man får oplyst hen over bordet, så også er sandt. Og der må jeg bare konstatere, at det, vi har fået oplyst i forhold til bankoforeningernes ønske om det her, ikke har været sandt. Præcis hvordan det så er sket og hvordan og hvorfor, skal jeg ikke kunne sige. Vi vil gerne forblive en del af den her aftale, men kun hvis vi får den ændret på en sådan måde, at bankoforeningerne rundtomkring i landet kan bestå. Ellers kan ministeren ikke regne med Dansk Folkepartis opbakning. Men jeg kvitterer for den positive ånd, som ministeren lægger for dagen, og så håber jeg på, at vi i morgen finder en løsning.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:49

Skatteministeren (Jeppe Bruus):

Det er altså ikke mit indtryk, når jeg kigger ned i det – det har jeg selvfølgelig også gjort på baggrund af de henvendelser, der har været – at der er nogen som helst grund til at føle sig ført bag lyset. Jeg tror faktisk, at man har haft et langt og rimelig grundigt forhandlingsforløb. Men jeg er helt åben over for at kigge på, om der er muligheder for at lave en anden aftale end den, der er indgået.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er spørgsmålet slut. Tak til ministeren. Tak til hr. Morten Messerschmidt.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det vil sige, at vi kan gå videre til næste punkt på dagsordenen, men jeg synes, at det er lidt sløjt med ordførere og ikke mindst minister. Vil skatteministeren lige se, om der skulle sidde en minister nede i baglokalet derovre?

Nu håber jeg, at dem, der skal deltage i næste runde, vil indfinde sig i salen. Tak!

Det næste punkt på dagsordenen er: 2) 1. behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om udvandring. Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Fremsættelse 14.12.2021. Omtrykt).

Kl. 13:49

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Forhandlingen er åbnet. Udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 13:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Forslagsstillerne foreslår, at der vedtages en lov om udvandring, hvor formålet er, at antallet af personer, der siden 1983 er kommet til Danmark som flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge, reduceres. Efter forslaget opstiller loven som mål, at antallet af personer omfattet af loven med lovens ordlyd »reduceres med 70 pct. inden 2030 i forhold til 2020«. De personer, der foreslås omfattet af loven, er efter forarbejderne til lovforslaget personer, som efter 10 års ophold her i landet ikke er vellykket integreret. Forslaget opregner en række objektive kriterier som udtryk for dette. Omfattes man af et af disse kriterier indgår man i udrejsemålet på 70 pct.

Af forarbejderne fremgår det også, at forslagsstillerne ved fastsættelsen af et sådan mål har ladet sig inspirere af klimaloven, der bl.a. indeholder et mål om 70 pct. reduktion af drivhusgasudledningerne i 2030 i forhold til 1990. Man har også ladet sig inspirere af klimaloven med forslaget om, at der hvert år skal fastsættes en national målsætning for, hvor mange personer omfattet af loven der året efter skal udrejse af Danmark. Tilsvarende gælder for forslaget om at nedsætte et udvandringsråd og også for forslaget om, at der skal udarbejdes en årlig udvandringsstatus og fremskrivning, udarbejdes et årligt udvandringsprogram og gives en årlig redegørelsen til Folketinget. I forarbejderne anføres det, at disse forslag stort set er en gengivelse af klimalovens opbygning.

Så vidt forslaget, som er en reducering af den komplekse og dilemmafyldte udfordring, som indvandring udgør, til et simpelt og letforståeligt udvandringsmål sat ind i en formel bureaukratisk ramme, hvor ansvaret for at komme med bud på løsninger skubbes hen til et nyt udvandringsråd, men jo også i realiteten uden nye bud på de integrationsudfordringer, der faktisk er.

Regeringen er optaget af både at se og sige tingene, som de er, for mange er desværre kommet til Danmark uden at blive en del af vores samfund. Derfor skal vi kun tage imod så mange, som vi evner at hjælpe her i landet, til gengæld kan vi hjælpe mere og bedre i nærområderne. Samtidig ønsker vi at rette et direkte blik mod de indvandrere, som f.eks. har været på kontanthjælp i lang tid, og som det aldrig er lykkedes for at blive en del af samfundet. Derfor indførte vi også sidste år en hjemrejsesamtale som en vigtig del af repatrieringsordningen, hvor vi særlig fokuserer bl.a. på de grupper, som enten har befundet sig kort tid i Danmark, eller som efter længere tids ophold ikke er faldet til.

Samtidig vil jeg minde om, at en opholdstilladelse til flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i dag i alle tilfælde gives med henblik på midlertidigt ophold og skal inddrages, hvis f.eks. asylgrundlaget ikke længere er til stede, medmindre det vil være i strid

med de internationale forpligtelser. Udvisningsreglerne er også skærpet, så frihedsstraf i mange tilfælde fører til udvisning, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med de internationale forpligtelser. Skærpelserne omfatter også reglerne for at opnå permanent ophold, hvilket bl.a. betyder, at man ikke må have modtaget offentlig hjælp til forsørgelse i de sidste 4 år, og modsat tidligere gælder det vel at mærke også for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Det samlede billede, der tegner sig, er altså, at betingelserne for at opnå et mere varigt ophold i Danmark er strammet ret betydeligt i de seneste år. Den beskyttelse, som vi yder til flygtninge her i landet, er i dag som alt overvejende udgangspunkt af midlertidig karakter. Samtidig er der et bredt flertal for, at den ydre ramme for stramningerne udgøres af vores menneskeretlige forpligtelser.

En helt central indvending mod lovforslaget er da også, at der med ordlyden af lovforslaget opstilles en betingelse om, at antallet af de personer, som er omfattet af loven, *skal* reduceres med 70 pct. inden 2030 i forhold til 2020. Men efter forslaget indeholder loven ikke noget om, hvad konsekvensen så må være, hvis det ikke er tilfældet. Derfor må man også spørge, hvad der ville gælde, hvis målet ikke kan nås, fordi de pågældende personer fortsat har ret til ophold her i landet, og hvor en inddragelse af opholdstilladelsen for at nå målet ville være i strid med vores internationale forpligtelser. Det fremstår heller ikke helt klart for mig, hvordan man når frem til, hvilke konkrete opholdstilladelser der skal inddrages for at nå udvandringsmålet, og hvilke der ikke skal.

Til gengæld står det klart, at forslaget i realiteten ikke kommer med så mange nye bud på de udfordringer, vi står med. Det er måske også derfor, at forslagsstillerne foreslår, at man lægger ansvaret for at finde løsninger i hænderne på et udvandringsråd. Men jeg må også sige, at etableringen af et nyt organ på udlændingeområdet måske ikke er den bedste vej frem for at løse de udfordringer, vi står med. Faktisk tror jeg, at det særlig for udlændingeområdet gælder, at bud på løsninger med nye vinkler i højere grad må komme fra politisk side og måske sjældnere fra nye råd og flere eksperter. Jeg tror næppe, at vi havde set en række af de udlændingeændringer, der er gennemført over de seneste år, hvis initiativet var blevet lagt i hænderne på råd, eksperter og nævn. Tværtimod risikerer vi, at den slags kun vil blive en sovepude for det parlamentariske arbejde i Folketinget. Af de grunde kan regeringen ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er en kort bemærkning til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:55

Morten Messerschmidt (DF):

Først kan jeg sige, at retsvirkningen, der er tænkt i den her lov, jo er fuldstændig den samme som i klimaloven, nemlig af parlamentarisk karakter. Så det er jo et velkendt værktøj, altså at der, hvis ministeren ikke leverer, træffes parlamentariske sanktioner imod hende eller ham.

Når det så er sagt, kunne jeg godt tænke mig at høre i forhold til lovforslagets § 1, hvor vi altså foreslår udvisninger af 70 pct. af udlændinge, der ikke har gennemført integrationsprogrammet, udlændinge, der ikke har bestået danskprøve 2, udlændinge, der ikke har været i ordinær beskæftigelse i 7 ud af de seneste 10 år, eller som har været på kontanthjælp i mere end 12 sammenhængende måneder, som er dømt for kriminalitet med en fængselsstraf på mere end 3 måneder osv. osv., hvad det er for nogle af de her grupper, som ministeren gerne vil holde på og synes skal være i Danmark.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:56

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Men det bør vel ikke være sådan, at man, alene fordi man ikke har bestået en danskprøve på et bestemt niveau, så skal have inddraget sin opholdstilladelse og udvises. Det er i hvert fald ikke vores standpunkt.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:56

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, dem, som det handler om, er jo folk, der er kommet hertil som flygtninge eller familiesammenførte, og som efter 10 års ophold i Danmark lever op til de kriterier, som jeg nævnte før.

Er ministeren ikke enig med mig i, at man, hvis man har været i Danmark i 10 år og man ikke er i stand til at bestå danskprøve 2 eller noget tilsvarende, så er ukvalificeret til stadig væk at være i Danmark, og at det så er helt utænkeligt, at man kan indgå i nogen form for integration?

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Men nu står jeg jo med lovforslaget her, og der står jo »som efter 10 års ophold i Danmark lever op til et eller flere af nedenstående kriterier«. Så det betyder, at det er en person, der er i beskæftigelse, klarer sig godt i det danske samfund, er en velfungerende frivillig fodboldtræner nede i klubben, aldrig har begået noget kriminelt, men fordi han ikke har bestået en bestemt danskprøve, skal han så omfattes af en udvandringslov. Det tror jeg hurtigt Folketinget vil komme til at fortryde.

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og det betyder, at vi går i gang med ordførerrunden og dermed hr. Rasmus Stoklund, Socialdemokratiet.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Med dette private lovforslag foreslår Dansk Folkeparti at indføre en ny hovedlov, der har til formål at reducere antallet af herboende personer, der er kommet hertil som flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge. Derudover foreslås det at indføre en reduktionsmålsætning, så antallet af personer omfattet af lovforslaget reduceres med 70 pct. inden 2030. Lovforslaget er altså inspireret af klimaloven. Her har man som bekendt en 70-procentsreduktionsmålsætning for drivhusgasser, der skal opnås inden 2030.

Jeg synes dog, forskellene på drivhusgasser og mennesker er for store til, at dette klimainspirerede lovforslag fra Dansk Folkeparti er fornuftigt. Når det gælder drivhusgasser, kan man uden videre skære alle over en kam. Derfor kan man også have et absolut mål om at reducere udledningen frem mod 2030. Men når det gælder mennesker, er sagen mere kompleks. Derfor mener jeg heller ikke, det giver mening at tale om et reduktionsmål på 70 pct. Nok er der

integrationsproblemer, men der er trods alt også mange med rødder i Stormellemøsten, som har taget Danmark til sig og bidrager positivt.

Når vi taler om dem, der ikke er faldet til i Danmark, så har vi jo også andre ordninger. Vi har bl.a. den såkaldte repatrieringsordning. Med den kan udlændinge, der ikke er faldet til i Danmark, få hjælp til at komme hjem igen. Den ordning styrkede vi sidste år sammen med Venstre, Radikale Venstre og Liberal Alliance. Det har betydet en bedre og mere målrettet vejledning til nyankomne udlændinge og langtidsledige udlændinge.

Endelig er det vigtigt, at langt flere udlændinge, der ikke har et lovligt opholdsgrundlag, rejser hjem. Sidste år vedtog Folketinget en ny hjemrejselov. Blot 3 måneder efter at loven trådte i kraft, blev 25 udvisningsdømte sendt ud af Danmark. Derudover har hjemrejseloven og etableringen af Hjemrejsestyrelsen bidraget til, at der i dag er langt færre afviste asylansøgere i udsendelsesposition end nogen sinde før. I 2021 faldt antallet fra 1.155 personer til 806 personer.

Socialdemokratiet støtter ikke lovforslaget.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

En kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:00

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ville håbe, at ordføreren kunne være lidt mere konkret på, hvad det er for nogle af de grupper, vi nævner her i § 1, som han gerne vil holde på. Nu kunne jeg forstå, at det for ministeren er den fodboldtræner, der er kommet til Danmark og godt nok er i fuld beskæftigelse, men bare ikke har lært sig dansk, som er problemet. Jeg ved ikke, om der findes sådan en – det kan godt være, at man kan opdrive dem et eller andet sted. Men hvad er det så for nogle overordnede parametre i den her lov, som ordføreren ikke kan tilslutte sig? Altså, hvad er det for nogle af de her typer, som man gerne vil holde på?

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Rasmus Stoklund (S):

Det væsentligste overordnede parameter, som jeg synes det er værd at bide mærke i her, er 70-procentsmålsætningen. Det er den del, jeg synes er, hvad skal man sige, for kategorisk. Jeg synes ikke, det giver mening at lave en reduktionsmålsætning på samme måde, som man kan gøre det for klimagasser. På den måde synes jeg ikke det giver mening at have en reduktionsmålsætning, når det drejer sig om mennesker. Det er nok den, i forhold til når ordføreren spørger til, hvad jeg synes er den væsentligste anke i forbindelse med det her lovforslag.

Kl. 14:01

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:01

Morten Messerschmidt (DF):

Vi har jo valgt 70 pct., fordi vi syntes, det rummede en eller anden form for fleksibilitet, netop for at man kunne sige, at der var måske en enkelt fodboldtræner, eller hvad det var, som ministeren var inde på, og så kunne man sige: Fred være med det. Hvad for en procentsats skulle vi så have valgt? Altså, hvor mange voldsforbrydere og ikkebeskæftigede folk vil man holde på i Socialdemokratiet, altså blandt udlændinge? Det er da relevant at få at vide.

Kl. 14:01

Formanden (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Kl. 14:01

Rasmus Stoklund (S):

Vi vil sådan set ikke holde på nogen kriminelle eller nogen andre. Tværtimod har vi jo også skærpet lovgivningen, sådan at flere bliver udvist. Men nu er det jo også formuleret sådan i lovforslaget, at det kun er ét kriterium, og derfor er det sådan – det nævnte ministeren jo før – at hvis man eksempelvis ikke har bestået prøve i dansk 2, så vil man skulle udvises som følge af det her. Og der er flere andre kriterier, der heller ikke har noget som helst med kriminalitet at gøre. Derfor synes jeg, det er for kategorisk og for unuanceret, og i forvejen ved vi jo, hvordan udlændingeloven, fordi den skal løse mange komplekse situationer, en gang imellem fører til det, som vi herinde indimellem omtaler som skøre konklusioner.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til Socialdemokratiets ordfører, hr. Rasmus Stoklund. Vi går videre i rækken til hr. Mads Fuglede, Venstre.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet, og tak til formanden for de fine bemærkninger om det nordiske samarbejde. I Venstre går vi jo ind for en stram udlændingepolitik, hvor der skal være plads til dem, der vil fællesskabet. Og jeg skal personligt bemærke, at jeg holder af, at man nogle gange tænker lidt anderledes og får en sjov idé. Og jeg kan godt se for mig, at man kan sidde og tænke, at nu laver man en lov for reduktion af klimagasser – og så vil man kopiere den over i en lov for reduktion af mennesker, man ikke synes skal være i Danmark. Det skulle nok være blevet ved idéen – eller måske et opslag på sociale medier.

I Venstre mener vi helt grundlæggende, at det er vigtigt, at vi stiller krav til de udlændinge, der kommer hertil. Vi har ikke nogen forestilling om, at der er en bestemt procentsats, der skal reduceres med. Vi vil meget gerne have, at de mennesker, der ikke er i beskæftigelse, kommer i beskæftigelse. Vi vil også gerne lave aftaler, f.eks. repatrieringsaftaler, der sørger for, at mennesker, der ville have bedre af at komme tilbage til deres oprindelsesland og starte forfra dér, får hjælp til det, eller at de, der ikke er i beskæftigelse, kommer i beskæftigelse. Og vi vil meget gerne udfordre de konventioner, som nogle gange gør det vanskeligt for os at udvise mennesker, der er dømt til udvisning af Danmark, men som nægter at tage herfra. Og alt det havde jeg nok håbet at man i højere grad ville have fokuseret på – frem for at lave en vittighed over klimaloven.

Men når det er sagt, er vi jo enige med Dansk Folkeparti i, at vi har nogle enorme udfordringer, når det handler om mislykket integration i Danmark. Der er tale om en gruppe, som er meget udgiftsdrivende for det danske samfund, og jeg ser frem til, at vi sammen med Dansk Folkeparti – ikke med udgangspunkt i det her forslag – bliver ved med at lave de mange små justeringer af udlændingeloven, der sørger for, at vi får folk i arbejde og folk til at fortsætte et andet sted, hvis de ikke passer ind i det danske samfund. Og med de ord kan jeg meddele, at Venstre stemmer imod lovforslaget.

Kl. 14:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Mads Fuglede. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Jo, undskyld, der kom en lidt sent, så det kommer lidt an på hr. Mads

Fugledes velvilje. (Mads Fuglede (V): Ja, jeg svarer). Og den er til stede. Værsgo, hr. Morten Messerschmidt.

K1. 14:05

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det. Jeg beklager, det må være alderen, der trykker. (*Mads Fuglede* (V): Du blev henført). Ja, jeg var netop så betaget af talen, at jeg helt kom fra at trykke mig ind.

Det, jeg ville spørge om, var: Når hr. Mads Fuglede siger, at det er godt at tænke kreative tanker, bare ikke den her tanke, hvad er det for nogle kreative tanker på udlændingeområdet, Venstre har tænkt og har fremsat forslag om for at fremme hjemsendelserne i den her folketingsperiode?

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Kl. 14:06

Mads Fuglede (V):

Altså, jeg forventer mig meget af den repatrieringsaftale, vi lavede, hvor vi har pålagt, at man skal afholde samtaler med mennesker, der bl.a. står uden for arbejdsmarkedet, og som bl.a. er fra den her gruppe, som det her lovforslag retter sig mod – og at vi derved kan få antallet af repatrieringer op. Hver gang vi lykkes med en repatriering, sparer vi det danske samfund for rigtig mange penge, og vi hjælper et menneske videre til en tilværelse, som sikkert også er bedre for dem, fordi de er et sted, de hellere vil være. Så repatrieringsloven er et godt eksempel på det. Og jeg synes generelt, at vi har været med til at stramme på indfødsretsområdet, og at vi har været med til at stramme på retsplejeloven inden for områder, der handler om den her problematik. Så vi er sådan set parat til at kigge på de mange små håndtag, der gør, at vi får en bedre udlændingelovgivning, end vi har haft.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:07

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er måske det, der er forskellen på Dansk Folkeparti og Venstre. Vi er mere interesserede i de store håndtag end de små, som Venstre excellerer i. Men når ordføreren nu siger, at han hilser det velkommen, at folk tænker ud af boksen, og jeg så spørger konkret, hvor vi så har set Venstre tænke ud af boksen, så siger ordføreren, at det handler om nogle personlige samtaler. Altså, er det ambitionsniveauet?

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mads Fuglede.

Kl. 14:07

Mads Fuglede (V):

Repatriering starter jo med en samtale og kan så ende med, at man vælger at tage tilbage til sit oprindelsesland. De fleste af dem, der bruger repatrieringsaftalen, som jeg kan forstå at Dansk Folkeparti ikke bakker op om, hvilket jeg er ked af, kommer eksempelvis fra Somalia og Tyrkiet og fortsætter så deres liv der. Jeg tænker på, at det er nogle af de grupper, som var dem, man havde i tankerne, da man lavede det her forslag.

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så tror jeg, at vi kan sige tak til hr. Mads Fuglede. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Carl Valentin, SF.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Carl Valentin (SF):

Tak for det. Jeg kan starte med at sige, at da jeg første gang fik stukket det her lovforslag i hånden, havde jeg en lille smule svært ved at finde ud af, hvor jeg skulle starte min tale. Jeg var lidt i tvivl om, om jeg skulle starte min tale med at henlede opmærksomheden på den helt upassende, synes jeg, analogi, som Dansk Folkeparti laver mellem 70-procentsmålsætningen på klimaområdet og det også at ville af med 70 pct. af de danske flygtninge og udlændinge i 2030. Jeg synes mest, at det minder om en vittighed, som hr. Mads Fuglede også sagde før. Jeg synes, det var en mærkelig situation lige før at høre ministeren stå og læse formålet med det op sådan helt nede på jorden, for det virker slet ikke som noget, man sådan seriøst skulle arbejde med herinde i Folketinget.

Altså, det ene, klimaloven, handler konkret om at stoppe konsekvenserne af det menneskelige misbrug af vores klode, og i øvrigt er det også et sagligt mål, altså 70-procentsmålet, som er bundet op på, hvad man vurderede var nødvendigt for at leve op til Parisaftalen. Det andet – det, vi så diskuterer nu – er jo en diskussion om, at dem, der har ret til beskyttelse, skal have det, mens vi skal finde en måde hurtigere at sortere øvrige fra på i asylsystemet. Så selv hvis man er mere enig med hr. Morten Messerschmidt, end man er med Carl Valentin, så synes jeg, at sammenligningen er useriøs.

Jeg kunne også godt have startet min tale med at skitsere, hvordan de her såkaldt objektive kriterier, der har til formål at skabe en ordentlig omgang udrensning af flygtninge og udlændinge i Danmark, i min optik er et fuldkommen uansvarligt bud på, hvordan vi kan overkomme integrationsproblemer helt generelt. Det danske samfund skal selvfølgelig stille krav til integrationen og til de mennesker, som kommer hertil. Når man kommer til Danmark, skal man efter bedste evne forsøge at blive en del af samfundet. Det skal man, fordi det har en værdi i sig selv og for det enkelte menneske at være en del af samfundet. Det skal man, fordi deltagelse i det danske samfund selvfølgelig sikrer sammenhængskraften. Og det skal man også, fordi deltagelse i samfundet sikrer udviklingen af et mere mangfoldigt, demokratisk og fredeligt Danmark. Og lige præcis sådan et Danmark ønsker vi i SF.

Integrationen er dog bare ikke en opgave, der skal løses udelukkende af dem, der kommer hertil. Det er en fælles opgave, og den afhænger også af os og af politikere, som tør tage ansvar for integrationen. I det hele taget finder jeg det lidt ironisk, at Dansk Folkeparti med det her forslag ønsker at udvise folk, der ikke lever op til integrationskrav, al den stund at Dansk Folkeparti med paradigmeskiftet forsøgte at fjerne incitamenterne til integration.

Så er der sikkert nogle, der vil sige, at buh hu, det er også bare de humanistiske tudeprinse ovre i SF, der ikke vil se realiteterne i øjnene, men det er bare en useriøs anklage, for SF var først på pletten med forslag om, hvordan vi kunne udvise flere af de kriminelle udlændinge. Og SF har også fremlagt asyludspil, som begrænser tilstrømningen af såkaldt åbenbart grundløse asylsøgere, så vi i stedet kan have fokus på dem, der rent faktisk har et beskyttelsesbehov.

Når vi er imod den her slags smart i en fart-forslag, skyldes det, at der med forslaget ikke rigtig bliver sigtet imod at gøre en konkret positiv forskel for integrationen eller for sammenhængskraften i Danmark, ligesom forslaget ignorerer Danmarks internationale forpligtelser fuldstændig. Forslaget er en smart måde at gøre opmærksom på Dansk Folkepartis eneste reelle mærkesag på, som er, at der skal være færre udlændinge i Danmark i morgen, end der er i dag. Jeg synes mere, at det ligner en eller anden frisk pressemeddelelse eller et facebookopslag, end det ligner et bud på et reelt stykke lovgivning. Derfor kan SF ikke støtte det her forsøg på en lovgivning. Tak.

K1. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen): Hr. Morten Messerschmidt

Kl. 14:12

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må i givet fald konstatere, at hr. Carl Valentins facebookopslag må have en helt ufattelig formalistisk karakter, for det her er jo fremsat i paragrafform osv. efter de regler, som gælder almindeligvis i Lovtidende. Så det antager jeg er et polemisk svar, fordi man ikke vil forholde sig til det åbenlyse, at den udlændingepolitik, der jo efterhånden igennem rigtig, rigtig mange årtier er blevet ført, desværre er gået den forkerte vej. Altså, på trods af ufattelig mange forsøg på at få kriminelle, arbejdsvægrende udlændinge og i øvrigt jo også folk, der hylder islamismen i forskellige former osv., ud af landet, så er det bare gået den gale vej.

Hvis man ikke vil støtte det her forslag, synes jeg egentlig at Socialistisk Folkeparti skylder at give nogle konkrete bud på, hvad man så agter at gøre for at få de mennesker i § 1, stk. 2 ud af landet. Jeg går ikke ud fra – det kan selvfølgelig være mig, der er naiv, det ville ikke være første gang – at det er nogle folk, som SF går sådan og samler på og synes skal være i Danmark, så hvad vil man gøre for at få dem ud?

Kl. 14:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:13

Carl Valentin (SF):

Min reference til, at det er useriøst og mere ligner et facebookopslag, er jo ikke bare de der bullets, der er i forslaget, som er nogle konkrete bud på, hvad det er, der skal gøre, at man bliver sendt ud af landet. Det er hele den der grundpræmis om en 70-procentsmålsætning inspireret af klimaloven, som er fuldstændig absurd, og som i min optik virker mere som et forsøg på at skabe noget ravage end skabe et seriøst stykke lovgivning.

Så må man bare sige i forhold til de der mange bullets, som hr. Morten Messerschmidt nævner, og som rigtig nok ville være et rigtig kedeligt facebookopslag, at de så til gengæld er problematiske, fordi man med dem overhovedet ikke tager hensyn til de internationale konventioner og vil sende folk hjem og bryde menneskerettighederne og alt muligt. Så det er der også masser af problemer ved.

Hvordan vi sikrer et asylsystem, hvor folk, der ikke har et beskyttelsesbehov, ikke tager plads for folk, der reelt har et beskyttelsesbehov, kræver jo en mere grundlæggende reform af hele vores asylsystem. Vi skal væk fra at have et stort fokus på spontan asyl med bedre fordeling af flygtninge og et større fokus på kvoteflygtning – det er svaret på hr. Morten Messerschmidts spørgsmål.

Kl. 14:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

K1. 14:14

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det var bare et dårligt svar, altså i fald det overhovedet var et svar, for hvad vil SF gøre for at få de kriminelle og de arbejdsvægrende udlændinge fra især de muslimske lande, som aldrig burde have været inde, ud af Danmark igen? Man kan jo også bare sige, at man ikke vil gøre noget – det er jo fint nok. Altså, vi har set jo andre partier, som betragter det som et voksende vælgerpotentiale; det er jo helt fint, hvis det er det, der er synspunktet.

Men jeg har bare forstået det sådan, at SF faktisk gerne vil det andet, og så må man jo også komme med nogle konkrete forslag. Vi gør os i hvert fald ulejligheden.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Carl Valentin (SF):

Altså, i et vist omfang. Jeg har jo sagt flere gange, at vi sådan set er villige til at se på lovgivningen igen i forhold til kriminelle udlændinge, men det skal jo også være fra et udgangspunkt, hvor man respekterer menneskerettighederne og ikke går for langt. Derfor er vi meget villige til at se på, om man kan stramme nogle af reglerne i forhold til udsendelse af kriminelle udlændinge, fordi vi synes, at det er vigtigt, at man prioriterer de mennesker, der gerne vil samfundet, og dem, der har et beskyttelsesbehov, selvfølgelig. Men vi har ikke en hel masse idéer til, hvordan vi kan hardcore stramme den her lovgivning, fordi man faktisk er gået ret langt – og vi har også været med i nogle aftaler, hvor man er gået et vist stykke.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger; derfor siger vi tak til ordføreren og går videre til fru Kathrine Olldag, Radikale Venstre.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det. Det kan nok ikke komme som nogen overraskelse, at Radikale Venstre heller ikke er specielt vilde med det her forslag, men nu har jeg også selv en fortid i kulturbranchen, og der arbejdede vi ofte med nogle kreative forløb, og jeg kan godt anerkende kreativiteten i det her forslag. Der er noget friskt i det der med at sige: Jamen så tager vi klimalovens 70-procentsmålsætning, og så overfører vi den på et andet alvorligt emne som hele integrations- og asylpolitikken i Danmark. Det er der jo noget spændende ved, men der er også et eller andet fuldstændig forskruet ved det, bl.a. fordi vi ikke tager hverken det ene område eller det andet område rigtig alvorligt, når vi gør det på den her måde. Det virker nemlig, som hr. Carl Valentin sagde, som et lidt smart i en fart-forsøg på at få noget opmærksomhed om den mærkesag, som har været Dansk Folkepartis lige siden stiftelsen.

I Radikale Venstre kunne vi jo måske – hvis nu vi skal føre den her 70-procentsmålsætning videre – godt tænke os at vende målet med de 70 pct. om og egentlig i stedet for sige: Jamen kunne det ikke være interessant, hvis vi havde en 70-procentsmålsætning på integration, på beskæftigelse både blandt mænd og kvinder, på sprogtilegnelse, på uddannelse og på, at efterkommere og flygtninge opnår det samme niveau, når det f.eks. kommer til kriminalitetsstatistik osv.? Kunne det ikke være interessant, hvis det var det, vi aspirerede til og investerede i i stedet for udrejsecentre og de der pladser på udrejsecentre, som koster 300.000 kr. pr. person?

Så i Radikale Venstre ville vi nok have lyst til at vende den fuldstændig om, hvis vi overhovedet skulle følge logikken i det her. Og så er der et grundlæggende problem, som hr. Carl Valentin jo også sagde, og som i øvrigt også blev fremhævet af ministeren, nemlig det forhold, at skal man følge de her enkelte konkrete elementer i det her lovforslag, så vil vi bryde med alle de internationale konventioner og aftaler, som vi allerede er en del af. Og så er vi

jo ude i et spil, hvor i hvert fald Radikale Venstre ikke kan være med længere. Det er jo konventioner, vi har indgået efter anden verdenskrig i erkendelsen af, at lande ikke kan klare sig selv, men er gensidigt afhængige af hinanden både på godt og på ondt, både når det gør ondt, og selvfølgelig også når det gør godt. Så hvis vi skulle følge Dansk Folkepartis lovforslag, ville vi både skulle melde os ud af menneskerettighedskonventionen og deraf følgende selvfølgelig også af EU, fordi præmissen for at være med i den forretning er, at man også har tiltrådt menneskerettighederne. Menneskerettighederne kan man ikke træde ud af, uden at alle lande har godkendt det, så et eller andet sted bliver vi også nødt til bare at ryste på hovedet af det her lovforslag og sige, at selv om der var 90 mandater i det her Folketing, som gerne ville have en udvisningslov på den her måde, så ville vi ikke kunne komme i mål med det i kraft af alle de internationale aftaler, vi er en del af – og for Radikale Venstres vedkommende vil jeg sige gudskelov og tak for det. Og så vil jeg i øvrigt sige, at vi stemmer nej til det her lovforslag.

Kl. 14:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:19

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil bare sige, at det jo er utroligt, at man kan dyrke menneskerettighederne som en anden guddom og så vide så lidt om dem. Altså, for det første er det ikke rigtigt, at det kræver andre europarådslandes samtykke, før Danmark kan træde ud af en konvention. Det ville jo bryde fundamentalt med retsstatsprincippet, at Danmark ikke selv kan bestemme, hvilken konvention vi som uafhængig nation vil være en del af. For det andet er det heller ikke rigtigt, at menneskerettighedskonventionen har en snus at gøre med EU-systemet; det ligger under Europarådet. Og EU-Domstolen har ingen beføjelser over menneskerettighederne, og Menneskerettighedsdomstolen har ingen beføjelser over EU-retten. Så det er egentlig bare for at sige, at jeg ville foretrække, hvis ordføreren, når man sætter menneskerettighedsdyrkelsen så højt, så måske bare sådan rent faktuelt kunne være inden for skiven.

Kl. 14:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Kathrine Olldag (RV):

Europarådet og flygtningekonventionen er jo en del af EU-Domstolen i den sammenhæng, menneskerettighedskonventionen er FN's, og på det tidspunkt, hvor Nordkorea f.eks. forsøgte at træde ud af FN's menneskerettighedskonvention, hvoriblandt der er en del bestemmelser, som også beskytter flygtninge i det her land, var det jo, at det samlede FN fortalte Nordkorea, at det ikke kunne lade sig gøre, medmindre vi godkendte det. Så der er nogle procedurer i det. Man kan ikke bare træde ud af og ind i konventionerne, sådan som Dansk Folkeparti har ønsket det i årtier. Og det er i øvrigt også paradoksalt, at Dansk Folkeparti ofte anklager, og nu ved jeg godt, at det ikke var det, ordføreren sagde til mig lige nu, men at Dansk Folkeparti ofte anklager alle mulige andre partier for at have ødelagt udlændingelovgivningen, når det er Dansk Folkeparti, der har svinget taktstokken over udlændingepolitikken i de sidste 30 år. Så er det jo mærkeligt, at man ikke er tilfreds med sit eget arbejde.

Kl. 14:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:20

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil sige: Det blev jo ikke meget bedre i anden runde. Altså, FN har en menneskerettighedserklæring, som ikke har nogen domstol tilhørende. Så har FN en flygtningekonvention, som ikke har nogen domstol tilhørende. Det har intet med EU-retten at gøre, og det har intet med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at gøre. EU-retten hører under EU-Domstolen, der ligger i Luxembourg, Menneskerettighedsdomstolen hører under Strasbourgdomstolen, der dertil indrettet hedder Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Jeg kan sende det over på skrift til ordføreren til næste gang.

Kl. 14:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Kathrine Olldag (RV):

Jeg betakker mig for en længere smøre. Ordføreren ved også udmærket godt, at vi begge har siddet i Europarådet, hvor jeg i øvrigt ikke har set ordføreren tage med på nogen af de ture, i hvert fald ikke mens jeg har været med. Så arbejdet er mig bestemt ikke ubekendt på nogen som helst måde, men jeg kan høre, at ordføreren og jeg har forskellige måder at tolke arbejdet på.

Kl. 14:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og vi går videre til fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Man må jo forstå på forslagsstillerne, at der med det her lovforslag om udvandring ønskes at få flest mulige mennesker ud af landet. Og det synes jeg ærlig talt, hr. Morten Messerschmidt, virker lidt paradoksalt at diskutere, samtidig med at vi lige nu som land tager imod titusindvis af ukrainere på flugt, og samtidig med at verden er i en kæmpe flygtningekrise – og det har vi været i mange år. Der er mere end 80 millioner mennesker på flugt.

Jeg er selvfølgelig godt med på, at Dansk Folkeparti ikke har ønsket at støtte ophold til de ukrainske flygtninge, men der er nu alligevel et meget stort flertal i Folketinget bag den særlov, som vi lige har vedtaget. Og derfor synes jeg, at timingen for det her lovforslag er lidt mærkelig. Hvorvidt en særlov så var den rigtige løsning i den nuværende situation, mener jeg absolut er noget, vi kan diskutere. Jeg selv og Enhedslisten har jo advokeret for, at vi burde have nogle generelle lempelser i udlændingeloven, da den her særlov med al tydelighed viser, at vores system, som det er i dag, ikke virker.

Jeg tror måske også, at jeg uden at fornærme nogen vil tilskrive en stor del af det knækkede system, vi har på udlændingeområdet og integrationsområdet, Dansk Folkeparti – altså partiet bag det lovforslag, vi diskuterer her i dag. Som mærkesag har Dansk Folkeparti nemlig i årtier forringet modtagelsen af mennesker fra andre lande i en sådan grad, at det næsten synes illusorisk, at man i dag har mulighed for at komme hertil fra et andet land. Integration er nærmest blevet et bandeord, og samfundet skal åbenbart slet ikke hjælpe mennesker, der kommer hertil, med at få de bedste forudsætninger for at få et liv i Danmark. I stedet for har fokus jo været på at forhindre folk i at komme til Danmark og derudover at smide dem ud igen så hurtigt, man overhovedet har kunnet komme til det.

Nogle af de elementer, som f.eks. gælder i den særlov, vi lige har vedtaget, for ukrainere, og som i min optik burde gælde alle, der kommer hertil, er jo retten til at bo i egen bolig, retten til arbejde, adgang til integrationsgrunduddannelsen, til skole, sundhedsvæsen og uddannelse – alt sammen elementer, der giver de bedste forudsætninger for at klare sig godt i samfundet, men også elementer, der sikrer, at man kan passe et arbejde og forsørge sig selv, at man kan omgås resten af borgerne i samfundet, at man får netværk og kompetencer. Og det er alt sammen elementer, som Dansk Folkeparti og hr. Morten Messerschmidt har været med til at sørge for at ikke ret mange flygtninge i Danmark får.

Hvis vi tog imod alle flygtninge på samme måde, er jeg sikker på, at de bekymringer, som Dansk Folkeparti har i forhold til mennesker, der er på kontanthjælp eller begår kriminalitet, kunne blive reduceret betydeligt. Det system, I har været med til at skabe, hvor der er et A-hold og et B-hold, hvor dem og os-retorikken definerer, hvem der bliver accepteret af samfundet, og hvem der ikke gør, ja, det system er jo netop grunden til, at vi i så mange år har set og stadig væk ser integrationsmæssige udfordringer. For integrationen er jo praktisk taget afskaffet. Og det virker lidt mærkeligt, at vi så samtidig står med et erhvervsliv, der skriger på arbejdskraft, og at vi snakker om, hvordan vi kan sende flest mulige mennesker ud af landet, når det helt åbenlyst ville være bedre brug af alles tid at tale om, hvordan vi kan fastholde dem, der bor her, og sikre dem, at de også kan få et arbejde.

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse for forslagsstillerne, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er en kort bemærkning til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det er jo ikke nogen stor overraskelse. Det, der måske er mere interessant, er jo, om ordføreren har læst forslaget. For hun bruger så meget tid på at tale om ukrainere, som altså mig bekendt er kommet til Danmark for en måned siden, og det her forslag handler jo om folk, der er kommet til Danmark efter flygtningereglerne for 10 år siden. Hvordan hænger de ting sammen oppe i ordførerens hoved? Det forstår jeg overhovedet ikke.

Det der med, at det så ligesom er Dansk Folkeparti, der er hovedårsagen til alle de problemer, vi har med den muslimske indvandring, er jo en påstand, vi ofte møder især fra sådan den yderste venstrefløj. Men gælder det så også i alle de andre vesteuropæiske lande? Altså, er Dansk Folkepartis indflydelse også det, der er årsagen til, at det er gået galt i Sverige, Holland, Finland, Tyskland, Frankrig, Italien? Ja, jeg ved ikke, om ordføreren kan nævne ét vesteuropæisk land, hvor den muslimske indvandring i – hvad skal vi sige – den seneste generation har været en succes.

Kl. 14:26

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:26

Rosa Lund (EL):

For det første kan jeg berolige hr. Morten Messerschmidt med, at jeg har læst forslaget, og sådan som det hænger sammen oppe i mit hoved – for at eitere hr. Morten Messerschmidt – står vi jo lige nu i en meget alvorlig flygtningekrise. Det har vi sådan set gjort længe, også inden Putin invaderede Ukraine, og derfor synes jeg, det er en lille smule mærkeligt eller faktisk upassende, at man nu her kommer med et lovforslag, der handler om at sende folk ud af landet. Altså, der er meget store flygtningestrømme, og de kommer ikke kun fra Ukraine,

hr. Morten Messerschmidt, men de kommer også fra Afghanistan og fra Syrien, som vi har lejlighed til at diskutere senere i dag.

Så kan jeg jo ikke sige noget om, hvorvidt Dansk Folkeparti har indflydelse i andre lande, men jeg kan da kigge på, hvad for en indflydelse Dansk Folkeparti har haft i Danmark, og nu handler det her lovforslag om Danmark, og derfor handler min ordførertale også om Danmark.

Kl. 14:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:27

Morten Messerschmidt (DF):

Men det er jo påfaldende, når de problemer, vi oplever i Danmark, er fuldstændig sammenfaldende med de problemer, de oplever i alle andre vesteuropæiske lande, der har været uforsigtige nok til bare at åbne portene for den muslimske indvandring siden 1960'erne, 1970'erne, 1980'erne. Og det, der så foregår oppe i fru Rosa Lunds hoved – for at citere fru Rosa Lund, der citerer mig – er, at det, når vi har problemer i Danmark, så er på grund af Dansk Folkeparti. Det kan jo være, at vi befinder os på forskellige frekvenser, men i min verden giver det ingen mening.

Kl. 14:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:28

Rosa Lund (EL):

Så kan jeg berolige hr. Morten Messerschmidt med, at vi f.eks. ikke bebrejder Dansk Folkeparti klimaforandringerne. Så der er da bestemt problemer i Danmark, som vi i Enhedslisten hverken bebrejder hr. Morten Messerschmidt eller Dansk Folkeparti. Men jeg vil dog alligevel sige, at det jo er hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti, der har dirigeret udlændingepolitikken i Danmark i de sidste rigtig, rigtig mange år, og jeg da derfor også mener, at det burde give anledning til lidt selvransagelse i Dansk Folkeparti, at vi nu står med nogle problemer.

Kl. 14:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Rosa Lund. Der er ikke flere korte bemærkninger, og det betyder, at vi kan gå videre til hr. Marcus Knuth, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Marcus Knuth (KF):

Tak, formand. Jeg synes, lovforslaget her er virkelig interessant. Det tror jeg også vi sagde, da det blev fremsat. Jeg tror, vi alle i dag ved, at vi gennem årtier – mere præcist siden 1983 – har været alt for lempelige i vores udlændingepolitik. Alt for mange er kommet hertil gennem asylsystemet, som aldrig er rejst hjem igen, selv om der er fred i hjemlandet, alt for mange har begået kriminalitet efterfølgende eller er langtidsledige. De seks punkter her i lovforslaget beskriver det rigtig fint, netop med fokus på kriminalitet, dårlige danskkundskaber og ledighed. Så hensigten bakker vi sådan set fint op om.

Virkeligheden er jo desværre bare, at fordi vores regler har været alt for lempelige op gennem 1980'erne, 1990'erne og 00'erne, har mange af dem, der er kommet hertil, netop fået permanent ophold, man har fået statsborgerskab, på trods af at man har begået kriminalitet, eller der er andre, der stadig væk har status som flygtninge, og som derfor ikke kan sendes hjem, og derfor er vi, som flere andre ordførere også har været inde på, bekymrede ved det her lovforslags

faste 70-procentsreduktion eller -hjemsendelse. For virkeligheden er jo, at vi desværre ikke kan lovgive med 40 års tilbagevirkende kraft.

Når det er sagt for at understrege vores sympati for lovforslaget her, så lad mig lige minde om nogle af de beslutningsforslag, som vi selv fra konservativ side har på vej, f.eks. at permanent ophold fremover gøres betinget af, at man ikke begår kriminalitet eller er langtidsledig, at vi sætter et loft over antallet af tildelte permanente opholdstilladelser, således at folk, der ikke begår kriminalitet, og som har et job og lærer dansk, kommer forrest i køen, at man ikke kan få permanent ophold, hvis man forinden har begået alvorlig kriminalitet. Vi vil også afskaffe nogle af de fasttrackordninger, der er, og som især unge gør brug af for efterfølgende at begå kriminalitet. Det gælder både permanent ophold og statsborgerskab, og jeg håber selvfølgelig, at vores nye regler bliver vedtaget, og at de vil være med til at reducere antallet af kriminelle og langtidsledige. Men der er jo desværre ikke nogen garanti for, at det rammer de 70 pct., som Dansk Folkeparti her ønsker.

Jeg vil sige, at jeg, hvis de regler, som vi her om ganske kort tid foreslår i Folketinget, havde været i kraft allerede siden 1983, så faktisk tror, at en stor del af de personer, som Dansk Folkeparti her er bekymrede over, aldrig havde fået permanent ophold eller statsborgerskab. Men da virkeligheden er, at vi ikke kan lovgive med 40 års tilbagevirkende kraft, forventer jeg desværre, at vi ikke kan støtte lovforslaget, som det ligger her. Tak.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til hr. Marcus Knuth, og den næste ordfører er fra Nye Borgerlige. Værsgo, fru Pernille Vermund.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Den danske udlændingepolitik er absurd. Vi lukker folk ind i vores land og giver dem opholdstilladelse, familiesammenføring og ret til offentlig forsørgelse, selv om vi kunne have hjulpet dem og mange flere langt bedre i nærområderne. Vi finder os i, at en del af dem bliver kriminelle, misbruger vores gæstfrihed og udnytter danskernes generøsitet, og vi gør dem efterhånden til indvandrere med permanent opholdstilladelse og ret til livslang forsørgelse. Det har vist sig at være en rigtig dum måde at føre udlændingepolitik på, og skiftende regeringer har da også gennem de seneste årtier forsøgt at lappe på systemet for at fjerne nogle af de skadelige konsekvenser. Men det har ikke løst problemerne. Det er tid til at gribe fat om nældens rod og løse problemerne fra bunden, at indføre et stop for spontan asyl og sørge for, at migranter fra fjerne egne ikke kan opnå spontan asyl i Danmark, at udvise kriminelle udlændinge konsekvent og at kræve, at alle udlændinge her i landet forsørger sig selv. Kan de ikke det, må de rejse ud. Det er enkelt, og det er retfærdigt.

Med nærværende lovforslag ønsker forslagsstillerne at indføre en lov om udvandring, der reducerer antallet af uintegrerede indvandrere og udlændinge. Lovforslaget er en parallel til klimaloven, og formålet er at sætte et overordnet mål for udvisning af uintegrerede udlændinge. I Nye Borgerlige deler vi det ønske. Vi deler ønsket om at sikre, at udlændinge i Danmark integrerer sig selv, og at de udlændinge, der er uintegrerede, rejser ud. Det er helt uacceptabelt, at udlændinge, der begår grov kriminalitet, får lov til at blive i vores land, og at udlændinge i årevis kan leve på passiv forsørgelse finansieret af danskerne. Derfor støtter vi forslaget.

Vi stiller os dog tvivlende over for, om forslaget vil have tilstrækkelig effekt, og kommer derfor også med et ændringsforslag, der vil rette op på nogle af forslagets mangler. Er det eksempelvis rimeligt, at man som udenlandsk statsborger skal kunne leve på passiv forsørgelse i 8 år, før man i henhold til lovforslaget mister sin opholdstilladelse? Og hvorfor er det kun 70 pct. af de udlændinge, der dømmes for kriminalitet, som har en fængselsstraf på mere end 3 måneder, der skal udvises? Det vil vi gerne rette op på. Derfor vil vi i udvalgsbehandlingen stille ændringsforslag om, at målet frem mod 2030 naturligvis må være, at alle kriminelle udlændinge udvises, og at alle herboende udlændinge forsørger sig selv. Tak for ordet.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Og der er en kort bemærkning. Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:34

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi sådan set ikke uenige i. Altså, det er jo ikke sådan, at det her forsøger at forhindre den danske stat i at udvise mere end 70 pct. af dem, der er nævnt i § 1. Det her er sådan set et forsøg på at forpligte, sådan at vi i hvert fald når det. Og derfor vil jeg bare først og fremmest kvittere for, at man støtter forslaget, men også spørge, om ikke fru Pernille Vermund er enig i, at det her kunne være en fremkommelig måde, hvorpå man så kunne skabe et politisk pres for, at vi i hvert fald når de 70 pct., selv om fru Pernille Vermund og jeg så nok ønsker os et højere tal.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Pernille Vermund (NB):

Jeg synes jo, at nogle af de kommentarer, der er kommet i debatten i dag, virker lidt mærkelige, altså, man kan støtte en klimalov, som jo ikke er reel lovgivning andet end en hensigtserklæring, ved at vi sætter os et fælles mål: Vi skal reducere udledningen af klimagasser frem mod 2030. Men samtidig siger man så: Vi kan ikke sætte os et mål, som handler om, at de udlændinge, der er i Danmark, naturligvis er velintegrerede, og er de ikke det, jamen så må vi sørge for, at de bliver udvist. Jeg så jo så gerne, som ordføreren også siger, at de alle sammen blev udvist, hvis ikke de vil integrere sig, eller hvis de dømmes for grov kriminalitet og får en fængselsstraf på 3 måneder, eller hvis de lever på passiv forsørgelse. Men at sætte et mål på 70 pct. må da være rimeligt. Og vi taler altså her om udenlandske statsborgere, altså, vi taler om statsborgere, som har levet på passiv forsørgelse i årevis, når de bliver udvist, og også om udlændinge, som skal have en fængselsdom for at blive udvist. Så jeg er da enig i, at det kunne have været et skridt på vejen. Men det lyder jo også, som om der er partier, der synes, at man gerne må sætte målsætninger på klimapolitikken, men ikke i forhold til udlændingepolitikken.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:36

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er jeg glad for. Så vi er enige om, at der er intet i det her lovforslag, der forhindrer myndighederne i at udvise mere end 70 pct. af dem, men det ville være en god start.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Pernille Vermund (NB):

Myndighederne udviser jo kun dem, som de har lovhjemmel til at udvise, så det kræver jo, at man her i Folketinget er villig til at ændre lovgivningen, sådan at vi i højere grad udviser udlændinge ved kriminalitet, og sådan at vi også stiller krav i udlændinges opholdstilladelse om, at de skal forsørge sig selv. Så det hele falder tilbage på politikere og politikeres vilje og mod, og det kan man jo så være i tvivl om om er der.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så tak til Nye Borgerliges ordfører. Den næste ordfører, jeg kan se i salen, er fru Susanne Zimmer. Fru Susanne Zimmer, Frie Grønne. Værsgo.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Susanne Zimmer (FG):

Tak for det. Jeg kan bare helt kort, klart og tydeligt sige, at Frie Grønne på ingen måde kan støtte det her forslag, og det er af de grunde, der tidligere er fremsat. Tak.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så tak til fru Susanne Zimmer. Og så er vi nået til ordføreren for forslagsstillerne. Værsgo, hr. Morten Messerschmidt.

K1. 14:37

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Jeg bliver ofte spurgt, hvad Dansk Folkepartis indvandringspolitik er, og det svarer jeg selvfølgelig beredvilligt på. Hovedårsagen til, at jeg for 25 år siden meldte mig ind i Dansk Folkeparti, var netop den katastrofale indvandring. Men jeg er i stigende omfang de seneste år begyndt at svare: Jeg tror slet ikke, vi behøver nogen indvandringspolitik; det, vi har brug for i Danmark, er en udvandringspolitik.

For det er helt åbenlyst, at de fleste i Folketinget eller i hvert fald Socialdemokratiet og de borgerlige partier har indset, at tilstrømningen er afgørende for integrationen, for sammenhængskraften osv. Den tid, hvor fru Birte Weiss og andre sagde, at der ikke var nogen grænse for, hvor mange der sådan kunne komme fra de muslimske lande – i relation til den kulturelle byrde og deraf også afledte økonomiske og kriminalitetsmæssige byrde, det ville medføre – er heldigvis slut.

Der, hvor det så nu kniber, er, som også flere af ordførerne, bl.a. hr. Marcus Knuth, har været inde på, i forbindelse med at få rettet op på fortidens synder – at få dem ud, der aldrig burde have været inde. Når man hører bl.a. Radikale Venstre og andre på den yderste venstrefløj tale om menneskerettigheder og internationale forpligtelser, får man indtryk af, at det er noget, som er mejslet i sten, at det er noget, som er uforanderligt. Og der har jeg lyst til at minde om, at daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen fra den her talerstol gentagne gange op igennem 1990'erne sagde, at nu havde man altså strammet udlændingepolitikken til det absolut yderste, med hensyn til hvad der kunne lade sig gøre inden for de internationale konventioner.

Der er jo sket ganske meget, siden Poul Nyrup Rasmussen var statsminister – og tak for det – bl.a. at man har strammet langt mere end det, der dengang blev sagt var muligt. Og det vidner jo om, at hvis der er en politisk vilje, eller rettere, hvis vælgerne sammensætter et Folketing, der indeholder den politiske vilje, så kan man gøre ting, som man måske ikke tror er muligt.

Det er jo præcis det, der er historien om Dansk Folkeparti, der blev stiftet i 1995 og dengang blev så dårligt behandlet, at man ovenikøbet også her fra Folketingets talerstol, også fra hr. Poul Nyrup Rasmussens side, sammenlignede os med hunde, der ikke rigtig kunne finde ud af at komme ud, når de skulle det ... Og i dag skal man så høre på et samlet kor fra venstrefløjen om, at vi skulle have været dem, der har svunget taktstokken over udlændingepolitikken siden 1995. Der tror jeg godt, jeg vil tillade mig at sige, at var det sådan, så havde vi ikke haft de udfordringer med netop de internationale konventioner, som vi har i dag.

Jeg vil tillade mig at sige, at det er fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkepartis fortjeneste, at Socialdemokratiet og de øvrige borgerlige partier i dag har indset, hvor katastrofale fejl de har begået i tiden op til og efter 1983. Men man er endnu ikke kommet dertil, hvor man har mod nok til at sige, hvad der skal til for at løse problemerne.

Det er jo præcis derfor, at der er behov for en udvandringslov. Det er præcis derfor, at der er brug for Dansk Folkeparti. For vi har brug for et fundamentalt opgør med de internationale konventioner, som sætter folk, fædreland, historie, sammenhængskraft og kultur til side, fordi de alene hylder den enkelte udlændings ret og privilegerede adkomst til at blive i Danmark, til at nasse på, til at nyde godt af det samfund, det land, den nation, som danskerne igennem tusind år har skabt.

Det betyder jo ikke, at vi på nogen måde vender os mod individuelle rettigheder. Jeg tror ikke, at der er mange, der har kæmpet så stærkt som Dansk Folkeparti for f.eks. ytringsfriheden. Vi er varme tilhængere af forsamlingsfriheden, retsstatsprincipperne osv. og har det sådan set liggende til grund for hele vores kritik af det tiltagende udemokratiske EU. Så det handler jo ikke om, at man ikke skal have rettigheder som individ, men det handler om, at den ideologi, som sætter individet, også udlændingen, over danskernes ret til selv at forme deres samfund – den ideologi, som jo sjovt nok er fuldstændig sammenfaldende med det, som venstrefløjen og det mest yderliggående parti i Folketinget, nemlig Radikale Venstre, hylder – skal bekæmpes, for den står netop i opposition til alt, hvad der holder et land sammen.

K1. 14:42

Det er nemlig at turde sige: Vores sprog, det, at vi taler dansk i Danmark – det kommer først; det at turde sige: Vi danskere, vort folk – det kommer først; det at turde sige: Vores love, vores regler – det kommer først; helt kort at sætte danskerne først. Det kortfattede princip kan man sige er hovedmodsynspunktet til de internationale konventioner, som i dag er blevet den nye guldkalv på venstrefløjen. Det ønsker vi et opgør med. Og jeg har ikke oplevet nogen argumenter i dag, som er i nærheden af at være overbevisende. Man kan altid finde en velintegreret udlænding, der hjælper nogle fodboldhungrende unger, og som ikke er blevet så god til dansk – javel, minister, men er det det eksempel, der overtrumfer voldtægtsforbryderen eller terroristen eller den, der igennem lang tid med hele sin familie har ligget samfundet økonomisk til last? Selvfølgelig ikke.

Argumentet om, at det her krænker de internationale konventioner, er hverken teoretisk eller praktisk relevant; teoretisk, al den stund at vi har set, hvordan konventionerne – ved at blive udfordret hele tiden – netop kan trænges tilbage, og praktisk fordi vi sætter danskerne først. Og hele spørgsmålet om, at loven her ikke skulle have nogen retsvirkning og derfor nærmest bare er sådan en papirtiger, falder jo tilbage på ministeren selv, al den stund at det er bygget fuldstændig op efter den måde, man har valgt at lave klimaloven på.

Så den debat, vi har haft i dag, er jo i virkeligheden den, hvor vi får skilt fårene fra bukkene. Det er her, hvor vi får set, om man virkelig er villig til at rydde op i fortidens synder. Jeg hørte velvilje fra hr. Marcus Knuth og fra Det Konservative Folkeparti,

dog med visse sædvanlige reservationer. Jeg hørte også velvilje fra Venstre, dog med endnu flere trivielle reservationer. Og så hørte jeg opbakning fra fru Pernille Vermund, og tak for det.

Det her bliver den definerende politiske og afgørende kamp for, at der også om 10 og 20 år er et Danmark, som man reelt kan kalde dansk, hvor det danske sprog stadig har den helt naturlige overhøjhed i forhold til andre sprog; hvor dansk kultur og omgangsform er bevaret – altså det, at man kan trykke hinanden i hånden uden at skulle være bange for, at der er en eller anden, som har underlige islamistiske idiosynkrasier; det, at man kan have en tillid på tværs af ligusterhækken eller opgangen, eller hvad det nu måtte være, dvs. alt det, som vi i min generation og generationerne før mig har betragtet som fuldstændige selvfølgeligheder.

Det er den her debat, der kommer til at definere, om det også bliver det Danmark, som vi har om 10 og 20 år, eller om Danmark ligesom andre vesteuropæiske lande kommer til at være en tilfældigt afgrænset geografisk enhed, hvor der bor nogle mennesker, som taler forskellige sprog, tilhører alverdens religioner og i øvrigt ikke har noget videre, der holder dem sammen, ud over et eller andet velfærdssamfund, som så er omdannet til den nye guldkalv sammen med menneskerettighederne. Det er det definerende.

Og det er derfor, vi – uanset hvor meget man vil komme med af polerede argumenter – vil fastholde, at Danmark nok kan have brug for stramninger i indvandringspolitikken, men at det, vi først og fremmest har brug for, altså er en udvandringslov. Og derfor glæder jeg mig til både anden- og tredjebehandlingen af det her lovforslag. Og jeg kan garantere over for de partier, som her vil blive husket i historiens ekko for deres gigantiske svigt, at det ikke er sidste gang, vi kommer til at debattere det her. Tak, formand.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Marcus Knuth

Kl. 14:46

Marcus Knuth (KF):

Tak igen til Dansk Folkeparti. Vi synes jo, at idéen om en udvandringslov er rigtig god, lidt ligesom paradigmeskiftet eller vores ordninger for repatriering osv. var. Men som jeg var inde på i min tale, er virkeligheden jo desværre også, at på grund af de meget lempelige regler i 1980'erne og 1990'erne osv. har mange af de personer, der er kommet hertil, jo fået permanent ophold eller sågar statsborgerskab.

Så nu tillader jeg mig at spørge hypotetisk: Hvis nu vi får en blå regering efter valget, der minder lidt om Norges, hvor der er en bred vifte af partier, kunne det f.eks. være en regering, hvor Dansk Folkeparti indgår, og hvor hr. Morten Messerschmidt så selv står for som minister at implementere den her lov og så render ind i, at 70-procentsmålsætningen altså ikke kan nås, fordi så mange af dem, der kom hertil i 1980'erne, på grund af de lempelige regler har permanent ophold eller dansk statsborgerskab. Og det er jo netop de 70 pct., som er, lad os sige, problematikken for mange af partierne, som hr. Morten Messerschmidt nævner. Hvad vil hr. Morten Messerschmidt så gøre?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Trine Torp): Ordføreren.

Kl. 14:47

Morten Messerschmidt (DF):

Tak. Ja, det permanente opholdsgrundlag kan vi jo fjerne. Det, der er det store og vanskelige, er jo dem, der har fået dansk statsborgerskab. Det er også derfor, man skal være så varsom med at tildele det. Men allerede i dag er der jo i straffeloven og i indfødsretsloven –

jeg mener, det er \S 8 A eller B – hjemmel til, at man kan fratage indfødsret ved kriminelle handlinger. Altså, bliver man dømt for terrorisme eksempelvis, kan man fratages sit statsborgerskab. Der er ikke noget i grundloven, der hindrer, at vi kan udvide antallet af bestemmelser, der medfører fortabelse af indfødsretten. Det kunne være, at man skulle udvide det til også at handle om manddrab, kvalificeret vold og andre bestemmelser i straffeloven. Det vil være en vej, vi i hvert fald ønsker at gå, og det håber jeg virkelig at vi kan få De Konservatives opbakning til.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 14:48

Marcus Knuth (KF):

Tak for svaret. Jeg vil egentlig bare sige, som jeg nævnte før, at de forslag, som vi kommer med i forhold til opstramning, bl.a. er, at man ikke kan få permanent ophold, hvis man har begået kriminalitet. Det skal være betinget af, at man ikke begår kriminalitet, og at man ikke er langtidsledig. Det ligger jo i høj grad i tråd med de seks punkter her. Så det er egentlig bare for at sige, at vi har det samme ønske som Dansk Folkeparti fremadrettet, men vi er bare lidt ærgerlige over den der faste 70-procentsmålsætning, for vi vil ikke gå ind for noget, som vi ikke kan garantere at vi rent faktisk kan nå. Så tak. Det var mere en kommentar.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tillader mig alligevel at replicere, idet det netop er det centrale, at De Konservative gerne vil stramme reglerne op fremadrettet, som jeg forstår det, hvor vi også gerne vil stramme op bagudrettet for at løse fortidens synder. Det er jo en forskel på os; vi er forskellige partier. Sådan må det være. Men det, som jeg synes er interessant i det her – det er jo altid interessant at høre hr. Marcus Knuth, men her er det måske operationelt interessant – er, at hvis det kun handler om tallet, så kan vi jo tale om 65 eller 60 pct. Det vil jeg glæde mig til i udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Pernille Vermund.

Kl. 14:49

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Som jeg nævnte i min ordførertale, støtter vi forslaget. Vi forstår ikke helt, at man har sagt, at det er 70 pct. af dem, der lever op til de her kriterier efter 10 år i Danmark, og ikke siger 100 pct., men lad nu det ligge.

Det, der jo er relevant, er at finde ud af, hvor stort det her antal er i dag, for når man taler om udvandring og om, hvordan det kan forandre Danmark, bliver man nødt til at se det i et perspektiv: Hvor mange er indvandrere med dansk statsborgerskab? De er jo ikke omfattet af forslaget her. Hvor mange udlændinge er der i Danmark, altså udenlandske statsborgere, som er kommet hertil på de kriterier, der står her? Det vil sige, at det enten er flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge, som er kommet frem til 2012, for de har så været her i 10 år, så dem, der er kommet fra 2012 og frem til i dag, er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af lovforslaget, men det vil de jo blive, i takt med at tiden går. Men frem til 2012: Hvor mange er så kommet her til landet som flygtninge eller familiesammenførte

til flygtninge og er stadig udenlandske statsborgere? Det er jo ligesom bruttogruppen; derudover skal man så ned og se på, hvordan de opfører sig, når de er her. Men har ordføreren et billede af, hvor mange mennesker det drejer sig om?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, men det kan vi jo få boret ud i udvalgsbehandlingen. Når vi har valgt at sige, at det er 70 pct., er det, fordi det sådan er blevet et magisk tal i andre sammenhænge her på Christiansborg. Derfor havde vi en naiv forventning om, at der var nogle partier, der kunne se sig i det. Vi ville gerne være gået videre, for jeg deler fuldstændig fru Pernille Vermunds ønske om, at der i udgangspunktet ikke er nogen af de her folk, der bør være i Danmark. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det primært handler om indvandring fra muslimske lande. Det var bare for at undgå den værste kvababbelse fra polerede partier, at vi tænkte, at nu skriver vi det på en anden måde.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:51

Pernille Vermund (NB):

Når det er relevant at tale om antallet, er det jo også, fordi ordføreren og ordførerens parti har valgt at fremsætte et lovforslag, som siger, at det er folk, der har været her i mere end 10 år. Altså, inden for de sidste 10 års ophold i Danmark, skal det være sådan og sådan. Så det med de 70 pct. er den ene del af det, og jeg kan godt forstå sammenligningen med klimaloven, men forslagsstillerne har også valgt at sige, at det er i løbet af 10 år, og det betyder jo, at man kan have levet på passiv forsørgelse i mange år i Danmark, før man bliver udvist. Hvad er årsagen til det? Hvorfor ikke sige: Prøv at høre her, hvis du er her i Danmark, skal du forsørge dig selv, og kan du ikke det, må du rejse ud?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo, fordi jeg er meget optaget af at få min politik igennem. Jeg er ikke optaget af bare at have min politik for mig selv. Det her er jo et forsøg på at sige, at hvis vi skal samle 90 mandater bag en udvandringslov, er vi nødt til at erkende, at hvis det er Det Konservative Folkeparti, som vi hørte før, Venstre, som vi hørte tidligere – og vi har ikke engang hørt fra Liberal Alliance endnu – vi skal lave et borgerligt flertal med efter et valg, må vi gå på kompromis. Jeg ved udmærket godt, hvad jeg gerne vil, og hvad Dansk Folkeparti gerne vil, men det her er et forsøg på at sige, at vi er nødt til at bøje os mod hinanden, hvis vi skal samle 90 mandater, for ellers bliver det jo bare noget sniksnak, hvor man kan stå med rene hænder og absolut ingen indflydelse.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Rosa Lund.

Kl. 14:52

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg tænker, at hr. Morten Messerschmidt godt ved, hvor ondt det gør på mig og Enhedslisten, at Dansk Folkeparti har haft så stor indflydelse på den danske udlændingepolitik. Jeg skal egentlig bare på grund af det her med historiens ekko bede hr. Morten Messerschmidt bekræfte, at det var Dansk Folkeparti, som var støtteparti og parlamentarisk grundlag for regeringen hele vejen op igennem 00'erne. Det vil altså sige, at Dansk Folkeparti og hr. Morten Messerschmidt har haft en væsentlig indflydelse på den integrationspolitik, vi har i Danmark. Og det mener jeg og Enhedslisten er en væsentlig grund til, at vi har nogle integrationsproblemer i dag.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Morten Messerschmidt (DF):

Det kan jeg fuldt ud bekræfte, og jeg kan jo bekræfte, at der så i samme periode var ca. 150 medlemmer af Folketinget, der ikke ønskede at tage det nødvendige opgør med de internationale konventioner. Og havde Dansk Folkeparti fået det igennem, havde det formodentlig gjort endnu mere ondt på Enhedslisten, men det havde gjort endnu mere gavn for den danske befolkning.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Rosa Lund.

Kl. 14:53

Rosa Lund (EL):

Der er ingen tvivl om, at det havde gjort ondt på Enhedslisten, hvis Danmark ikke længere tiltrådte de internationale konventioner. Det kommer Danmark heldigvis til at blive ved med at gøre.

Det andet, jeg gerne vil spørge hr. Morten Messerschmidt om, er: Hvad tror hr. Morten Messerschmidt det gør ved integrationen, at man, når man kommer her til landet, får at vide, at vi har noget, der hedder en udvandringslov? Tror hr. Morten Messerschmidt, at det fremmer integrationen, og at det gør integrationen bedre, eller at det faktisk vil gøre integrationen dårligere, og at mennesker, der kommer hertil på flugt, vil føle sig endnu mere udstødt af det danske samfund?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg føler mig ret overbevist om, at de mennesker vil se, at okay, hvis man ikke bliver integreret, hvis man ikke kan dansk, hvis man ikke er i beskæftigelse 7 ud af 10 år, og hvis man i øvrigt følger de her kriterier i § 1, så ryger man ud af landet. Det tror jeg vil have en meget motiverende effekt. Men vi kan jo prøve det, fru Rosa Lund – hun kan jo bare stemme ja.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Messerschmidt.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af flygtninge ved skrøbelige og uforudsigelige forhold i hjemlandet.

Af Kathrine Olldag (RV), Carl Valentin (SF), Rosa Lund (EL), Sikandar Siddique (FG) og Torsten Gejl (ALT) m.fl. (Fremsættelse 23.02.2022).

Kl. 14:55

Forhandling

Tredje næstformand (Trine Torp):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er udlændingeog integrationsministeren.

Kl. 14:55

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for ordet til formanden, og tak til forslagsstillerne for beslutningsforslaget, vi behandler i dag. Med forslaget pålægges regeringen at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at alle flygtninge omfattes af de samme kriterier for inddragelse eller nægtelse af forlængelse af deres opholdstilladelse. Det vil betyde, at der skal ske fundamentale, stabile og varige ændringer, som det hedder i lovgivningen. Inddragelsesreglerne og den særlige midlertidige beskyttelsesstatus i udlændingelovens § 7, stk. 3, har vi haft lejlighed til at debattere adskillige gange, og jeg vil derfor holde talen temmelig kort.

For flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 eller stk. 3, som jo ikke er omfattet af FN's flygtningekonvention, skal der foretages en vurdering af, om den pågældende på inddragelsestidspunktet eller tidspunktet for forlængelse fortsat har et beskyttelsesbehov, eller om personen som følge af Danmarks øvrige internationale forpligtelser skal have lov til at blive i Danmark. En forbedring af de generelle forhold i hjemlandet betyder efter omstændighederne, at der kan træffes afgørelse om inddragelse. Det gælder, uanset at forholdene fortsat er alvorlige, skrøbelige og uforudsigelige, så længe forbedringerne ikke er af helt midlertidig karakter. Det er i øvrigt i tråd med den praksis, der er lagt ved Menneskerettighedsdomstolen. Det er i øvrigt også et helt grundlæggende princip i asylsystemet, at beskyttelsen ophører, når der ikke længere er behov for beskyttelse, medmindre de pågældende udlændinge har opnået en tilknytning til Danmark eller har fået et arbejde i Danmark, der giver dem mulighed for at få ophold på en af vores erhvervsordninger.

Det er for regeringen afgørende, at vi holder fast i det princip om midlertidighed, og vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Det overrasker nok heller ikke. Tak for ordet.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det, og der er et par korte bemærkninger. Først er det fra hr. Carl Valentin, SF.

Kl. 14:57

Carl Valentin (SF):

Vi synes jo også, at man skal beskytte dem, der har et beskyttelsesbehov, og at når folk ikke har et beskyttelsesbehov længere, skal de som udgangspunkt rejse tilbage, medmindre de har opnået en meget stærk tilknytning til det danske samfund; det er vi enige med regeringen i. Men spørgsmålet handler jo om, hvem der har et beskyttelsesbehov, og for mig at se er det ret voldsomt, når der ikke skal være sket de her fundamentale, stabile og varige ændringer, for at man kan sende folk tilbage, for det betyder jo, meget fint eksemplificeret ved den situation, man har nu i Syrien, at man sender mennesker tilbage til nogle ret usikre forhold, som kan være meget voldsomme for deres liv.

Kan regeringen ikke se, at det giver mening at kigge på en ændring af, hvad der er defineret som et beskyttelsesbehov, i stedet for altid bare at referere til, at det kun er dem med beskyttelsesbehov, som skal have hjælp?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:58

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Det synes jeg egentlig er en relevant diskussion, og det er så der, hvor jeg i min tale prøver at henvise til, at der jo til dels er FN-flygtningene, kan man sige, altså dem, der er omfattet af FN's flygtningekonvention, og de har en meget stærk status; der skal ret meget til, for at de ikke får forlænget deres opholdstilladelse. Der skal netop være sket de her stabile, varige og fundamentale ændringer. Og så er der dem, der får beskyttelse i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og som ikke ville kunne opnå FN-status, fordi de i henhold til FN's konvention ikke er at betragte som omfattet af flygtningekonventionen, men som så i stedet er omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions krav om beskyttelse, og for dem er der så ikke det helt stærke krav om fundamentale, stabile og varige ændringer, men mulighed for at nægte at forlænge opholdstilladelsen, medmindre det er nogle ændringer, der er af helt midlertidig karakter, og det er jo i sidste ende en praksis, der er anlagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Carl Valentin.

Kl. 14:59

Carl Valentin (SF):

Jeg har talt med en hel del af de mennesker, som står til at skulle sendes tilbage til Syrien eller måske bare sidde på et udrejsecenter med en meningsløs tilværelse, fordi de er for bange for at tage tilbage. Mange af de her mennesker ryster af skræk, og det gør de jo af en god grund. Jeg kan høre, at ministeren er lidt svær at rykke på det her. Det overrasker mig ikke så meget, men så vil jeg da i det mindste gerne høre ministeren: Hvordan føles det, at Danmark i så høj grad går enegang på det her spørgsmål, og at så mange af ministerens europæiske kolleger siger, at det her kan man simpelt hen ikke tillade sig?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:00

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

For mig er det vigtigt, at vi har meget høje retsgarantier i vores asylsystem, og det har vi. Danmark slår altid ud som nr. 1 på det internationale Rule of Law Index, fordi vores dommere, advokatstanden og hele den retspraksis, der er i Danmark, har ret høje standarder.

Så er det også afgørende, synes jeg, at både når det handler om FN-flygtninge, og når det handler om dem, der er omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, lægger vi os op ad de niveauer, der er fastlagt af de internationale domstole. Det er så rigtigt, at vi ikke har lagt noget ovenpå. Vi følger dem ret nidkært, må man sige.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:01

Susanne Zimmer (FG):

Tak. I Frie Grønne tænker vi, at det jo er mennesker, der står her og er skræmt ved tanken om at skulle sendes hjem og måske ende i en kælder igen, som de egentlig flygtede fra. Men hvad siger det ministeren, at der er en hel del af de flygtninge, som bliver nægtet forlængelse, der søger asyl i andre lande?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:01

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Altså, hvis de allerede har søgt asyl i Danmark og måske har fået det og tager fra Danmark til Holland og søger asyl, afgiver de jo et fingeraftryk, når de søger i Holland, og der kan hollænderne så slå op i et register og se, at de allerede er registereret i Danmark, og så bliver de overført gennem sådan en speciel mekanisme, der er i EU. Og det er der ikke nogen problemer med, så vidt jeg i hvert fald er orienteret.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:02

Susanne Zimmer (FG):

Nu tænker jeg, at problemerne ligger helt på flygtningenes side. Det er ikke landene, der har problemer her. Så når de ikke vil hjem, fordi de frygter for deres liv, og de så søger andre steder hen, hvor de ved det er svært at komme ind, siger det så ikke ministeren noget om, hvor alvorligt det er for de her mennesker?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:02

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Men det er jo ikke et nyt fænomen, at folk, der har søgt asyl i et EU-land, ønsker at vandre hen til et andet for at prøve lykken der. Sådan har det jo været i årtier. Jeg tror også bare, at vi må holde fast i, at vi har et asylsystem, hvor man søger, og ligesom når man søger alt andet i det her samfund, kan man få ja eller nej. De mennesker, der får nej, er selvfølgelig i en rigtig irriterende situation, fordi de har et ønske om at få beskyttelse – de har jo ansøgt om beskyttelse, så det må jo være, fordi de mener, at de har behov for beskyttelse. Sidste år var der 600 mennesker, tror jeg det var, der fik afslag på asyl i Danmark, og hver enkelt af dem mener jo selv, at de har brug for beskyttelse. Men vi kan jo ikke have et system, hvor det er op til dem selv, for så kan vi jo lige så godt lade være med at have en ansøgningsproces. Så kan vi lige så godt bare sige ja til alle, der søger.

Kl. 15:03

Kl. 15:03 Kl. 15:05

Tredie næstformand (Trine Torp):

Så er det fru Rosa Lund.

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:05

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Det er måske rigtigt, når ministeren siger, at vi godt kunne have regnet ud, at regeringen ikke ville støtte det her forslag. Men alligevel har ministeren jo på det seneste fået en ny holdning til flygtninge- og udlændingespørgsmålet. Jeg vil gerne komme med citat fra ministeren her:

»En del af det at have det godt er, at man ikke render rundt på et asylcenter og snurrer rundt om sig selv og ikke ved, hvad man skal gøre af sig selv.«

Og:

»At man har noget fornuftigt og meningsfyldt at give sig til, for eksempel at have et arbejde og tjene penge«.

Jeg er jo fuldstændig enig med ministeren i det. Problemet er bare, at den situation, vi har lige nu, med den her § 7, stk. 3, betyder, at der er en masse mennesker, som lige nu sidder på udrejsecenter og gør præcis det, som ministeren siger ikke er et godt liv. Og derfor synes jeg da, at det er helt rimeligt, at vi nu i dag på grund af de nye toner fra regeringen fremsætter det her beslutningsforslag. Så prøv at forklare, hr. minister, hvorfor det er en god idé, at mennesker fra Syrien og Afghanistan snurrer rundt om sig selv og ikke har noget meningsfyldt at tage sig til, men det ikke er en god idé, at mennesker fra Ukraine gør det.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:04

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Men jeg synes, at der er forskel på, om man er på et udrejsecenter – for så har man jo fået afslag på asyl og skal udrejse – eller om man lige er kommet til Danmark og ansøger om asyl. Det er to meget forskellige situationer. Jeg vil i hvert fald advare imod, at folk, der har fået afslag på asyl, fortsat kan arbejde og være i Danmark, for hvorfor skulle man så rejse hjem, hvis man fortsat kan tjene pengene i Danmark? Der tror jeg, at vi må insistere på, at der er velfærdssamfundet lukket og den næste station er Kastrup Lufthavn, hvis man har fået afslag på asyl. Det er jo derfor, man opholder sig på et udrejsecenter.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Rosa Lund.

Kl. 15:04

Rosa Lund (EL):

Ministeren kan tage det helt roligt. Fru Rosa Lund kender godt reglerne. Grunden til, at de her mennesker er på et udrejsecenter, er jo, at vi har § 7, stk. 3 – at vi har lavet en udlændingelov, som betyder, at mennesker bliver sendt tilbage til lande, hvor der stadig væk er krig, hvor de stadig væk er forfulgte, og som de stadig væk er på flugt fra. Derfor forlader de jo ikke det her udrejsecenter. Det kan jeg godt forstå at de ikke gør; de vil da ikke tage tilbage til et sted, hvor de bliver slået ihjel. Og det er lige præcis derfor, at det *er* relevant at snakke om § 7, stk. 3, i dag, også i den flygtningesituation, vi står i i dag. Der synes jeg bare, at det ville klæde ministeren at anerkende, at det er reglerne, der er noget i vejen med.

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Men der er ikke nogen, der bliver sendt tilbage for at blive slået ihjel. Det er jo hele formålet med asylpolitikken, altså at man ikke skal sendes tilbage for at blive slået ihjel eller blive udsat for tortur eller nedværdigende behandling. Altså, § 7, stk. 2, og § 7, stk. 3, *udvider* beskyttelsesdefinitionen, i forhold til hvis vi kun havde været tilsluttet FN's flygtningekonvention. Så er det rigtigt, at der i forhold til § 7, stk. 2, og § 7, stk. 3, ikke skal så meget til, før den bliver inddraget eller man nægter at forlænge den. Men det bygger alt sammen på den grundlæggende betingelse, at man aldrig udsender folk til forfølgelse eller tortur eller til, at de vil blive skudt.

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Kathrine Olldag.

Kl. 15:06

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det. Nu var det jo mit parti og ministerens parti, der sammen lavede den her lov i 2015, og i Radikale Venstre har vi jo et langt stykke hen ad vejen inderligt nok også fortrudt det, fordi vi jo ikke i vores vildeste fantasi havde forestillet os, at den ville finde anvendelse på den måde, som den gør i dag. Der er jo heldigvis et meget lille antal syrere, som er her efter § 7, stk. 3, og § 7, stk. 2, og som derfor risikerer at få frataget deres opholdstilladelse.

Jeg kan godt høre, at vi nok ikke rigtig har flyttet ministeren i dag, men derfor vil jeg egentlig gerne prøve at grave lidt i noget af det, vi måske kan snakke om. Det er nemlig den måde, hvorpå de her fratagelser af opholdstilladelse bliver administreret. I Udlændingestyrelsen virker det jo, som om de slet ikke på nogen måde har tænkt sig at tage stilling til, om de syriske flygtninge er her på grundlag af den korrekte paragraf. De sender egentlig bare afgørelsen direkte videre til Flygtningenævnet, som så omgør 43 pct. af afgørelserne. Det er en helt vild omgørelsesprocent. Det vil sige, at fra det øjeblik man får frataget sin opholdstilladelse, til man ved, om man er købt eller solgt, går der 8-9 måneder, hvor man ikke kan sove roligt om natten. Det er jo ikke en human behandling af 43 pct. af den her gruppe. Så hvordan forholder ministeren sig til det?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:07

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Det skal dog siges til Radikale Venstres forsvar, at da man lavede § 7, stk. 3, tilbage i 2014, var det en midlertidig bestemmelse, og da den skulle gøres permanent, stemte Radikale Venstre faktisk imod.

Når Udlændingestyrelsen sagsbehandler efter de her paragraffer, kigger de jo ind i, hvad lovgivernes intention var, og der står, at opholdstilladelsen skal inddrages eller nægtes forlænget, medmindre det vil være i strid med de internationale konventioner. Så Udlændingestyrelsens opgave er jo at gå så langt, som de mener man kan inden for rammerne af de internationale konventioner. Der skæver de til den praksis, der har været ved de internationale domstole.

Det er klart, at når Flygtningenævnet så undervejs ser på ankesagerne og beslutter sig for at omstøde nogle af afgørelserne og sige, at der alligevel skal udstedes en opholdstilladelse, skal Udlændingestyrelsen jo lige så stille rette ind efter den praksis, der lægges hos

Flygtningenævnet, som er den øverste myndighed. Men fordi det her jo er forholdsvis nyt, trods alt, er vi i en periode nu, hvor vi skal finde ud af, hvad nævnets praksis egentlig er. Det er rigtigt, at vi har set en del omgørelser, og det får så også betydning for Udlændingestyrelsens kommende sagsbehandling.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Kathrine Olldag.

Kl. 15:08

Kathrine Olldag (RV):

Ja, jeg kender jo godt hele den, hvad skal man sige, metode, som ministeren gør rede for her, og tak for det, og det er meget formidlende og alt muligt, men hvad er egentlig ministerens holdning til den her omgørelsesprocent? Den er jo voldsom i mine øjne. Er den også voldsom i ministerens øjne?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:09

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye): Det ville den være, hvis det var om 2 eller 3 år, for da skulle styrelsen jo gerne have fundet ud af, hvor Flygtningenævnet har lagt sit snit. Men jeg synes, det er naturligt, at man ser en forholdsvis høj omgørelsesprocent i starten af forvaltningen af ny lovgivning. Men det er klart, at det jo lige så stille skal tilpasses, sådan at Udlændingestyrelsen lægger sig der, hvor Flygtningenævnet generelt set ligger. Det er også det, jeg får at vide: Det er den proces, man er i gang med.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:09

Torsten Gejl (ALT):

Mange tak. I Europa-Parlamentet blev ministeren for nylig i forbindelse med diskussionen om, at Danmark sender syrere tilbage til Damaskus, spurgt: How can you sleep at night? Jeg vil godt omformulere spørgsmålet lidt: Er ministeren ikke nogle gange i tvivl om, om det er det rigtige, når vi ifølge Amnesty International sender syrere tilbage til Damaskus, hvor de ifølge Amnesty International risikerer voldtægt, de risikerer tortur, de risikerer at blive myrdet? Er ministeren aldrig i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at gøre det?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:10

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg har også mødtes med Amnesty International og en anden organisation, der hedder Human Rights Watch, som har lavet nogle rapporter fra Syrien – nogle rapporter, der i øvrigt indgår både i Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets vurderinger af, hvorvidt der skal ske inddragelse af opholdstilladelse eller ej. Det, jeg bare tror det er vigtigt at holde fast i, er, at det jo er individuel sagsbehandling. Det, der kan være rigtigt for masser af syrere, nemlig at de risikerer forfølgelse eller tortur, hvis de vender tilbage, er ikke nødvendigvis det rigtige for andre. Man kan ikke bare pege på et land og sige, det er farligt at tage tilbage til det land. Der skal i hvert fald være nogle meget omfattende krigshandlinger, hvis alene det at opholde sig i landet ville være grundlag for, at man havde brug for beskyttelse.

Det er nærmest ingen steder i verden. Det er i de fleste syriske provinser, og tidligere var der nogle områder i Somalia, men mit bedste gæt er, at ikke engang alene det at opholde sig i Ukraine, som vi ser det i dag, vil være grundlag for beskyttelse.

Så om Amnesty International og de andre organisationer vil jeg sige, at ja, for mange mennesker er det farligt at tage til de specifikke lande, men derudaf kan man ikke bare udlede, at det så er for alle pr. definition. Der er trods alt flere hundrede mennesker, der tager tilbage til Syrien fra Danmark – over 100 hvert år.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:11

Torsten Gejl (ALT):

Jeg har ikke kunnet finde et eneste europæisk land, der sender syrere tilbage til Damaskus. Jeg ved ikke, om der skulle være et. Men gør det ikke indtryk på ministeren, at vi er de eneste, der gør det under de forhold, hvor Amnesty siger at de risikerer tortur, de risikerer voldtægt, de risikerer at blive myrdet? Der er jo ikke andre, der gør det, så vidt jeg kan se i hvert fald. Er ministeren aldrig en lillebitte smule i tvivl om, hvorvidt ikke dem alle sammen, men enkelte af dem kommer tilbage til en livsfarlig situation?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:11

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jamen enkelte af dem skal ikke tilbage til en livsfarlig situation. Det er det, hele sagsbehandlingen handler om. Og jeg stoler på, at de mennesker, der er udnævnt til Flygtningenævnet, som er dommere, advokater og en person fra Udlændingeministeriet, er i stand til at forvalte vores lovgivning. Og vi har historisk set en ret høj standard for, hvordan vores asylprocedure fungerer.

Men det er rigtigt, det ikke er let. I forgårs stod jeg på et asylcenter i Jylland, hvor der stod en iraner over for mig og sagde:

Jeg tør ikke tage tilbage. Hvordan kan du sige, at jeg skal tage tilbage? Flygtningenævnet har sagt, at jeg skal tage tilbage.

Mit budskab til ham er: Du bliver nødt til at tage tilbage, for det er det, Flygtningenævnet har sagt. Det er da ikke let at stå en meter fra en mand, der har det budskab, men det er jo det, retssystemet her siger, og det bliver vi nødt til at stå fast på, synes jeg.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er fra Socialdemokratiet. Værsgo, hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Med dette beslutningsforslag foreslår Radikale Venstre, SF, Enhedslisten, Frie Grønne og Alternativet at foretage en grundlæggende lempelse af vores asyllovgivning. Helt konkret foreslås det, at personer, der har fået ophold efter § 7, stk. 2, eller 7, stk. 3, i udlændingeloven, omfattes af det samme kriterium for inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse, der altså gør sig gældende for konventionsflygtninge, der har ophold efter § 7, stk. 1.

I Socialdemokratiet mener vi, at folk, der har brug for beskyttelse, naturligvis skal have det. Samtidig mener vi, at det er myndighederne, der har de nødvendige forudsætninger for at vurdere, hvem der har behov, og hvem der ikke har behov. Vi mener dog også, at folk, der har modtaget beskyttelse i Danmark, men ikke længere har et beskyttelsesbehov, skal vende hjem. Vi har et asylsystem med henblik på at beskytte folk, ikke med henblik på at øge indvandringen. Forslagsstillerne bag beslutningsforslaget vil gøre det næsten umuligt for myndighederne at inddrage eller nægte at forlænge forhenværende flygtninges opholdstilladelse, selv hvis de generelle forhold i deres hjemlande bliver bedre. Det ønsker vi ikke at bidrage til, fordi det vil gøre integrationsproblemerne større. Vores velfærdsmodel hænger ikke sammen, hvis vi både skal beskytte folk med et beskyttelsesbehov, men også huse og forsørge folk uden et beskyttelsesbehov, og desværre går integrationen på en række områder ikke ret godt. Ser man eksempelvis på beskæftigelsesfrekvensen for syriske kvinder, er den på 20 pct., mens kvinder med dansk oprindelse har en beskæftigelsesfrekvens på 80 pct. Der er naturligvis masser af solstrålehistorier, og er man eksempelvis en velintegreret syrer uden et beskyttelsesbehov, kan man jo søge over på en erhvervsordning.

Vi er godt tilfredse med vores nuværende asyllovgivning, en lovgivning, der virker efter hensigten, og som et bredt flertal i Folketinget inklusive Radikale Venstre jo var med til at vedtage i 2015. Lovgivningen er i tråd med et helt grundlæggende princip i vores asylsystem, nemlig at vi yder midlertidig beskyttelse, og at man skal vende tilbage til sit oprindelsesland, når man ikke længere har et beskyttelsesbehov. Derudover er det vigtigt for os at understrege, at vores asyllovgivning naturligvis overholder både grundloven og vores internationale forpligtelser.

Socialdemokratiet støtter ikke beslutningsforslaget.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Rosa Lund.

Kl. 15:15

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Ordføreren siger i sin tale, at det jo er myndighederne, der gør det her. Det er jeg fuldstændig enig i, og det, som vi foreslår i partierne, der står bag det her beslutningsforslag, er jo heller ikke, at vi skal sidde og lave sagsbehandling i Folketinget. Det, som vi foreslår, er jo netop, at det lovkompleks, som sagsbehandlingen skal ske på baggrund af, skal ændres, så det bliver mere sikkert, og så vi beskytter de mennesker, som har et beskyttelsesbehov. Det gør vores asyllovgivning jo ikke i dag. For sådan som det er i dag med § 7, stk. 3, sender man jo mennesker tilbage til nogle meget, meget usikre forhold.

Så jeg vil bare gerne bede om, at ordføreren bekræfter, at vi sådan set ikke anfægter myndighedernes arbejde, men i virkeligheden Socialdemokratiets arbejde.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Rasmus Stoklund (S):

Vi beskytter jo allerede folk med et beskyttelsesbehov, så derfor forstår jeg ikke kritikken her, og det er jo en velkendt uenighed mellem fru Rosa Lund og Socialdemokratiet. Men har man et beskyttelsesbehov – og det vurderes jo individuelt – så får man beskyttelse i Danmark. Der er vi jo et meget ordentligt land, der lever op til vores internationale forpligtelser, og det skal vi også, for vi skal selvfølgelig ikke udvise nogen, som ville være i fare, hvis de vendte hiem.

Men nu er der jo heldigvis mange syrere, der har haft mulighed for at vende hjem. I Danmark har der de sidste par år været omkring 100 syrere om året, der på eget initiativ har valgt at tage hjem til Syrien. De er gået ned på deres kommunekontor, har banket på og har sagt, at de godt kunne tænke sig at benytte sig af repatrieringsordningen, og så er de rejst hjem. Og til nærområderne er der omkring 130.000 syrere, der er vendt hjem i de senere år ifølge FN. Derfor er det her billede, som nogle forsøger at tegne af, at det for enhver, der opholder sig i Syrien, er forbundet med livsfare, jo simpelt hen ikke rigtigt. Derfor synes jeg, at vores asylsystem er, som skal være, på det her punkt.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Rosa Lund.

Kl. 15:17

Rosa Lund (EL):

Jeg kender også sagtens de tal, og jeg synes da, det er godt både for Syrien og for de syrere, som har besluttet sig for at rejse tilbage. Det må jo være et udtryk for, at de ikke er i fare, at de ikke er forfulgte. Men hvordan vil hr. Rasmus Stoklund så forklare, at der sidder masser af syrere i Danmark på udrejsecentre, som ikke kan rejse tilbage, som ikke vil rejse tilbage, fordi de er bange for at blive slået ihjel? Men samtidig har vi heller ikke givet dem beskyttelse. Vi har givet dem en eller anden midlertidig opholdstilladelse. Den har vi så taget fra dem igen, og nu sidder de så i en situation, hvor de hverken kan gøre til eller fra. Det er jo et udtryk for, at vi ikke giver beskyttelse til dem, der har brug for det, hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 15:17

Rasmus Stoklund (S):

Nej, for det er jo ikke sådan i Danmark, at man, hvis man har en sag, der skal afgøres af nogle myndigheder, så selv kan træffe afgørelsen, og sådan er det heller ikke, hvis man er statsborger i et andet land og har fået beskyttelse her, mens man har haft brug for det, og man så er i en situation, hvor man ikke længere har brug for det. Så er det ikke sådan, at man selv kan træffe en afgørelse om, at man alligevel har brug for det, og derfor bør man selvfølgelig rejse til sit hjemland, hvis man bor på et udrejsecenter. For så er det er jo, fordi man ikke har et lovligt opholdsgrundlag i Danmark, og der skal man selvfølgelig respektere den afgørelse, som en dommer i Flygtningenævnet har truffet, og så vende hjem.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Trine Torp):

Så er det fru Kathrine Olldag.

Kl. 15:18

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det, og tak for talen. Det er jo en tale, hvor jeg egentlig mener at ordføreren overdramatiserer betydningen af § 7, stk. 3, og beskyttelsen i § 7, stk. 3, eller hvad skal man sige; at man på en eller anden måde går fejl af det i forhold til integrationen, og at § 7, stk. 3, giver os mulighed for at hjemsende en masse, der ikke kan integreres. Altså, § 7, stk. 3, er jo egentlig en paragraf, som en meget lille andel af de ankomne syriske flygtninge er på, og en ganske stor del af dem, der får frataget deres opholdstilladelse, ender jo med at få det omgjort eller kommer over på en anden bestemmelse. Men det betyder jo ikke, at integrationen for dem går værre. Mit spørgsmål til ordføreren er egentlig i forhold til præmissen for, at dansk integration fremmes af § 7, stk. 3. Altså, mener ordføreren reelt, at § 7, stk. 3, er en gave til integrationen i Danmark?

Kl. 15:19 Kl. 15:21

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Rasmus Stoklund (S):

Nej, jeg mener ikke, at det er en gave til integrationen, for min pointe omkring integration er jo snarere, at vi skal undlade at gøre integrationsproblemerne større ved at sige, at folk, der ikke har et beskyttelsesbehov, alligevel skal blive i Danmark. Og det er jo det, som forslagsstillerne her ønsker sig: Det er, at folk, der ikke længere har et beskyttelsesbehov, og som har muligheden for at rejse tilbage til deres hjemland, så alligevel skal blive i Danmark. Og det er jo det, jeg ikke rigtig kan se den store fidus i, når vi samtidig ved, at mange er dem, der er kommet eller har et opholdsgrundlag på den her paragraf, desværre fylder for meget i de forkerte statistikker, når det f.eks. gælder sådan noget som beskæftigelse.

Kl. 15:20

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Kathrine Olldag.

Kl. 15:20

Kathrine Olldag (RV):

Udmærket. Altså, ordføreren lægger vægt på integration. Men så lad os lige blive dér et øjeblik, uden at det bliver anekdotisk, men ved bare at kigge på statistikkerne. Vil ordføreren ikke anerkende, at i en lang periode over de sidste mange år er det gået bedre med integrationen? Jeg medgiver totalt, at det gerne måtte gå endnu bedre. Men vil ordføreren ikke anerkende, at det både går fremad med hensyn til kriminalitetsstatistikkerne for ikkevestlige indvandrere og efterkommere, og at det også går fremad på beskæftigelsesområdet, også for syrere?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Rasmus Stoklund (S):

Altså, ser man f.eks. på kvinder fra Syrien, Somalia, Irak og Libanon, er syv ud af ti jo på offentlig forsørgelse. Jeg skal ikke kunne sige, om det tal var otte ud af ti for nogle år siden, siden ordføreren mener, at det er gået meget fremad, men uanset hvad mener jeg stadig væk, at syv ud af ti på offentlig forsørgelse er alt for mange. Afhængigt af hvordan man ser på det i forhold til kriminalitet, kan man også finde forskellige tal. Man kan sagtens finde eksempler på folk, der er efterkommere af personer med traditionelle flygtningenationaliteter, hvor kriminaliteten er steget.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Trine Torp):

Så er det fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:21

Susanne Zimmer (FG):

Tak. Synes ordføreren ikke, det er problematisk, at der er rigtig mange rapporter, der viser, at det er usikkert at være i Damaskus for de mennesker, som bliver sendt tilbage? Gør det slet ikke indtryk med alle de historier, man hører og ser i pressen, om, at folk er skrækslagne for at skulle sendes tilbage, og når der er rapporter, der viser, at det er usikkert?

Rasmus Stoklund (S):

Jeg vil jo næsten svare med et modspørgsmål, for jeg kunne også godt være interesseret i at vide, om det slet ikke gør indtryk, at der også er masser af rapporter, der viser det modsatte. Det er meget svært at sige noget generelt om det her, for hvor det kan være farligt for den ene at tage tilbage til Syrien, behøver det ikke være farligt for den anden at tage tilbage til Syrien. Det er ikke sådan, at det for alle de millioner af mennesker, der i dag lever i Syrien, hver eneste dag er sådan, at de vågner op i en torturkælder, og at det er en farlig dag, de vågner op til. Derfor bliver det for unuanceret. Man er nødt til at se på, om folk er i fare individuelt, eller om de ikke er i fare individuelt. Det er derfor, det er godt, at vi har § 7, stk. 1, sådan at man, hvis man er personligt forfulgt, får beskyttelse her. Så er det også godt, at vi har en lovgivning, der kan beskytte folk, hvis der er nogle krigshandlinger der, hvor de bor. Men når de så ophører og har været ophørt i flere år, er der til gengæld også et grundlag for, at man kan vende hjem igen.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:22

Susanne Zimmer (FG):

I Frie Grønne vil vi egentlig gerne følge forsigtighedsprincippet, så hvis folk i den grad er skrækslagne for at skulle hjem igen, synes jeg faktisk, at man skulle tage hensyn til det. Men hvad angår, at vi har rigtig mange, der nu bliver sendt hjem, som er i gang med uddannelse og har et job osv., ser ordføreren så i virkeligheden hellere, at de bliver hjemsendt, end at de bliver integreret?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Rasmus Stoklund (S):

Vi har et forsigtighedsprincip, og den tidligere formand for Flygtningenævnet, landsdommer Henrik Bloch Andersen, har jo ved flere lejligheder redegjort for, at man arbejder ud fra et forsigtighedsprincip. Er der den mindste risiko for, at der er nogle, der bliver sendt hjem til eksempelvis tortur, så bliver de selvfølgelig ikke sendt hjem. Så derfor har vi jo allerede et forsigtighedsprincip, og derfor er det ikke noget, som Frie Grønne behøver at foreslå. Det har vi allerede.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:23

Torsten Gejl (ALT):

Ordføreren har netop sagt, at vi ikke skal udvise nogen, der er i fare, når de vender hjem. Det er ordret citeret fra det, ordføreren sagde lige før. Kan ordføreren dermed garantere, at der ikke er nogen af de her syrere, vi sender til Damaskus, der er i fare?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Rasmus Stoklund (S):

Det er jo sådan, vores lovgivning er lavet. Det, der er grundlaget, er, at vi skal overholde vores internationale forpligtelser, og man skal ikke være i fare, hvis man bliver udvist af Danmark. Men jeg tror, at hr. Torsten Gejl er bekendt med, at jeg ikke er medlem af Flygtningenævnet, så derfor er det ikke mig, der sidder og træffer afgørelser. Det er ikke mig, der har nogen forudsætninger for det, og det skal det heller ikke være. Det er dommere, advokater og udpegede fra ministeriet, der sidder og træffer afgørelse om, hvorvidt den ene eller den anden kan vende hjem, og det gør de på et oplyst og sagligt grundlag og et langt mere sagligt grundlag, end den offentlige debat ofte efterlader indtryk af.

Jeg kunne ønske, at mange af dem, der følger den offentlige debat, havde samme muligheder som os andre for at have deltaget i nogle af de gennemgange, hvor myndighederne har fortalt om, hvordan man arbejder med landeeksperter og bunkevis af rapporter, frem for at få det noget ensidige billede, der indimellem tegnes, som f.eks. dengang, hvor der var nogle historier i TV 2 om, at det nærmest var en enkelt rapport, der lå til grund for, at man sendte folk hjem.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:25

Torsten Gejl (ALT):

Nej, det er rigtigt, at ordføreren ikke sidder og administrerer de enkelte hjemsendelser. Ordføreren er lovgiver, og når ordføreren siger, at der ikke er nogen, der skal sendes hjem, hvis de er i fare, så skal ordføreren jo som lovgiver sørge for, at det ikke sker. Der er, så vidt jeg kan se, ikke nogen som helst andre lande, der sender syrere hjem til Damaskus. Amnesty International siger, at de risikerer at blive voldtaget, at de risikerer at blive myrdet, at de risikerer at blive udsat for tortur. Hvordan kan det være, at ordføreren som lovgiver, når ordføreren nu ikke mener, at det bør ske, ikke rent lovgivningsmæssigt vil være med til at sikre, at det ikke sker?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Rasmus Stoklund (S):

Men det er jo netop også det, vi sikrer i lovgivningen. Vi har netop skrevet ind i lovgivningen, at hvis man er i risiko for at få brudt sine menneskerettigheder, skal man selvfølgelig ikke sendes hjem. Så derfor har vi jo sikret det i lovgivningen, og derfor burde hr. Torsten Gejl være glad og bakke op om den nuværende asyllovgivning.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Trine Torp):

Der er ikke flere korte bemærkninger til Socialdemokratiets ordfører, så tak til hr. Rasmus Stoklund. Den næste ordfører er fra Venstre. Værsgo til hr. Mads Fuglede.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet. Forslagsstillerne foreslår, at man ændrer vilkårene for, hvornår man kan sende flygtninge tilbage til deres hjemland. Med beslutningsforslaget skal ændringerne i en flygtnings hjemland fremover være fundamentale, stabile og varige, før en flygtning

kan vende tilbage. Det vil være en fuldstændig forandring af dansk asylpolitik. Det kan vi ikke bakke op om i Venstre.

Jeg har også meget lidt forståelse for, at man efterstræber en formulering i vores lovgivning, der vil føre til, at man samlet set vil hjælpe meget færre mennesker. Jeg forstår simpelt hen ikke den måde at tænke på. I mit partis optik må det være sådan, at man for de midler, man nu engang bruger til at hjælpe folk, der søger ly, skal give så meget hjælp som overhovedet muligt. Derfor synes jeg, det er vigtigt at fokusere på, at der ikke er ubegrænsede midler til det her område. Når vi tager folk herop, er det meget udgiftsdrivende for det danske samfund, og hver gang vi bruger penge her, er der nogle, som har det meget sværere, som især sidder i lejre i nærområder, som der vil være færre midler til.

Når vi giver asyl, er det et udtryk for, at vi giver midlertidigt ophold til nogle. Det er ikke en permanent tilstand. Derfor er det afgørende, at vi også har mulighed for at sende folk hjem igen – ikke alene fordi det giver mulighed for, at vi så kan hjælpe andre, der er på flugt, som også har brug for beskyttelse, men også fordi det er afgørende, at folk vender tilbage til deres hjemland. De må gerne komme tilbage med yderligere redskaber, som de har tilegnet sig i Danmark, så de kan få et mere aktivt liv dér, hvor de kommer fra.

Hvis man ændrer definitionen i udlændingeloven til, at det fremover skal være fundamentale, stabile og varige ændringer, vil vi få meget svært ved at sende nogen flygtning tilbage til hjemlandet. Der vil være endnu flere her og dermed meget færre, som vi kan hjælpe. Vi bruger i forvejen mere end 30 mia. kr. om året på den her gruppe, og hvis vi bruger flere penge til en fejlslagen politik a la det, som det her meget lidt gennemtænkte forslag lægger op til, vil det bare betyde, at vi samlet set hjælper færre mennesker. Hvordan kan det nogen sinde være en human flygtningepolitik at gå ind for det, som dette forslag er udtryk for? Derfor kan jeg meddele, at Venstre selvfølgelig ikke stemmer for beslutningsforslaget.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger. Først er det fru Kathrine Olldag. Værsgo.

Kl. 15:29

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det. Jeg synes igen også, at ordføreren fra Venstre overdriver betydningen af § 7, stk. 3, for, hvor mange det overhovedet lykkes at sende hjem. De, som får frataget deres opholdstilladelse, ender jo i stor stil på hjemrejsecentre, medmindre de selv søger ud af landet. Kigger man på tallene, har vi meget større held med at sende folk hjem på repatrieringsordningen, end vi egentlig har med § 7, stk. 3.

§ 7, stk. 3, var jo en paragraf, der gjaldt helt frem til 2015, hvor det også undervejs op gennem 00'erne var lykkedes regeringer ledt af Venstre og støttepartier at lave nogle lovgivninger, der også gjorde det svært for folk at blive i Danmark og egentlig også gav anledning til og mulighed for at sende folk hjem. Så på en måde lød det også, som om § 7, stk. 3, bare var den store frelser tilbage i 2015, hvor der er rigtig mange andre ordninger, der egentlig gør et langt bedre stykke arbejde. Så hvorfor er det, at vi ikke bare retter ind, retter loven til, så den passer til andre EU-lande, og ikke går enegang på det her?

Kl. 15:30

Tredie næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Mads Fuglede (V):

Jeg synes, jeg netop har beskrevet, hvorfor vi ikke bør gøre det. Ly for borgerkrig og andet er noget, man har midlertidig, og jo flere vi

29

hjælper i Danmark, jo flere vi har siddende på et dansk asylcenter eller et udrejsecenter, efter at man har mistet sin asylstatus her i Danmark, des færre kan vi hjælpe andre steder. Så problemet med § 7, stk. 3, er ikke, at den findes, problemet med § 7, stk. 3, er, at vi har svært ved at overholde den og få den til at fungere i et sådant omfang, at vi kan hjælpe endnu flere mennesker end ved at have dem placeret på centre i Danmark.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:31

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig lige at gå en lidt anden vej, for det undrer mig også lidt, at Venstre er så afvisende her. I sidste uge vedtog vi jo en særlov, som giver personer fra Ukraine mulighed for beskyttelse i Danmark, og heldigvis med uforbeholden opbakning fra Venstre, vil jeg sige. Men jeg bliver også nødt til at spørge, hvorfor det er, der skal være så stor forskel på at flygte fra Putins bomber, afhængigt af om bomberne falder i Syrien eller i Ukraine, og hvorfor det er, at en flygtning ikke er en flygtning, uanset hvor man er flygtet fra.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Mads Fuglede (V):

Alle flygtninge er flygtninge, og der er i bund og grund ikke forskel på at flygte fra Assad eller flygte fra Putin, men der er den forskel, at vi mener, at man skal hjælpe i nærområdet, for der hjælper man flest. Man kan hjælpe ti gange flere end ved at få dem til Danmark og få dem på passiv forsørgelse. Vi løber simpelt hen meget hurtigt tør for penge og mennesker, vi kan hjælpe, med den indstilling. Men nu er det hos os, ballonen er gået op. Det er vores nærområde, konflikten er brudt ud i, og så må vi holde for. Vi har ikke nogen forestilling om, at det skal man gøre i MENAP-landene. Det må være i Europa, at de ukrainske flygtninge nu skal have hjælp.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det hr. Carl Valentin.

Kl. 15:32

Carl Valentin (SF):

Ordføreren vælger at holde en tale, som handler om, at det er vigtigt at prioritere sin indsats så at sige og at hjælpe så mange som muligt. Og det grundsynspunkt er jeg sådan set enig i. Altså, hvis man bare har en lille smule utilitarist i sig, synes man jo, at vi skal sørge for at bruge vores ressourcer på en måde, der hjælper flest mulige mennesker.

Men kan hr. Mads Fuglede ikke også se, at der opstår et problem, når der er mennesker, som bliver sendt tilbage til et sted, hvor de ændringer, der er sket, ikke er fundamentale eller har indikationer af stabilitet? Så når folk bliver sendt tilbage til Syrien, til trods for at der stadig er usikkert, og at der er risiko for, at vi inden for kort tid kan stå og skulle modtage nogle af de samme mennesker igen, kan ordføreren så ikke se problematikken i det?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Mads Fuglede (V):

Jamen jeg er helt enig med hr. Carl Valentin – hvis det var præmissen. Hvis man er flygtet fra Assad, fordi Assad personligt eller Assads sikkerhedssystem er efter en, skal man aldrig sendes tilbage. Men hvis man er flygtet, fordi der har været kamphandlinger i det område, man kommer fra, og der ikke er kamphandlinger længere, så kan man godt vende tilbage, for så er der nogle andre, vi bør hjælpe i stedet for.

Jeg har været på besøg i samtlige af vores udrejsecentre og flere af vores asylcentre, og jeg har ikke mødt nogen, der var tilfredse med at skulle tilbage, når de fik den afgørelse. Det tror jeg er et vilkår, der gør sig gældende der. Men princippet må være det samme: Vi skal bruge et forsigtighedsprincip, og så skal vi hjælpe dem, der er personligt forfulgt, og hjælpe dem, der flygter fra krigshandlinger, i en periode, men selvfølgelig skal de så også tilbage, når krigshandlingerne ophører.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Carl Valentin.

Kl. 15:34

Carl Valentin (SF):

Jeg tror, at hr. Mads Fuglede og jeg har nogle uenigheder her, men også en forskellig analyse af situationen i Syrien. For jeg finder det faktisk sandsynligt, at vi kan stå i en situation, hvor mennesker, som er tilbagesendt af Danmark, kan ende med at flygte igen. Vi kan også have en situation, hvor folk ender med at sidde på et udrejsecenter, og hvor Syrien så senere bliver erklæret utrygt at være i, og så kommer de tilbage og skal ind i samfundet igen. Det er bare for at sige, at den lovgivning, vi har lige nu, vurderer jeg skaber nogle ret store problemer, og det ville jeg ønske at Venstre ville anerkende.

K1. 15:34

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Mads Fuglede (V):

Jeg anerkender fuldt ud, at når man har at gøre med så usikker en aktør som Assad, er det meget svært at spå om fremtiden. Det er ikke det samme som at spå om, om der kommer krigshandlinger i Danmark. Det vil altid være ret utænkeligt. Sådan ser det ikke ud i et land med en mand som Assad ved roret. Det er jeg helt enig i. Men vi bliver nødt til at se på de rapporter, der løber ind, og den periode, som landeudvalget beskæftiger sig med, og så træffe vurderingen ud fra det.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:35

Susanne Zimmer (FG):

Tak. I Frie Grønne er vi jo rigtig glade for, at vi tager imod ukrainerne med åbne arme. Men nu vil jeg høre ordføreren: Hvis der er ukrainere, der kommer fra byer, som ikke er bombet, og hvor der ikke bliver udøvet vold eller magt, mener ordføreren så, at de skal sendes tilbage igen?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:35 Kl. 15:38

Mads Fuglede (V):

Jeg har bidt mærke i, at alle de ukrainere, jeg har mødt indtil videre, giver udtryk for, at de meget gerne vil hjem igen, så snart der er mulighed for det. Og jeg tror, at den indsats, vi skal gøre, er at sørge for, når freden forhåbentlig snart bryder ud, at hjælpe de ukrainere, der gerne vil tilbage, med at genopbygge deres land, og jeg tror, vi kommer til at skulle vedtage en form for Marshallhjælp til Ukraine for at hjælpe med den opgave. Men der må også være nogle, som har fået deres bolig og deres livsvilkår fuldstændig ødelagt af Putins krig, og jeg tror, at vi kan have dem som gæster i en længere periode. Men jeg tvivler meget på, at de fleste af dem ikke vil vende tilbage, det øjeblik de kan.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Susanne Zimmer.

Kl. 15:36

Susanne Zimmer (FG):

Det tror jeg faktisk at ordføreren har ret i. Men ordføreren siger jo også selv »de fleste«. Hvad så med dem, som ikke vil vende tilbage? Mener ordføreren så, at de skal tvinges tilbage, ligesom vi nu gør med syrere f.eks.?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Mads Fuglede (V):

Nu har vi lavet en særlov, så det ikke bliver aktuelt. De bliver betragtet som EU-borgere, og de vil have ophold i en periode, og det ophold kan så forlænges. Men helt principielt opfatter jeg det som naturligt, at hvis dit land kalder på dig og skal genopbygges, så skal du selvfølgelig vende tilbage og hjælpe med at genopbygge det. Men jeg vil meget gerne være med til at støtte dem i den proces.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Rosa Lund (EL):

Jamen egentlig, hr. Mads Fuglede, har vi jo bare udskudt diskussionen om ukrainerne, fordi vi nu har vedtaget en særlov, der giver dem ophold i 2 år. Og jeg tror, at vi kommer til om 2 år at skulle stå i en situation, hvor vi enten er nødt til at forlænge den lov eller have præcis den her diskussion, vi har i dag, om § 7, stk. 3.

Så på den måde kan man jo sige, at det her beslutningsforslag, som hr. Mads Fuglede synes er uigennemtænkt, har vi – partierne, der har fremsat det her forslag – faktisk brugt ret lang tid på at tænke over. Og i Enhedslisten havde vi det jo også sådan, da det blev vedtaget i 2015, at vi forudså den her situation; vi advarede faktisk den daværende regering om den her situation.

Nå, men jeg vil gerne have, at Mads Fuglede forklarer en gang til, hvordan det kan være dyrere, altså hvordan vi kan få mere hjælp for pengene ved at fastholde den lovgivning, vi har i dag, end ved at vedtage det her forslag. For ved at vedtage det her forslag sparer vi faktisk ret mange penge, hr. Mads Fuglede, på, at folk ikke skal sidde på udrejsecentre. Det er nemlig rigtig dyrt.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Mads Fuglede (V):

Erhvervsfrekvensen blandt dem, der er kommet til Danmark fra MENAP-landene, er så lav, at de er ekstremt udgiftsdrivende for Danmark. Så når vi skal hjælpe den gruppe, skal vi hjælpe dem i deres nærområde. Jo flere vi hjælper her, des færre hjælper vi samlet. Og jo over længere periode vi hjælper dem her, og jo større gruppen bliver, des færre penge er der til at hjælpe mennesker i nød. Og på et eller andet tidspunkt bliver den andel af midler, vi kan sætte fra til at hjælpe dem i deres nærområde, så lille, at de allersvageste – dem, der ikke har kræfter til at flygte – vil få meget lidt hjælp fra Danmark.

Derfor er det meget bekymrende, synes jeg, at I siger, at I har tænkt længe over det her forslag, for jeg synes ikke, det er ret klogt.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Rosa Lund.

Kl. 15:39

Rosa Lund (EL):

Jamen der synes jeg jo så, at det er omvendt bekymrende, at Venstre og hr. Mads Fuglede så måske ikke er klar over, at nærområderne til de lande, vi taler om i forbindelse med det her beslutningsforslag – nærområderne til Syrien, til Afghanistan – er fyldt op med flygtninge. De er fyldt op, der er ikke plads til flere. Det er der i Danmark. Og derfor er en måde at hjælpe i nærområderne på altså også at sige: Nu tager vi nogle flere flygtninge til Danmark.

Så jeg køber simpelt hen ikke den her nærområdeargumentation. En flygtning er en flygtning, og det burde ikke være nogen nyhed for hr. Mads Fuglede, at det er sådan, vi har det i Enhedslisten.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Mads Fuglede (V):

En flygtning er en flygtning, og selvfølgelig skal man hjælpe en flygtning der, hvor man får mest flygtningehjælp for sine penge, og det får man nu engang i nærområdet. Til det her med, at området kan være fyldt op, vil jeg sige, at der er lejre, som er dårligt drevne, og som har brug for mange flere midler – og de flere midler til at hjælpe i de lejre får vi, hvis vi fører en fast flygtningepolitik, der gør, at vi ikke skal bruge pengene på asylanter, der sidder på passiv forsørgelse i det danske system; så kan vi kanalisere de midler til de lejre, så livet i de lejre bliver bedre.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Nu har jeg siddet og lyttet til hr. Mads Fuglede og spørgerne i forhold til de ukrainske flygtninge, og jeg synes egentlig, at i den debat, som den ukrainske ambassadør har rejst, hvor han ikke vil kalde sine landsmænd flygtninge, men internt fordrevne, og hvor han åbent siger, at han er ret overbevist om, at de vender tilbage igen, så snart der er mulighed for det, burde det jo altså være noget, vi jublede over. Og det bliver et ledende spørgsmål til hr. Mads Fuglede, for der tror jeg, vi er meget enige. Men jeg bliver bare så ærgerlig over at høre, at der er så mange i Folketinget, der synes, at ukrainske flygtninge selvfølgelig skal blive. Jeg tror, at vi skal lytte til den ukrainske ambassadør, som selvfølgelig har en stærk

føling med, hvordan og hvad ukrainerne føler, tænker og mener. Er hr. Mads Fuglede enig i det?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Mads Fuglede.

Kl. 15:41

Mads Fuglede (V):

Det er jeg meget enig i. Det er ikke alt, hvad den ukrainske ambassadør har sagt, jeg er helt enig i, men hver dag synes jeg, at jeg på ny bøjer mig i støvet af respekt over for det, jeg oplever det ukrainske folk gør og siger, og den ukrainske ambassadørs melding om, at han ønsker sit folk tilbage til Ukraine ved førstgivne lejlighed, var noget, jeg blev meget rørt over da jeg læste.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:41

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes også, at det er meget modigt af en ambassadør at gå ind i den debat, som han har gjort. Og nej, det er såmænd heller ikke alt, jeg kan være fuldstændig enig i, overhovedet, men jeg tror, at vi kan være enige. Den ukrainske ambassadør siger jo også, at selvfølgelig skal ukrainere behandles rigtig godt, mens de er i Danmark, og det er der stor velvilje til fra Folketinget, fra befolkningen og fra alle, overvældende. Altså, for første gang i mange, mange år føler vi jo virkelig, at her er en situation, som vi fatter og forstår, i modsætning til alle de andre gange, og hvad vi har været igennem de sidste 30 år.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Mads Fuglede (V):

Vi er i Venstre meget glade for særloven. Vi synes nu, at alle skal have en ordentlig behandling, når de kommer til Danmark, uanset hvor de kommer fra. Det har altid gjort mig ked af det, at der var så relativt få, især af Mellemøstens kvinder, der fandt ind på arbejdsmarkedet og fandt ind til de værdier, der har gjort vores samfund til et så retfærdigt og ligeværdigt samfund. Jeg tror, at selv om man skulle hjem igen på et tidspunkt, ville det være en god ballast at have med sig hjem.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:42

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Hvorfor tror ordføreren, at det stort set er umuligt at opdrive et andet europæisk land, der sender syrere tilbage til Damaskus?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Mads Fuglede (V):

Jeg forholder mig til det, som jeg synes er den rigtige asylpolitik at føre, som er, at hvis man er flygtet af politiske grunde, skal man aldrig sendes tilbage til hverken området eller landet, hvis man kan risikere at blive efterstræbt, men man skal sendes tilbage, hvis man er flygtet, fordi der har været kamphandlinger dér, hvor man har boet, og de ikke er der længere og der ikke er grund til at tro, at de vender tilbage, medmindre noget dramatisk ændrer sig, som ikke lige kan forudses. Det synes jeg er et sundt princip at føre politik på. Og jeg er meget tryg ved de myndigheder, der skal vurdere og overveje hver enkelt sag, og det gør mig ikke noget, at rigtig mange af sagerne bliver omstødt, for det viser, at det forsigtighedsprincip, som jeg synes man skal lægge ned over de her betragtninger, er et, der tages meget, meget alvorligt af de danske myndigheder.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:44

Torsten Gejl (ALT):

Hvis det, som ordføreren siger, er det klogeste, tror ordføreren så ikke, at alle de andre EU-lande havde regnet det ud? Er det virkelig de andre EU-lande, som ikke sender syriske flygtninge tilbage til f.eks. Damaskus, fordi de risikerer tortur og at blive myrdet og voldtaget, der har regnet det forkert ud, og ordføreren, der er klogere end hele Europa?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Mads Fuglede (V):

Altså, jeg tror, at Danmark er så absolut førende på udlændingepolitikken, og at der er en årsag til, at flere og flere lande kopierer dansk udlændingepolitik. Men der er ingen, der skal sendes tilbage til tortur; der er ingen, der skal sendes tilbage til voldtægt; der er ingen, der skal sendes tilbage til personlig forfølgelse. Man skal kun sendes tilbage, hvis danske myndigheder vurderer, at man er flygtet, fordi der har været uro dér, hvor man kommer fra, og hvis den uro og de kamphandlinger er overstået, så man derfor kan bo der lige så sikkert, som man kunne, før man flygtede.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger til Venstres ordfører. Tak til hr. Mads Fuglede. Den næste ordfører er fra Socialistisk Folkeparti. Hr. Carl Valentin, værsgo.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Carl Valentin (SF):

Tak. Jeg er meget stolt af at være med til at fremsætte det her forslag fra SF, Enhedslisten, Radikale Venstre, Alternativet og Frie Grønne. Jeg er glad for det samarbejde, vi har her. Jeg synes også, det har været stærkt at se, hvor mange ngo'er der kæmper den her kamp. Nu var der demonstration foran Christiansborg i går, som bl.a. også handlede om at kæmpe for det her forslag. Så tak til alle dem, der kæmper – og en lidt mindre tak til regeringen, som jeg synes er meget afvisende i dag.

En værdig og respektfuld flygtningepolitik er noget, der står Socialistisk Folkepartis hjerte meget nært, og jeg mener, at det er helt centralt, at vi igen sætter fokus på og gør alvor ud af at forbedre fundamentale vilkår for flygtninge i Danmark, for det er uskyldige mennesker, der sætter deres liv på spil og flygter fra død og ødelæggelse og tyranni.

Jeg tror faktisk, at hver eneste af Folketingets 179 medlemmer har tilladt et lille strejf af solskin at komme ind i deres hjerter oven på danskernes varme modtagelse af ukrainske flygtninge. Tænk, hvis vi havde et system, der tillod at sige velkommen til alle på den måde. Jeg er klar over, at det er mere kompliceret end som så, men jeg synes, at vi skal arbejde med det som mål.

Med det in mente er vores fremmeste ansvar, at vi lever op til konventionernes åndsmål, som er at yde beskyttelse til mennesker, der er i reel fare. Her svigter vi p.t. de syriske flygtninge. Og ja, vi kan nok juridisk snige os uden om det ansvar ved at påpege, at dele af Syrien lige i det her sekund, i det her øjeblik, lever op til minimumsstandarderne for sikkerhed, men hvis der udbryder civilt oprør i morgen og vi så skal tage imod de flygtninge, som vi lige har sendt af sted, eller mere realistisk, hvis vi skal lukke dem ud af det udrejsecenter, vi har placeret dem på, kan alle jo se, at det er fuldstændig absurd.

Asylsystemet i dag er underlagt den slags absurde incitamenter i alle afkroge. Flygtninge har incitament til at brænde hele formuen af på en menneskesmugler for at sejle ud i en lille båd med livet som indsats; migranter har incitament til at forsøge at komme til Europa via bagdøre i asylsystemet, fordi vi ikke har formået at skabe systemer, der kan spare dem for det voldsomme besvær – og ikke mindst bliver midlertidige flygtninge alt for hurtigt til permanente flygtninge, fordi vi ikke har formået at skabe en ordentlig hjemsendelsesprocedure.

Alle de absurditeter kalder på reformer af asylsystemet, men helt ærligt, de udfordringer går ikke væk, ved at vi finder på endnu flere absurditeter. Og i forsøget på at løse hjemrejsedilemmaet forsøger vi så lige nu at sende folk tilbage til en tilværelse, der er så ustabil, at vi både underkender formålet med den beskyttelse, vi skulle have ydet dem, og potentielt risikerer at stå med præcis de samme mennesker ved den danske grænse om et halvt år. Det giver ingen mening. For mig er det ubegribeligt, hvorfor Danmark skal være et af de eneste lande i verden, der tillader sig at sende helt uskyldige flygtninge tilbage til de lande, de kommer fra, når de lande er usikre og ustabile. Dansk flygtningepolitik har med rette fået krads kritik fra det internationale samfund.

Alle de her lappeløsninger har snart gjort den danske udlændingelov til et Frankensteinsmonster af absurditeter, for mange, der burde sendes hjem, bliver her, mens endnu flere, der burde have lov til at blive, bliver afvist. Hvad er resultatet så af det? Det er, at alle taber. Hvornår bliver vi trætte nok af det til at lave en gennemgribende reform på det her område? Jeg håber, at det tidspunkt snart kommer

Jeg håber, at Folketingets medlemmer vil stemme for det forslag, vi behandler i dag, som vi er en masse partier der har lavet i fællesskab, fordi vi simpelt hen ikke kan leve med, at så mange mennesker risikerer at blive sendt tilbage til usikkerhed – hverken i Syrien, som det ser ud lige nu, eller nogen andre steder, hvor der ikke er indtrådt fundamentale, stabile og varige ændringer, der giver sikkerhed for, at de trygt kan vende hjem. Tak for ordet.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Fuglede.

Kl. 15:50

Mads Fuglede (V):

Er det ikke rigtigt forstået, at SF er meget ked af, at man med særaftalen omkring de krigsfordrevne fra Ukraine DAC'er midlerne, altså at man tager penge fra udviklingsbistanden og bruger på asylanter hertillands?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:50

Carl Valentin (SF):

Jo, det er fuldstændig korrekt forstået. Vi har jo i efterhånden en del år i Danmark haft den praksis, at man bruger midler fra udviklingsbistanden til dansk flygtningemodtagelse. Og det synes vi grundlæggende er et problem, fordi det udhuler den meget vigtige udviklingsbistand i tider som lige nu, hvor vi skal tage imod en masse ukrainske flygtninge. Så det er helt rigtigt forstået. Vi stillede også et ændringsforslag til loven om det sammen med Enhedslisten og Radikale, og det er, fordi vi frygter meget for den situation, der kan komme nu, hvor udviklingsbistanden kommer til at miste nogle ret vigtige midler.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Trine Torp):

Hr. Mads Fuglede.

Kl. 15:51

Mads Fuglede (V):

Hvorfor er man så med til at fremsætte et forslag nu, der betyder, at man vil udhule de midler, der bliver brugt til udviklingsbistand, endnu mere? Det giver jo ikke rigtig mening.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Carl Valentin (SF):

Jo, det giver jo supergod mening, for hvis man generelt på grund af den her DAC'ningsprocedure nu skulle til at have den tilgang, at vi aldrig måtte lave flygtningepolitik, som hjalp flere i Danmark, så ville vi jo ikke kunne føre den flygtningepolitik, som vi har. Så altså, til trods for at vi er modstandere af, at man kanaliserer penge fra dansk udviklingsbistand over i dansk flygtningemodtagelse, kan vi jo godt have en anden flygtningepolitik samtidig og kæmpe for begge dele.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Pernille Vermund.

Kl. 15:51

Pernille Vermund (NB):

Jeg vil gerne fortsætte i samme spor. Erkender ordføreren, at uanset hvor mange midler vi afsætter til at hjælpe flygtninge, kan pengene ikke bruges to gange?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Carl Valentin (SF):

Ja, selvfølgelig erkender jeg, at pengene ikke kan bruges to gange, men det er jo også således, at vi herinde i Folketinget godt kunne træffe beslutninger om, at hvis vi nu skal bruge ekstra mange penge på dansk flygtningemodtagelse de kommende år, så skal vi hæve udviklingsbistanden eller stoppe den her procedure, hvor man kanaliserer pengene i retning af dansk flygtningemodtagelse. Det kunne vi jo bare beslutte. Altså, jeg synes, det er lidt nemt for de to ordførere her at kalde det hykleri, for hvis vi er hykleriske, bare fordi vi ønsker, at man hjælper flere mennesker i Danmark, samtidig med at vi er imod den her procedure, hvor man udhuler udviklingsbistanden, så

kunne vi jo ikke føre vores egen flygtningepolitik. Det giver jo ingen mening.

Altså, vi er ikke tilhængere af, at man udhuler dansk udviklingsbistand, men vi er heller ikke tilhængere af, at man sender flygtninge tilbage til usikre lande. Og de ting kan man godt mene samtidig.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Trine Torp):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:52

Pernille Vermund (NB):

Men ordføreren har jo helt ret: Det giver jo ingen mening. Det giver jo ikke mening, uanset om man bruger 1 mia. kr. eller 5 mia. kr. på det her område, at fastholde en politik, hvor man hjælper de få i Danmark på bekostning af de mange, der sidder tilbage i nærområderne. Og det er jo det, der er et faktum. Eftersom pengene ikke kan bruges to gange, uanset hvor mange penge vi afsætter, vil det betyde, når vi fastholder folk i Danmark længere tid end højst nødvendigt – folk, som ikke bidrager til samfundet, og som lever på passiv forsørgelse – at der er mennesker i nærområderne, som vi svigter.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Trine Torp):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Carl Valentin (SF):

Jeg er simpelt hen ikke enig i den analyse, for der er masser af flygtninge, som har brug for genbosættelse, og hvor Danmark også spiller en rolle, også i forhold til at hjælpe nærområderne på den måde, at vi aflaster dem ved at tage imod nogle af de flygtninge, som søger imod Danmark. Og det hjælper man også nærområderne ved.

Jeg synes, at vores politik skal gå på to ben: Vi skal både tage imod mennesker i Danmark, og vi skal hjælpe i nærområderne. Og jeg synes, det er en skændsel, at man udhuler udviklingsbistanden på den måde, som man er i gang med nu.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Carl Valentin. Så er vi nået til ordføreren for Radikale Venstre. Værsgo, fru Kathrine Olldag.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Kathrine Olldag (RV):

Tusind tak, formand. Når ministeren og Folketingets politikere bliver spurgt ind til den ene trælse sag efter den anden om hjemsendelse af syriske borgere, er standardsvaret: Det har jeg ikke noget med at gøre. Det er Udlændingestyrelsens afgørelse og Flygtningenævnets. Det er dem alene, der afgør, om flygtninge skal sendes hjem. Men ansvaret er jo vores, kære alle sammen. Det er os, der laver de regler, som de gode medarbejdere i Udlændingestyrelsen forsøger at styre efter, og at forsøge at knibe sig udenom er ikke andet end skinmanøvrer og røgslør. I diverse facebookgrupper kan jeg godt se, at mange hopper på præmissen om, at det er embedsværkets skyld, at de stakkels djøf'er beskyldes for at administrere rigidt og menneskefjendsk, men sandheden er jo, at de blot forsøger at passe deres arbejde og administrere, som vi politikere har bestemt. Og fordi det er vores ansvar, har vi også ansvaret for at rette op på fejlen, at rette op på lovgivningen, og det er derfor, vi er her i dag med det her forslag fra alle de her partier.

Men hvem bestemmer egentlig over os politikere? Det gør vælgerne selvfølgelig. Det er dem, der har sat os her, og på dette punkt er Folketinget ude af trit med virkeligheden, ude af trit med folkestemningen derude. Virksomheder er nervøse for at miste gode produktionsmedarbejdere, og børn er nervøse for at miste deres venner og klassekammerater. Det er jo det, der sker for flygtninge, når krigsmareridtene klinger af og hverdagen sætter ind. De bliver en del af samfundet.

Integrationen går den rigtige vej, om end den gerne måtte gå hurtigere. For ja, jeg så også gerne en meget højere beskæftigelsesfrekvens hos syrere, både mænd og kvinder, men det går den rigtige vej. Mange unge syrere har i høj grad bevist, at det kan lade sig gøre at blive et positivt og værdsat medlem af det danske samfund, særlig i provinsen, hvor lokalsamfundet har spillet en aktiv rolle i at få de syriske familier til at falde til. Integration er vejen frem for syrerne, ikke hjemsendelser.

Jeg ved godt, at en appel om menneskelighed, medmenneskelighed og næstekærlighed preller af på det meste af Folketingssalen, selv de partier, der ynder at pynte sig med kristne værdier, men så lad mig i dag prøve at gå en lidt anden vej, nemlig den mere utilitaristiske, for hvad skal det overhovedet nytte med så rigid en § 7, stk. 3? Man kan lægge ud med at kigge på effekten af den, og her kan vi se, at siden hjemsendelserne begyndte, har ca. 800 syrere fået inddraget deres opholdstilladelse. I to tredjedele af sagerne har personerne beholdt deres opholdstilladelse eller fået en anden asylstatus. Hvis man som politiker går op i hjemsendelsestal, må det springe i øjnene, at repatrieringsordningen er langt mere succesfuld end inddragelse af opholdstilladelser.

Syrere og andre borgere med indvandrerbaggrund kan vurdere, om livet ville være bedre i hjemlandet eller et andet land, og få en sum penge med til at starte forfra. Det er der et par hundrede syrere der har benyttet sig af siden 2019 – altså en langt mere effektiv frivillig ordning end med hård hånd at fjerne flygtninges opholdsgrundlag i Danmark. Hvorfor ikke bare lade det blive ved det og så droppe hjemsendelserne? Hvad er fornuften i at flytte syrere ind på udrejsecentre og fratage dem retten til arbejde, skolegang og en normal hverdag? Det er jo der, de ender, når vi nu af vældig gode grunde ikke har en hjemsendelsesaftale med diktatoren Assad i Syrien. Hvorfor synes Folketinget, at det er smartere at betale 300.000 kr. pr. person på et udrejsecenter end at lade dem være en del af samfundet og finde deres egen vej?

Vi har jo hørt, at inden ukrainerne kom, faldt Danmarks samlede udgifter til indvandrere. Vi ved, at integrationen går den rigtige vej, både på kriminalitet og på beskæftigelse. Hvorfor så denne forhippelse på at ødelægge en lille gruppe syriske borgeres tilværelse på denne måde? Syrerne er vores naboer, venner, kolleger, klassekammerater og medarbejdere. Snart kan de først ankomne begynde at søge permanent opholdstilladelse i Danmark, og mange vil få det, fordi de faktisk kan leve op til de strenge krav. Der er også for mange, for hvem det har længere udsigter, men hvorfor så ikke investere i integration i stedet for at investere i pladser på udrejsecentre?

Lad os ændre § 7, stk. 3, igen, så reglerne igen bliver de samme, som de var i 2015, inden loven blev lavet. Lad os stoppe med at gå europæisk enegang og ændre § 7, stk. 3, så reglerne flugter med EU's øvrige medlemslande. Det er sund fornuft.

Til sidst vil jeg rigtig gerne takke alle de ngo'er og professionelle organisationer, som har støttet og bakket op om det her forslag. Det har været meget hjertevarmende at finde ud af, hvor mange der egentlig bakker op om det, som vi foreslår her i dag. Tusind tak til alle dem. Tak for ordet.

Kl. 15:59

Tredie næstformand (Trine Torp):

Tak til Radikale Venstres ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi går videre til næste ordfører, som er fra Enhedslisten. Værsgo til fru Rosa Lund.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Vi vil meget gerne have, at de, der kommer hertil, hurtigst muligt kan blive en del af vores samfund: at forældrene kan komme i arbejde, at børnene kan komme i skole, at det danske sundhedsvæsen er åbent for dem, og at det danske samfund viser vores solidaritet. En del af det at have det godt er, at man ikke render rundt på et asylcenter og snurrer rundt om sig selv og ikke ved, hvad man skal gøre af sig selv – at man har noget fornuftigt og meningsfyldt at give sig til, f.eks. at have et arbejde og tjene penge. Sådan sagde udlændingeministeren på det doorsteppressemøde, der blev holdt den 4. marts, om særloven for ukrainere. Og jeg tror faktisk aldrig nogen sinde, at jeg har været mere enig med vores udlændingeminister, for det er lige præcis sådan, vi altid bør tage imod flygtninge, ikke kun når de kommer fra Ukraine, men uanset hvor de er flygtet fra. For hvorfor skal man have det dårligt på et asylcenter og snurre rundt om sig selv, for at bruge ministerens egne ord, når man flygter fra Taleban eller Assad i stedet for fra Putin? Fortjener man virkelig efter at have mistet alt, set sit hjem blive bombet, været ude på en farlig flugt at sidde og kigge ud i luften uden noget fornuftigt eller meningsfyldt at tage sig til? Det mener vi bestemt ikke i Enhedslisten.

Af flygtningekonventionen fremgår det, at mennesker på flugt muligvis kan få inddraget deres opholdstilladelse, når der er sket fundamentale og stabile og varige ændringer i deres hjemland. Det betyder, at personer, der er i Danmark og får opholdstilladelse efter flygtningekonventionen – dvs. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1 – kan risikere at få deres opholdstilladelse inddraget, når der grundlæggende, altså grundlæggende set er sket forbedringer i deres hjemland.

Men i 2015 vedtog SR-regeringen sammen med blå blok et lovforslag, som betyder, at der nu skal skelnes mellem de flygtninge, som har asyl efter flygtningekonventionen på den ene side, og de flygtninge, som har asyl på baggrund af især menneskerettighedskonventionen på den anden side. Det betyder, at vi nu står i en situation, hvor mennesker kan blive sendt tilbage til lande, hvor der ikke er fred, og hvor de risikerer at blive slået ihjel, hvor de risikerer at blive voldtaget, hvor de risikerer at blive forfulgt. Det er ikke bare noget, jeg står her på talerstolen og siger, eller de andre ordførere bag det her beslutningsforslag siger, det er meget veldokumenteret af Amnesty International, Human Rights Watch og alle mulige andre organisationer. Faktisk kan flygtninge nu sendes ud, hvis der bare er sket en lillebitte forbedring af forholdene i hjemlandet, selv om, og jeg citerer: forholdene fortsat er alvorlige og forandringerne må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Det vil sige, at vi godt ved – det står i vores egen lovgivning – at vi sender mennesker tilbage til forhold, som er skrøbelige og uforudsigelige. Derfor mener jeg, vi bør gribe chancen nu for at lave loven om, når vi kan se, at § 7, stk. 3, ikke virker efter hensigten, da mennesker faktisk bliver sendt tilbage.

I Enhedslisten vidste vi godt, at den her lovgivning ville medføre præcis den situation, vi står i i dag. Men når selv et af de regeringsbærende partier fra dengang ikke troede på det på trods af Enhedslistens advarsler, kan man vel med en vis overbevisning argumentere for, at det ikke var hensigten med loven at sende folk tilbage til krigszoner og de selv samme diktatorer, som de er flygtet fra i første omgang.

Så i stedet for at lave særlove for bestemte flygtninge skal vi ændre på vores udlændingelov, så den generelt beskytter mennesker på flugt. Jeg er sikker på, at man ikke er i mindre fare, når man flygter fra Assad, end når man flygter fra Putin. Så hvorfor skal man ikke kunne få en ordentlig beskyttelse, når man kommer til Danmark? Hvorfor skal flygtninge sidde på asylcentre i måneder og år uden at få lov til at gå på arbejde, mens andre slet ikke behøver at komme hen til asylcenteret til at starte med, men kan gå direkte ud og blive en del af samfundet? Hvorfor har nogle ret til en meget kort sagsbehandlingstid, mens andre sidder med en meget lang sagsbehandlingstid? Det giver absolut ingen mening.

Inden jeg måske – der er ikke så mange til stede i salen – bliver overdynget med spørgsmål om, at det handler om det, som andre herinde kalder for irregulære migranter eller velfærdsturister, vil jeg gerne understrege, at det her beslutningsforslag udelukkende handler om behandlingen af flygtninge. Det handler om mennesker, som er flygtet fra krig, som har fået frataget alt, hvad de ejer, og som har set familiemedlemmer dø. Det har intet at gøre med mennesker uden et beskyttelsesbehov. Og vi har med særloven set, at det godt kan lade sig gøre at lave fornuftig udlændingepolitik, og derfor vil jeg bede regeringen om at finde den hjertevarme, man havde for 14 dage siden, frem i salen i dag. Tak.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Kathrine Olldag. Værsgo.

Kl. 16:04

Kathrine Olldag (RV):

Tak for det, og tusind tak for talen. Tak til ordføreren for samarbejdet om det her beslutningsforslag. Selv om ordføreren og jeg er på samme side i det her, sidder jeg næsten og skammer mig, for jeg føler jo også, at anklagen et eller andet sted går i Radikale Venstres retning, selv om vi nåede at fortryde det, dengang loven skulle permanentgøres, og faktisk stemte imod dér. Men hvorom alting er, tak for en god tale. Inden længe vil syrerne søge om permanent opholdstilladelse, formoder vi, og de vil så ramme ind i en anden meningsløs regel i udlændingeloven, nemlig den, der siger, at uddannelse er uden betydning og man kun kan få permanent opholdstilladelse, hvis man har haft 3½ års fuldtidsbeskæftigelse. Er ordføreren enig i, at den regel er skadelig for integrationen, og vil ordføreren være med til at lægge pres på regeringen for at få ændret den regel?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo.

Kl. 16:05

Rosa Lund (EL):

Først må man sige, at jeg godt kan forstå, at Radikale Venstre fortryder, og jeg er egentlig også glad for, at hentydningen blev modtaget. Men jeg vil så også sige, at det faktisk giver mig en lille smule håb, for nu er det da lykkedes os at overbevise et af partierne bag den her § 7, stk. 3, om, at det er en dårlig idé. Så må det da også på et tidspunkt kunne lykkes os at overbevise de andre partier bag § 7, stk. 3, om, at det er en dårlig idé. Jeg synes faktisk, at det, at Radikale Venstre har ændret holdning til § 7, stk. 3, er beviset på, at loven ikke lever op til de intentioner, man havde med den, da man indførte det, som jeg også sagde i min ordførertale.

For at svare på den anden del af spørgsmålet: Ja, vi har i Enhedslisten faktisk lige fra dag et lagt pres på regeringen for at gøre sådan, at uddannelse tæller med, når man søger om permanent ophold. For jeg er helt enig: Det er en fuldstændig urimelig regel, at det skal være sådan, at uddannelse ikke kan være en del af ens ansøgning.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 16:06

Kathrine Olldag (RV):

Det vil jeg gerne takke for. Jeg forestiller mig egentlig også, at vi kan samarbejde i den her gruppe, vi nu har lavet det her beslutningsforslag i, om at se på, hvad der er af andre hjørner af udlændingepolitikken, som bare ikke giver mening. For som ordføreren også siger: Virkeligheden har det jo med at indhente politikerne. Og på et eller andet tidspunkt må det også gå op for politikerne, at § 7, stk. 3, ikke er det store dyr i åbenbaringen og slet ikke er så farlig at ændre på, som der er mange der går og tror. Så den tilkendegivelse vil jeg bare gerne takke for.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo.

Kl. 16:07

Rosa Lund (EL):

Jamen jeg tror bestemt også, at vi kan komme langt i den gruppe, som står bag det her beslutningsforslag. Og mens vi gør det, synes jeg da også, vi lige kan minde ministeren om, at da han trådte til, sagde han, at nu skulle der være mere rugbrød og mindre lagkage i udlændingepolitikken, og jeg betragter faktisk det her forslag som et udtryk for netop det.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Marcus Knuth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Marcus Knuth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg tror, at jeg kan gøre det her ganske kort. Vi er meget imod forslaget her. Vi mener ikke, at færre skal hjemsendes, når vores myndigheder vurderer, at der er fred i hjemlandet. Vi mener faktisk, at langt flere skal hjemsendes. Hvis man bruger Syrien som et eksempel, så ser vi jo, at rigtig, rigtig mange, der er kommet hertil fra Syrien, frivilligt bruger bl.a. vores repatrieringsordning til at rejse hjem til Damaskus eller Aleppo eller andre steder i Syrien, mens der er rigtig mange andre, der, selv om vores myndigheder vurderer, at der er fred i det område, hvor de kommer fra, simpelt hen nægter at rejse tilbage f.eks. til Damaskus eller Rif Damaskus.

Så det her forslag går i den diametralt modsatte retning af det, vi ønsker, og det går vi ikke ind for. Jeg skulle hilse fra Nye Borgerlige og sige, at det også er deres synspunkt.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til den konservative ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Hensigten med forslaget fra Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Frie Grønne og Alternativet er, at flygtninge i Danmark fremover skal bevare deres ret til beskyttelse, medmindre der er indtrådt fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

Juralektor Peter Starup, forsker i udlændingeret ved Syddansk Universitet, udtalte til Berlingske den 17. februar 2022, at en vedtagelse af forslaget de facto vil eliminere lovændringen fra 2015, hvor den midlertidige beskyttelse blev indført. Lovændringen i 2015 betød, at der kom en ny paragraf i udlændingeloven – § 7, stk. 3 – om midlertidige beskyttelse. Begrundelsen for den midlertidige beskyttelse var bl.a., at den skulle få flere flygtninge til at rejse hjem, når freden igen sænker sig over hjemlandet.

Forslagsstillerne argumenterer med, at Flygtningenævnet før lovændringen i 2015 kun ville inddrage eller nægte forlængelse af en opholdstilladelse, hvis der var indtrådt fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet. Og det er den tilstand, som forslagsstillerne med forslaget ønsker indført igen.

Men sagen er, at der er forskel på at have flygtningestatus efter § 7, stk. 1, og efter den nye § 7, stk. 3. De første er konventionsflygtninge, der er personligt forfulgte, mens de sidste er midlertidige flygtninge på grund af krig eller krigslignende tilstande.

Derfor kan syriske flygtninge med midlertidig opholdstilladelse i flere tilfælde godt rejse tilbage til Syrien, selv om præsident Bashar al-Assad stadig er ved magten. Flygtningenævnet har i flere tilfælde fundet, at forholdene har forbedret sig i og omkring hovedstaden Damaskus, hvorfor flygtninge med midlertidig beskyttelse fra det område kan rejse hjem. Anderledes forholder det sig med konventionsflygtninge, for de er jo personligt forfulgte af Assadstyret, og hvis de skal rejse hjem, forudsætter det fundamentale, stabile og varige ændringer.

Vi har i Danmark et system, hvor udlændingemyndighederne løbende vurderer situationen i de lande, som flygtninge er flygtet fra. Når der er indtrådt ændringer i den situation, som de er flygtet fra, ja, så skal myndighederne naturligvis kigge på sagerne igen. Og Flygtningenævnet er inde over som et uafhængigt organ, så systemet fungerer vist egentlig meget godt.

Forslagsstillerne er utilfredse med, at flygtninge med midlertidig beskyttelse i flere tilfælde får deres opholdstilladelse i Danmark inddraget eller nægtet forlænget med henvisning til, at situationen i hjemlandet er forbedret. Hvis ikke flygtninge skulle rejse hjem, når forholdene er forbedret, hvornår skulle de så?

Med hensyn til de syriske flygtninge, som forslagsstillerne gerne vil holde på, er sagen den, at det er muligt at vende tilbage. Det har Flygtningenævnet afgjort i flere tilfælde. Og en del syriske flygtninge i Danmark er frivilligt vendt tilbage til Syrien med repatrieringshjælp. I 2019 og 2020 rejste ca. 330 syrere hjem med støtte, og flere vil formentlig gerne rejse hjem, men der er lige nu nogle tekniske udfordringer med at overføre den sidste del af repatrieringshjælpen til Syrien på grund af internationale sanktioner. Når det problem er løst, rejser flere syrere nok hjem. Og i tusindvis af syriske flygtninge fra nabolandene er også rejst hjem, så umuligt er det ikke.

Dansk Folkeparti støtter den midlertidige beskyttelse i udlændingeloven, og vi støtter myndighedernes håndtering og vurdering af, om det er muligt at rejse hjem. Det kommer næppe bag på forslagsstillerne, at Dansk Folkeparti afviser forslaget.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Susanne Zimmer fra Frie Grønne. Værsgo.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Susanne Zimmer (FG):

Tak for det. Frie Grønne og vores politiske leder, Sikandar Siddique, er rigtig glad for det her forslag, men desværre er ordføreren så syg i dag. Hvem vil kæmpe for B-holdet? I sidste uge så hele landet, hvordan Folketinget opdelte flygtninge i et A- og et B-hold,

ødelæggelse.

og både højre- og venstrefløjen blåstemplede forskelsbehandlingen blandt flygtninge. Man må altså forstå, at vi i Danmark godt nok kan beskytte nogle flygtninge, som banker på vores dør, men der er andre, vi ikke kan beskytte og hjælpe, og det er dem, der ikke ligner majoriteten af os. Derfor handler det her forslag i dag reelt set om B-holdet – alle de flygtninge, som flertallet herinde egentlig ønsker ud af landet hurtigst muligt, fordi de ikke ligner majoriteten, og så er det i øvrigt lige meget, om de bliver sendt hjem til vold og

Det glæder mig dog alligevel, at der fortsat er nogle herinde, som vil kæmpe for B-holdet. Det kunne have klædt flertallet af medstillere af det her forslag ikke at have stemt for særloven og blåstemplet statsracismen. I Frie Grønne vil vi skabe trygge rammer for alle flygtninge, som har valgt at få beskyttelse i Danmark. De flygtninge, som vi beskytter, skal ikke frygte at blive sendt tilbage til tortur og forfølgelse, og uanset om flertallet herinde ønsker dem hen, hvor peberet gror, skal vi tage os af dem. Vi ser nogle skrækkelige eksempler på syriske flygtninge, som har været rædselsslagne – rædselsslagne for, at de skal hjemsendes til de samme torturkældre, som de er flygtet fra. Vi i Frie Grønne håber selvfølgelig, at alle lande bliver så fredelige, at alle flygtninge kan rejse hjem, men sådan er situationen overhovedet ikke i dag, og indtil da må vi skabe trygge rammer for flygtninge, mens de er her.

Indtil nu har hundredvis af syrere fået inddraget deres opholdstilladelse, og mange af dem har klaget og ligget søvnløse om natten af frygt for, hvad der var i deres indbakke næste morgen. Samtidig er der mange familier, som har mistet deres opholdstilladelse for altid. De flygtninge har ingen trygge rammer. Derfor har vi været med til at fremsætte det her forslag, så flygtninge først skal rejse hjem, når forholdene i hjemlandet er blevet betydelig bedre; de skal kunne vide sig sikre.

For præcis en uge siden viste et flertal herinde, at I godt ved, hvordan ukrainske flygtninge skal behandles, de skal nemlig føle sig velkomne i Danmark og med alt, hvad det indebærer. De eksisterende regler for flygtninge indebærer, at hjemsendelser bliver forhastet – jo tidligere flygtningene forlader os, jo bedre. Her vil jeg minde om rapporten om Somalia, som Udlændingestyrelsen lavede i 2015, og som afslørede hovedløse ting. Her blev embedsmændene rådet til at blive i Mogadishu højst én dag, og de blev rådet til ikke at forlade lufthavnen. Embedsmændenes konklusion var, at Somalia var blevet et mere sikkert sted, og derfor kunne man ophæve flygtningestatus for fire flygtninge. Det hænger ikke meget sammen. Den rapport bør stå som en tydelig manifestation af Folketingets forhastede og umenneskelige flygtningepolitik.

I Frie Grønne siger vi: lad os stoppe med at se flygtninge som udgifter for samfundet, lad os stoppe med at se truede børnefamilier som en trussel for vores sammenhængskraft, lad os hjælpe dem, og lad os i stedet se dem, som de er, nemlig flygtninge, der har banket på vores dør og har brug for hjælp, og så længe de har brug for beskyttelse, vil vi beskytte dem, for en flygtning er en flygtning, og ingen flygtning har ønsket sig at blive flygtning. Når vi stopper med den forhastede hjemrejse, kan vi måske begynde at se alle flygtninge som ressourcer for vores samfund.

Da Folketinget vedtog særloven, gav alle udtryk for, at ukrainske flygtninge skal kunne arbejde, uddanne sig fra dag et, og at børnene også skulle gå i skole fra dag et. Den tilgang bør vi have til alle flygtninge med midlertidig opholdstilladelse. For når vi ændrer reglerne for hjemrejse, skaber vi bedre forudsætninger for, at flygtninge kan tage del i samfundet til gavn for dem, til gavn for samfundet og til gavn for deres hjemland, når de formodentlig tager hjem og hjælper med at genopbygge det. Frie Grønne ønsker at skabe tryggere rammer for flygtninge med midlertidig opholdstilladelse. Tak for ordet.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ordføreren for Frie Grønne. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Torsten Gejl fra Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. I forbindelse med vedtagelsen af særloven for ukrainske krigsflygtninge har vi netop fået demonstreret, hvor dårlig og mangelfuld vores flygtningelovgivning er. Vi står i en situation, hvor vi skal lave særlove for at hjælpe folk, der flygter fra krig, og det er et af de store uanstændige elementer i den danske flygtninge- og asyllovgivningen, som det her beslutningsforslag adresserer, nemlig at vi sender flygtninge tilbage til lande, som f.eks. regeres af en formodet krigsforbryder. Vi sender flygtninge tilbage til Bashar al-Assad, en præsident, som har fastholdt magten i Syrien gennem tæppebombning af civilbefolkningen, gennem kemisk krigsførelse og med hjælp fra Vladimir Putin. Det er vi simpelt hen nødt til at stoppe med, hvis vi skal kunne se os selv i øjnene. Det er formentlig konventionsstridigt, og det er med sikkerhed hamrende usolidarisk med resten af EU, som tager deres andel af flygtningene. Vi er det eneste land i EU, så vidt jeg kan se, der sender krigsflygtninge hjem til Damaskus, selv om det er dødsensfarligt for dem.

De lande, vi har slået os sammen med i EU, de lande, som vi identificerer os med, de lande, som vi anser som brødre- og søsterlande, og som vi har fælles kulturbaggrund med og historie med, de lande, som er the good guys her i verden, og som vi plejer at se som ligesindede, sender ikke syriske krigsflygtninge tilbage til Damaskus. Alligevel ser vi udlændinge- og integrationsministeren stå her på talerstolen og trodse menneskelig værdighed og europæiske humanitære principper, som om det var det naturligste i verden, som om det er en nødvendighed at sende krigsflygtninge tilbage til den virkelighed, hvor de ifølge Amnesty International og Human Rights Watch risikerer voldtægt og tortur og at blive myrdet.

Jeg synes, regeringen i den her sag viser et kæmpemæssigt moralsk skred. Vores humanitære principper og empati er brudt sammen, og resterne af det ligger på gulvet her i Folketingssalen. Jeg ved godt, at et flertal i Danmark er for en stram udlændingepolitik, og jeg er sikker på, at alle partier i det danske Folketing, inklusive Alternativet, bekymrer sig over, hvor mange flygtninge vi kan rumme i vores lille land, men jeg vil gerne se det flertal, som ønsker at sende syriske flygtninge tilbage til forhold, hvor de risikerer deres liv på en måde, som det er tilfældet i Syrien. Jeg vil gerne se det folkelige flertal, som har prøvet at være i Damaskus, som ønsker at sende syriske flygtninge derhjem. Det ønske tror jeg simpelt hen ikke vinder ekko i mestedelen af den danske befolkning. Her tror jeg, at regeringen og de blå partier er ude af sync med befolkningen i deres evige konkurrence om at stramme flygtninge- og asyllovgivningen helt ud over alle anstændige grænser for at vinde stemmer blandt indvandrerskeptiske danskere.

Men hvad hjælper det, at man vinder stemmer hos nogle, hvis man efterlader sin værdighed bag sig undervejs? Alting kommer med en pris, som udlændingeministeren sagde i debatten om ukrainske flygtninge. Den her pris er for høj. Den er så høj, at ingen andre EU-lande vil betale den. Det vil vi heller ikke i Alternativet. Alternativet stemmer selvfølgelig for det her beslutningsforslag, og vi takker SF, Radikale Venstre, Enhedslisten, Frie Grønne for samarbejdet om at fremsætte det her beslutningsforslag, og vi stemmer selvfølgelig nej til at jage krigsflygtninge tilbage til skrøbelige og uforudsigelige forhold i deres hjemland. Tak, formand.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til Alternativets ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Kl. 16:22

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på fredag, den 25. marts 2022, kl. $10\,00$

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:22).